MERIDIANELE CÎNTECULUI MERIDIANELE FRUMUSEȚII

Încă o vacanță se pregătește să-și ridice aripile de pe cărările străbătute de școlari și din taberele pe care copiii le-au însuflețit cu voia bună, cîntece, jocuri și bucurii.

Pe litoralul românesc, legănarea valurilor se mai însoțește cu ecouri ale unor ritmuri și culori care, seară de seară, au constelat frumoasa «Cetate a Soarelui și a copiilor» de la Năvodari, cu mărturii ale sensibilității și prospețimii, aduse de pe zeci de meridiane de către participanții la Festivalul cultural artistic internațional «Copiii lumii doresc pacea».

Devenită tradițională, această manifestare organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor constituie încă o mărturie a prieteniei și solidarității copiilor din România cu tinerele mlădițe ale celorlalte popoare, sub semnul păcii, al colaborării și al speranței într-un viitor însorit.

Prin cîntecele și dansurile lor, copiii oaspeți și copiii gazde au făcut să strălucească, în aceeași rapsodie a vîrstei lor, neasemuite frumuseți și comori ale popoarelor, în graiul de lumină al prieteniei.

Și de bună seamă, reîntorși acasă, fiecare dintre participanți păstrează în inimă, împărtășind familiilor și prietenilor din țara lor, amintiri de neuitat, raze de lumină al litoralului nostru, ale frumoasei Românii.

M. Constantin

Armonii mexicane.

În ritmurile săltărețe ale unei frumoase hore a prieteniei.

Căluțul de mare

Știi, Căluțule de Mare,
în caleașca ta de rază
am pus astăzi o scrisoare
pentru Radu, de acasă.

E-o scrisoare fermecată
cu desene și cu rime.

Peste-a mării albăstrime
du-o iute, nepătată.

Roagă un delfin cuminte
să te-ajute, uriașul —
căci altfel, decît poștașul,
tata-ajunge mai nainte.

Mihai Negulescu

Un cîntec vesel de pe meleaguri sudaneze.

Dansurile interpretate de membrele delegației poloneze, purtînd pitorești costume populare, au cucerit aplauze la scenă deschisă.

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

12 PAGINI, 1 LEU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI,
11 SEPTEMBRIE
1980,
ANUL XIV
(NR. 676)

37

9

MULT SUCCES în noul an școlar!

SPECIAL 15 SEPTEMBRIE

ÎN PAGINILE 6-7:
DOCUMENTARUL NOSTRU
PATRIA CARE NE CREȘTE,
„ȘCOALA CARE
NE ÎNVAȚĂ !"

oto: C. Popescu

CADRAN POLITIC

Aceste zile sînt marcate de un însemnat eveniment: **Congresul consiliilor populare.**

Trăim momente ale puternicului elan creator prin care oamenii muncii de la orașe și sate încheie victorioși actualul plan cincinal, cu producții sporite și la un nivel calitativ ridicat, îndeplinesc cu entuziasm hotărîrile celui de al XII-lea Congres al P.C.R., avînd ca strălucit îndemn și exemplu însuflețitor gîndirea și acțiunea celui mai de seamă fiu al poporului nostru, tovarășul **Nicolae Ceaușescu.** Pregnantă mărturie a faptului că în România toți oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități sînt chemați și au posibilitatea să participe nemijlocit la conducerea țării, Congresul consiliilor populare reliefează puternica angajare a întregii noastre națiuni în construcția societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

Strînși uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** părinții voștri, dragi copii, depun o muncă uriașă, de însemnătate istorică, pentru ca România, țară al cărei nume e rostit cu stimă pe toate meridianele lumii, să urce impetuos spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației socialiste. La acest efort general al poporului nostru, sînteți chemați să contribuiți și voi — în primul rînd prin pregătirea exemplară pentru muncă și viață, deci trebuie să învățați cît mai bine, foarte bine, îndreptățind astfel condițiile minunate de viață, muncă, studiu care vă sînt create, încrederea pe care patria și partidul le au față de voi.

La invitația președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** a avut loc, în cursul săptămînii trecute, vizita oficială a președintelui Republicii Elene, **Constantin Karamanlis.** Această vizită s-a desfășurat sub semnul bunelor relații de prietenie și colaborare statornicite între cele două țări, relații întemeiate pe legături cu vechi tradiții, avînd la bază principiile respectului independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne. Cu acest prilej s-a subliniat voința celor două țări de-a dezvolta și intensifica conlucrarea româno-elenă atît pe plan bilateral, cît și în domeniul vieții internaționale, în folosul popoarelor noastre, al cauzei păcii, destinderii, securității și cooperării în Balcani, în Europa și pe toate continentele lumii.

„Construim" desen de Vasile Petrof-Bîrlad.

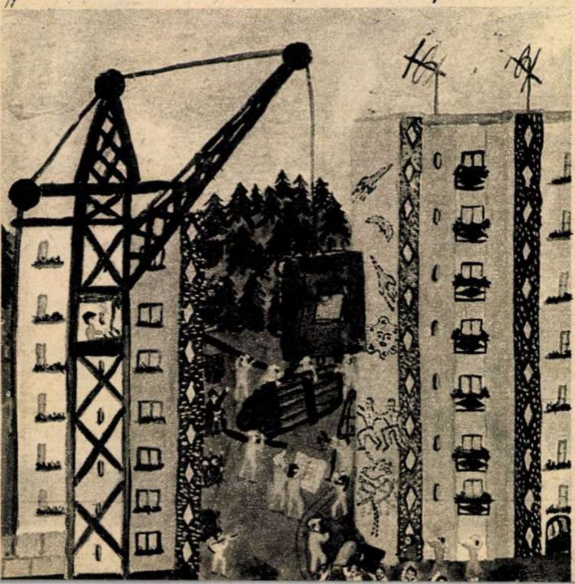

Pionierpres transmite Pionierpres

Ivănești-Vaslui. La 15 septembrie pionierii și școlarii acestei localități vor trăi bucuria de a păși în școală nouă. Pînă atunci însă, cu hărnicie și pricepere, ei dau constructorilor un prețios ajutor la lucrările de finisare.

Pardoși-Buzău. Timp de mai multe zile, livezile cooperativei agricole de producție din această localitate s-au aflat în atenția pionierilor. Organizați pe echipe, cei circa 200 de «voinici» au participat, alături de cooperatori, la recoltatul a 5 000 kg de prune și a 2 500 kg de pere și mere.

Dej-Cluj. Pasionații de chimie de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Dej au desfășurat recent o foarte originală ședință de laborator chiar... în laboratoarele naturii. Acestea le-au oferit cu generozitate numeroase specii de plante pe care pionierii le-au cules pentru a le folosi în viitoarele lor experiențe.

Săcele-Brașov. Manifestîndu-și grija pentru prietenii lor, șoimii patriei, pionierii Școlii generale nr. 7 din localitate au vizitat recent Grădinița de copii nr. 5. Cu hărnicie și pricepere ei au ajutat la revizuirea materialului didactic și a jucăriilor, astfel încît, la ora deschiderii grădiniței, acestea să fie pe deplin pregătite pentru a intra în stăpînirea copiilor.

Sibiu. Ultima săptămînă de vacanță i-a găsit pe pionierii claselor a VIII-a de la Școala generală nr. 5 din municipiu, în peisajul pitoresc al munțilo Orăștiei. Împreună cu colegii lor din clasele a IV- ei au participat la o frumoasă și instructivă excursi la Sarmizegetusa, sub genericul «Pe urmele strămoșilor noștri».

● Zecilor de modele de ghiozdane, serviete și genți li s-au adăugat, în acest început de an școlar, încă cinci modele de ghiozdane și șase modele de serviete care dispun de un grad sporit de funcționalitate. ● Un nou tip de penar cu... magnet, care îl face să se închidă automat, vă este oferit de întreprinderea timișoreană «Victoria». ● Pentru a crea posibilitatea procurării cît mai rapide a rechizitelor școlare, Centrul de librării din Capitală a înființat cinci case de comenzi. Cu un simplu telefon, solicitînd rechizitele dorite și indicînd data și ora la care sînteți dispuși să le ridicați, următoarele librării vă pot pune la dispoziție, în cîteva minute, tot ceea ce ați comandat: nr. 1 — Str. Sf. Gheorghe Nou nr. 3, telefon 16 29 45; «L. Rebreanu», Șoseaua Colentina nr. 1-15, telefon 42 54 85; «I. Creangă», Calea Griviței nr. 134, telefon 18 30 50; «Lumina», Calea Dorobanți, Bl. 15, telefon 33 48 80 și Librăria nr. 95, Str. Stavropoleos nr. 1-3, telefon 13 85 88. Este o inițiativă care poate fi extinsă și în alte localități.

Cutezătorii PRINTRE NOI

„NAPARIȘ" COMUNICĂ!

Desene: Sandu Florea
Text: Margareta Micu

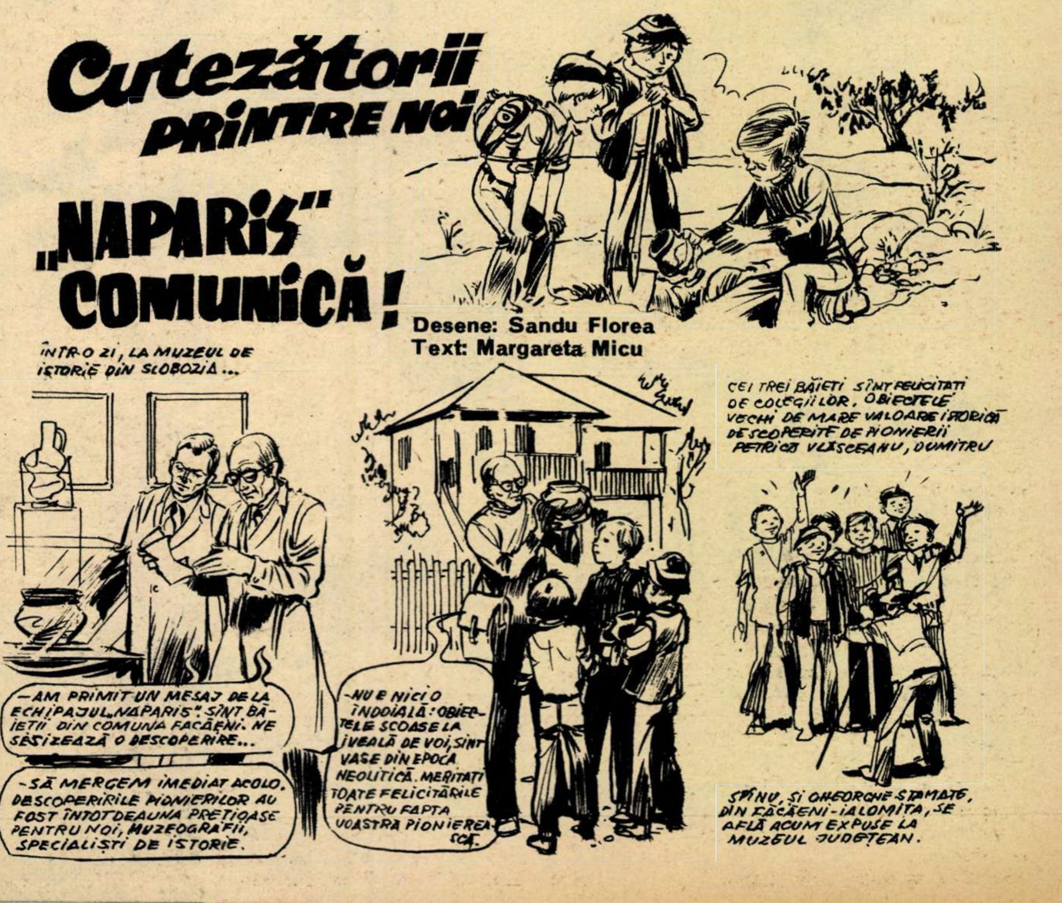
ÎNTR-O ZI, LA MUZEUL DE ISTORIE DIN SLOBOZIA...
—AM PRIMIT UN MESAJ DE LA ECHIPAJUL „NAPARIȘ". SÎNT BĂIEȚII DIN COMUNA FĂCĂENI. NE SESIZEAZĂ O DESCOPERIRE...
-SĂ MERGEM IMEDIAT ACOLO. DESCOPERIRILE PIONIERILOR AU FOST ÎNTOTDEAUNA PREȚIOASE PENTRU NOI, MUZEOGRAFII, SPECIALIȘTI DE ISTORIE.
-NU E NICI O ÎNDOIALĂ: OBIECTELE SCOASE LA IVEALĂ DE VOI, SÎNT VASE DIN EPOCA NEOLITICĂ. MERITAȚI TOATE FELICITĂRILE PENTRU FAPTA VOASTRĂ PIONIEREASCĂ.
CEI TREI BĂIEȚI SÎNT FELICITAȚI DE COLEGII LOR. OBIECTELE VECHI DE MARE VALOARE ISTORICĂ DESCOPERITE DE PIONIERII PETRICĂ VLĂSCEANU, DUMITRU
SPÎNU, ȘI GHEORGHE STAMATE, DIN FĂCĂENI-IALOMIȚA, SE AFLĂ ACUM EXPUSE LA MUZEUL JUDEȚEAN.

LA DOI PAȘI DE... 15 SEPTEMBRIE!

Stabiliseră, prin luna iunie, următoarea înțelegere: cel care avea **să intre întîiul** pe poartă, în preajma noului an școlar, urma să primească însărcinarea, atît de plăcută, de a citi, la microfonul stației de radioamplificare, primul buletin de știri din anul școlar 1980—1981. N-am uitat acea discuție și, în prima zi de septembrie, foarte de dimineață, m-am grăbit spre școală cu gîndul să fac acest drum zilnic, pînă la 15 septembrie, ca să pot constata cum se țin de cuvînt.

Trebuie să vă mai spun că elevii sosiți înaintea mea erau atît de mulți încît nu i-am putut număra? Că intraseră în așa fel încît nu se mai putea preciza cine fusese primul? Că din această cauză erau pe cale să renunțe la mica lor întrecere? Situația părea limpede.

Toată lumea a fost de acord că nu se poate stabili nimic, dar cineva a spus:

— Noi am cam uitat în timpul vacanței de grădina școlii, dar nu și Dumitrescu Adrian și Mircioiu Pavel care au îngrijit-o mereu.E limpede că dintr-un punct de vedere ei au intrat primii pe poarta școlii!

Toată lumea a fost de acord, dar altcineva a spus:

— Volumele bibliotecii (și știți că rafturile au ajuns pînă la tavan!) au din nou copertile și etichetele la locul lor, sînt așezate pe autori, fișate. Multe zile s-a ocupat de ele tovarășa profesoară Angelescu și tot timpul au ajutat-o Ionașcu Dănuț, Vasilescu Marin și Dorneanu Octav. E limpede că ei au intrat primii pe poarta școlii!

Toată lumea a fost de acord, însă altcineva a spus:

— Stoian Magdalena și Covaci Gheorghe, cu părinții lor, au reparat singuri toate utilajele din atelierul de fizică. Muncă serioasă — e limpede că ei au intrat primii.

Toată lumea a fost de acord, dar mulți au mai avut de spus cîte ceva asemănător, și pînă la urmă au hotărît că buletinul de știri inaugural era ca și făcut: de vreme de Marinescu Silviu se amuzase înregistrînd discuția pe vechiul său casetofon, nu mai rămînea decît să fie dată în emisie!

Întîmplări asemănătoare prin bucuria, puritatea și înțelesurile lor emoționante se petrec pretutindeni acolo unde stă să sune clasicul clopoțel. Chiar dacă, în atît de multe locuri, dimensiunile și modernitatea construcțiilor școlare l-au înlocuit cu soneria electrică, nouă tot așa ne place să spunem, clopoțel.

Începutul unui nou an școlar constituie un eveniment de seamă pentru fiecare pionier și școlar, pentru fiecare învățător și profesor, pentru părinți, pentru bunici. Este momentul cînd orice vis se arată posibil; într-adevăr, ce altceva semnifică un nou an școlar decît o nouă treaptă spre realizarea ca oameni adevărați a atîtor milioane de elevi și studenți?

Dar începutul unui nou an școlar reprezintă de fiecare dată un eveniment important pentru întregul nostru popor, deoarece el, prin munca sa de zi cu zi, luminată de înțelepciunea partidului, a făcut posibil acest lucru minunat — ca absolut toți copiii și tinerii patriei să-și poată însuși, pe băncile școlilor generale, ale liceelor și facultăților, cele mai înaintate cuceriri ale geniului omenesc și, odată cu ele, neprețuita comoară a celor mai felurite meserii îngemănată cu deprinderea de a-și manifesta ei înșiși puterea de creație în toate domeniile. Da, creație — pentru că îndatorirea voastră cea mai nobilă este aceea de a vă pregăti astfel încît să duceți mai departe ceea ce înfăptuiesc cu eroism părinții voștri, să lucrați eficient oricare va fi locul vostru de muncă, să construiți, să inventați, să descoperiți noi legi ale naturii, să îmbogățiți tezaurul de cunoștințe al umanității și să puneți toate aceste cuceriri în serviciul socialismului și comunismului pe pămîntul României.

...Așezîndu-vă în bănci, la 15 septembrie, gîndiți-vă că întreaga patrie vă privește cu drag, speranță și încredere.

Ovidiu Zotta

NOI ÎN ANUL 2000

35 de ani — atît voi avea în anul 2000.

Mă văd, de pe acum, un bărbat înalt, voinic, plin de curaj, un... temerar, cum s-ar spune. Si cred că abia atunci mă voi simți, cu adevărat, un temerar, un cutezător. Pentru că voi fi, de-a binelea, un pilot, un cutezător înfruntînd distanțele, scrutînd văzduhul atît de plin de măreție al țării.

Se spune, de obicei, că aceasta e o meserie, o profesie riscantă. Dar — mă întreb — ce nu e riscant,cînd nu are la bază o bună pregătire?!? De aceea — și sper să nu se înțeleagă c-aș fi lipsit de modestie — vreau să spun că la matematică și fizică, chimie și geografie am rezultate dintre cele mai bune, iar la cercul de aeromodelism al școlii, ca, dealtfel, și acasă, ajutat de tatăl meu, mă perfecționez continuu în «tehnica» construcțiilor de avioane.

Sigur, știm doar, cunoștințele științifico-tehnice nu sînt îndeajuns pentru a deveni un bun pilot. Sînt necesare și însușiri, calități psihice, fizice; mă pregătesc asiduu și în această privință. Numai în vacanța de vară din acest an, în tabăra organizată de școala noastră la Snagov, am cîștigat, în întrecerile organizate, diplome, trofee la mai multe discipline sportive.

Știm că oamenii țării, în anul 2000, trebuie să fie, și vor fi, indiferent de profesie, oameni cu un larg orizont de cultură, oameni care iubesc viața, cîntecul și jocul. Iată de ce îmi plac și istoria, și literatura, și muzica, iată de ce-mi plac atît de mult joaca, veselia, rîsul — pentru că din străbuni, ele, toate, sînt ale noastre!

Ionel Socobeanu
cl. a VIII-a,
Școala generală nr. 57, București

BUN VENIT ÎN ȘCOALĂ NOUĂ

În numeroase localități din țară, orașe și sate, clinchetul vesel al primului sunet de clopoțel, ce va vesti începutul noului an școlar, îi va întîmpina pe copii în localuri de școală noi, înălțate în această vară, în timp ce în multe altele, «zestrei» școlii i s-au adăugat alte săli de clasă, laboratoare, săli de sport... Și ele tot noi. Slobozia, Amara, Fetești, Țăndărei, Scobinți-Iași, Botoșani, Răzvad, Picior de Munte, Dealu Frumos, Văleni-Dîmbovița, Gemenea, Mogoșani — iată doar cîteva dintre localitățile aflate pe harta patriei, unde harnicii constructori, ajutați de beneficiari — purtători ai cravatei roșii cu tricolor — au ridicat în această vară lăcașuri de lumină destinate tinerei generații.

Bucuria și satisfacția de a fi fost de un real folos constructorilor, la înălțarea noilor săli de clasă ce îmbogățesc în prezent frumoasa clădire a școlii lor, o trăiesc în aceste zile și pionierii din comuna Vulturu, județul Vrancea, prezenți în imaginile de față.

galeria CUTEZĂTORILOR

Laureată la 12 ani

Muzicieni de toate vîrstele din numeroase țări ale lumii s-au aflat recent în Țara Galilor (Marea Britanie), pentru a participa la un concurs de interpretare. Printre invitați se numărau și cîțiva foarte tineri interpreți din România. La sfîrșitul concursului, cînd președintele juriului a anunțat rezultatele, toți cei prezenți au aflat cu plăcere că laureata concursului este o fetiță de 12 ani, din România, ce poartă la gît cravata roșie cu tricolor: pioniera Anca Daniela Mihuț, din Cluj-Napoca.

Printre colegii ei de școală, Anca este cunoscută ca o fetiță silitoare și deosebit de prietenoasă. Catalogul clasei a VI-a de la Școala de muzică din Cluj-Napoca a înregistrat în dreptul numelui ei — de-a lungul întregului an școlar 1979/1980 — numai note de 9 și 10. Pasiunea și perseverența cu care studiază pianul, sub îndrumarea tovarășei profesoare Zoița Sfîrlea Lupu i-au adus, de asemenea, note maxime.

Programul ei de muncă este astfel întocmit încît după orele de școală, timpul care-i mai rămîne zilnic după pregătitul lecțiilor și al exercițiilor la instrument și-l dedică desenului și... ca oricare copil, jocului. Dar Anca Daniela Mihuț a impresionat în Țara Galilor întregul juriu atît prin interpretare, cît și prin ținută artistică. După anunțarea rezultatelor la concertul de gală al cîștigătorilor, tînăra laureată de pe meleaguri românești, Anca Daniela Mihuț, a fost invitată să încheie concertul cu două cîntece românești. Perseverența și seriozitatea în studiu de care a dat dovadă talentata artistă de 12 ani a rodit și i-au adus binemeritații lauri, fapt pentru care o felicităm călduros.

E. Roșca

CONF. UNIV. DR. ACULIN CAZACU

În rîndurile apărute săptămîna trecută am lăsat deoparte, intenționat, un cuvînt care exprimă o realitate la care mulți copii se gîndesc explicit: cuvîntul: **«personalitate»**. La vîrsta voastră simțiți, practic, atracția deosebită a acestui cuvînt. Nu-i deslușiți prea multe înțelesuri, dar știți că a avea personalitate este o probă deosebită de valoare individuală și un temei al recunoașterii tale deschise de către cei din jur, colegi sau profesori. Uneori, sub impresia unor fapte care nu sînt suficient de limpezi, crezi că a avea personalitate înseamnă «a ieși din comun», a face ceva cu totul deosebit, despre care lumea să afle și să poarte comentarii vii.

Trebuie să spun răspicat, din capul

ANCHETA NOASTRĂ

CE AI DOBÎNDIT ÎN ACEASTĂ VACANȚĂ?

Parcul devenise o adevărată... jucărie, «manevrată» cu dibăcie de grupul vesel de copii. Copacii umbroși, tufișurile, aleile, leagănele, băncile și chiar pietricelele căpătaseră anume personalitate. Fiecare dintre acestea puteau trece cu ușurință drept scenă sau pistă de întreceri sportive, cetate, submarin, avion sau navă spațială. Jocul părea pasionant și presupunem că încercarea de a-l întrerupe, pentru interviul pe care ni-l pregătiserăm, va fi grea de realizat. A fost de-ajuns, însă, să dăm la iveală carnețelul și aparatul de fotografiat, că imediat au și apărut interlocutorii.

Bravo... Hercule!

— Vreți să aflați **ce am dobîndit în această vară?** s-a arătat dispus să răspundă, primul, un băiat micuț de stat, dar voinic și cu o privire jucăușă, Ion Voicu. În această privință cred că avem multe de spus. Mai ales că sîntem aici, în parc, întîmplător, copii nu numai din Focșani, ci și din diferite alte părți ale Vrancei. Sînt sigur, cu toții putem spune că am adunat, și în această vacanță, bucuria zilelor de tabără, a excursiilor, a drumețiilor. Am cules plante, am îngrijit grădini și livezi...

— Ceea ce spui tu este foarte adevărat, dar mult prea general. În ceea ce te privește, de pildă, pe tine, ca elev care ai trecut într-a VII-a și înveți la Școala generală din Vulturu, ce ai de spus?

— Am avut o mare împlinire anul acesta. Am obținut medalia de aur la lupte greco-romane în întrecerile republicane, la categoria copii II. Aceasta m-a însuflețit mult și de aceea, o mare parte din vacanță mi-am consacrat-o antrenamentelor. Bineînțeles, m-am străduit să fiu de mult folos și în gospodărie. Mama, atunci cînd e mulțumită de mine, îmi zice «Bravo, Hercule!» După dînsa s-au luat și colegii cu care am lucrat mult în vara aceasta în grădinile cooperativei agricole de producție și pe lotul școlar, la întreținerea și recoltarea legumelor. Avem niște roșii de toată frumusețea! Și nu numai roșii.

1

2

Eu zic că voioșia, vigoarea și... realizările concrete care s-au adunat în hambarele, magaziile și cămările noastre sînt tot atîtea bunuri la obținerea cărora am contribuit și noi în această vacanță.

Viorel și... forțele de atracție

— Poate că n-ar trebui s-o spun, dar anul școlar trecut am fost destul de slab la fizică. Dar **numai** la fizică! Nu-mi vine ușor s-o recunosc, dar parcă simt nevoia aceasta, ne mărturisește Viorel. Prea am avut de furcă în vacanță. M-am ambiționat și m-am apucat serios de treabă. Am luat fizica de două ori de la început. Acum mă întorc la școală sigur pe mine. Am făcut multe experiențe privind forța de atracție, magnetismul. Mi-am organizat un adevărat atelier acasă. De-abia aștept să mă întîlnesc la școală cu colegii și, bineînțeles, cu tovarășii profesori, să le dovedesc că pot fi «tare» și la fizică.

Viorel Petroiu din clasa a VII-a, de la Școala generală nr. 5 din Focșani, nu-i ceea ce s-ar putea spune, un vorbăreț. De felul său retras, preocupat mai ales de poezie și de literatură, părea adeseori un însingurat sau, mai curînd, un timid. Insuccesele de la fizică accentuaseră și mai mult, în ultima vreme, latura aceasta. Acum, însă, îl găsim entuziast, dispus să discute despre orice, să-și facă planuri de viitor cu multă încredere. Iată un lucru foarte important cîștigat în această vacanță de Viorel.

A crește nu numai în... înălțime

— Și mie mi s-a întîmplat ceva deosebit, în această vară, intervine o fată blondă, cu fața prelungă.

— Succes sportiv? o întreb, știind că pe Constanța Rusu o pasionează tenisul.

— Nu, nu-i vorba de sport, ci de o întîmplare dramatică. O să v-o spun pe scurt.

Era într-una dintre zilele în care hotărîsem împreună cu mama să facem curățenie. Eu ieșeam mereu afară să scutur, să șterg, să spăl cîte ceva. Deodată, aud un strigăt mai îndepărtat, din spatele casei pe unde trece și rîul Putna. În zona satului nostru, Coza, apa are maluri înalte și un curs

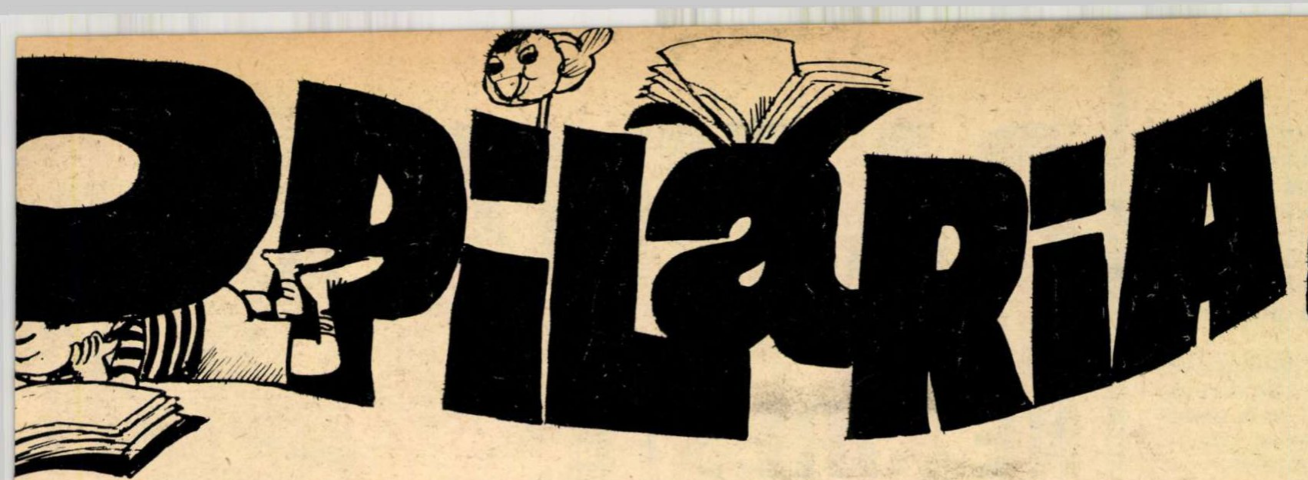

OPILĂRIA

UN MARE LABORATOR UMAN

II

locului, că **personalitatea adevărată, profundă și solidă, se construiește foarte greu,** de cele mai multe ori prin fapte care n-au nimic teribil în ele, prin fapte aparent anonime, neștiute și nevăzute, dar care se acumulează ca afluenții în albia unui mare și vijelios fluviu. Să ne oprim puțin asupra a ceea ce poți face, copil fiind, pentru a sprijini munca atît de stăruitoare a profesorilor în construirea propriei tale personalități. Te afli la o vîrstă în limitele căreia este absolut necesar — pentru a folosi timpul eficient și constant — să te deprinzi cu o gîndire și o exprimare clară și corectă. Poate să pară neglijabil sau secundar acest aspect, dar el este esențial pentru o autentică și reală afirmare în viitor. Gîndirea și exprimarea clară și corectă permit o comunicare rapidă și profundă cu cei din jur, facilitează decizii optime, ușurează efortul, stimulează creația. Ori, gîndindu-te că vei atinge maturitatea într-o lume puternic marcată de rețelele ample ale comunicațiilor de tot felul, că omul viitorului va fi tot mai pregnant un om de acțiune și decizie, că va trebui să dovedească multă creativitate, poți deduce singur cît de importantă este temeinicia gîndirii proprii și exprimarea fără echivocuri. Societatea noastră socialistă îți va oferi cadrul unei afirmări individuale tot mai bogate și, în consecință, va trebui să-ți comunici gîndurile cu soliditate și sîrguință. Insist asupra acestui aspect pentru că acum, la vîrsta așezării treptate a structurilor de personalitate, te confrunți cu un timp ce trebuie folosit la maximum în construcția intelectuală a ființei tale. Aceasta presupune învățătură asiduă, lectură diversă, încercare de comunicare în scris a gîndurilor, autoexigență, obișnuința conciziei, strădania de a găsi mereu calea cea mai bună în soluționarea unei probleme, de a fi operativ și sigur în reacții, de a nu amîna niciodată efectuarea unei lucrări anume.

Vreau să remarc, de asemenea, necesitatea de a înțelege și prețui, valoarea activității în grup, în colectiv. **Personalitatea nu se dezvoltă nicidecum izolat, ci prin cooperare umană, prin spirit de echipă, prin reunire de eforturi în clasă, în detașamentul de pionieri, în grupul de prieteni.** Astăzi, mai mult ca oricînd și în viitor mai mult decît astăzi, realizările umane sînt rodul unei extraordinare cooperări și competitivități, poartă marca gîndirii și imaginației colective. Noi trăim într-o societate care, dezvoltîndu-se pe calea socialismului și comunismului, asigură toate condițiile pentru îmbinarea spiritului și muncii în echipă cu afirmarea fiecăruia, a propriei sale personalități și individualități.

Și, pentru că știu bine cît de puternic legi personalitatea de profesiunea viitoare, vreau să înțelegi cu claritate că — indiferent de profesiune — va trebui să răspunzi unor solicitări și cerințe foarte diverse și mobile. Așa încît, încă de pe acum, este profitabilă evitarea unor opțiuni și deprinderi înguste, foarte «specializate», oricît de profunde ți s-ar părea. Datorită atît de accentuatelor transformări în știință și tehnică va trebui să-ți afirmi activ personalitatea atît prin stăpînirea fundamentelor profesiei, cît și prin capacitatea deschiderii către policalificare, către domenii înrudite. Ai marea șansă de a fi omul unei societăți care solicită deopotrivă profunzimea și multilateralitatea. Nu-i prea devreme să te gîndești, de pe acum, cît mai serios, la ambele aspecte. Îți stă la îndemînă valorificarea acestei șanse, ceea ce echivalează cu un precoce, dar posibil efort de a te pregăti în concordanță cu inerentele cerințe ale viitorului.

---

iute. Cu toate acestea, mi-am dat ușor seama, că dincolo, peste rîu, la mătușa Florica, se întîmpla ceva. Fără să mai aștept, am dat fuga, am trecut prin apă și m-am aflat în fața bietei femei, lovită din propria ei neatenție, la cap, de un obiect greu. Am luat-o repede în brațe și am așezat-o lîngă un pom. Apoi, am fugit iarăși acasă, trecînd din nou prin rîu, să aduc cele necesare primului ajutor. Numai după ce am pansat-o și am văzut-o liniștită, am chemat doctorul.

Ce e interesant în toată întîmplarea aceasta? Vă pot spune doar atît, că pînă atunci niciodată nu avusesem curajul să intru în apa Putnei, iar cît privește despre «sîngele meu rece», nu eram în stare să mă uit la o zgîrietură. De-abia după ce a venit mătușa Florica să ne mulțumească mamei și mie că i-am salvat viața, după cum spunea dînsa, mi-am dat seama că... am crescut și că sînt mult mai curajoasă decît mă credeam.

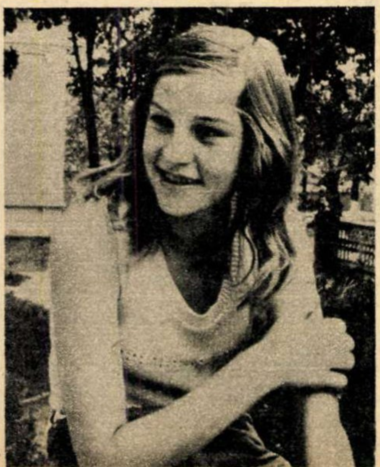

O vacanță, și mai ales cea mare, poate să însemne foarte mult pentru fiecare dintre voi. Și chiar înseamnă! Priviți-vă cu atenție și gîndiți-vă bine la ceea ce ați înfăptuit în acest frumos și bogat anotimp al vacanței și al copilăriei. Veți constata nu numai că ați mai crescut cu un centimetru, dar și că vi s-au mai deschis niște porți către cunoaștere, către bucuriile unor împliniri. Și astfel, vă veți așeza cărțile în serviete cu și mai multă încredere, cu și mai multă nerăbdare, să fiți gata la chemarea primului clopoțel.

Elena Mănescu

1. Ion Voicu, micul Hercule din Vulturu, vă prezintă medalia de aur obținută în campionatul republican (Copii II).

2. Viorel Petroiu, sau... fizicianul în devenire.

3. Constanța Rusu își amintește, aproape cu uimire, cum a trecut de două ori prin rîul Putna.

4. Alice Zidaru din comuna Cornu, județul Prahova, ne-a încredințat una dintre bucuriile vacanței: cunoașterea și a altor meleaguri ale țării. Nu întîmplător o întîlnim acum în Vrancea.

5. Adrian Gîrleanu din comuna Golești, Vrancea, ne mărturisește că în vacanță nu a citit atît de mult cît ar fi vrut. Totuși, după părerea noastră, lista pe care ne-o prezintă este destul de bogată, ținînd seama că Adrian de-abia a trecut într-a cincea.

Țara păcii

Căutam o floare albă
prin bogatele grădini.
N-am găsit alta frumoasă
cum sînt ochii tăi senini.

Căutam o rază blîndă
cum e soarele de mai.
N-am găsit alta frumoasă
cum e părul tău bălai.

Căutam alese vorbe
a compune-o poezie —
veneau toate înflorite
pentru tine, Românie;

Pentru tine, Țară-a Păcii,
ce lupți să triumfe-anume
zilele copilăriei
zbor de porumbei în lume.

Beatrice Manuela Cîrloanță
cl. a VII-a, municipiul
Gh. Gheorghiu-Dej

PATRIA CARE NE CREȘTE, ȘCOALA CARE NE ÎNVAȚĂ!

În fiecare zi, prin tot ce-i înconjoară, pionierii și școlarii, toți tinerii României socialiste simt răsfrîngîndu-se asupra lor, ca o neasemuită rază de soare, dragostea părintească a partidului și statului nostru în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, cel mai de seamă prieten și îndrumător al tinerei generații.

Dar parcă nicicînd în ciclul anotimpurilor această neasemuită dragoste nu se răsfrînge atît de luminoasă și de caldă ca în preajma inaugurării unui nou an școlar. Acum, cînd sunetul de cristal al clopoțelului coboară din amintire spre clipele vacanței, privirile pionierilor și școlarilor de pe întinsul cuprins al patriei întîlnesc înfățișarea luminoasă și prietenoasă a școlilor — dintre care foarte multe noi — toate la fel de curate, de primitoare, de bine înzestrate cu tot ce este necesar pentru ca toți copiii țării, fără deosebire de naționalitate, să învețe în cele mai bune condiții, temeinic și cu pasiune. Este zestrea de lumină a socialismului, mereu mai amplă, mai larg răspîndită, pusă în mod gratuit la dispoziția tuturor copiilor României, spre a-și dezvolta pregnant personalitatea, spre a contribui la dezvoltarea multilaterală a patriei socialiste. În pragul unui nou asalt spre treptele de lumină ale învățăturii, să privim mai de aproape, în paginile de față, strălucitorul chip al școlii românești de azi.

UN SFERT DIN POPULAȚIA ROMÂNIEI ÎNVAȚĂ !

Știați că fiecare al patrulea cetățean al patriei noastre studiază în diferite forme de învățămînt? (În 1938 învățau abia unul din 10 — și trebuie neapărat să precizăm că, pe atunci, prea puțini aveau posibilitatea să termine mai mult de patru clase primare.)

România se numără astăzi printre puținele țări din lume în care absolut toți copiii trebuie să absolve — și au toate condițiile pentru aceasta — zece clase, din care ultimele două sînt liceale.

Dar și adulții, indiferent de formele de învățămînt absolvite, urmează diferite cursuri de continuă perfecționare în mseria lor. Deci, **învățăm**. Se învață în școli, în fabrici, pe șantiere, pe ogoare. O neostenită voință de a urca,a întregii țări,unește azi ca într-un arc voltaic **munca** și **învățătura!**

Școlii românești

Lumina frunții noastre ești
Și aripă bătînd spre viitor
Cu noi, spre vrednicie crești
În murmur de lumină și izvor.

Gîndim și înflorim prin tine
Și fiecare carte e-o livadă,
Copiii-și urcă ochii către mîine
Mai 'naltă patria să-și vadă.

Făptura muncii, slovele din carte
Surori îngemănate sînt
Și nici un drum nu le desparte
În hărnicia noastră pe pămînt.

Ion Crînguleanu

ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

O ŞCOALĂ PENTRU TOŢI!

În timpul ultimelor trei decenii şi jumătate din istoria României — cu precădere din 1965 încoace — cuvîntul «construcţii», atît de frecvent folosit, a devenit un indicator al intregii noastre dezvoltări. El înseamnă deopotrivă fabrici, uzine, locuinţe, dar şi *şcoli*. Cartiere noi cu şcolile lor, şcoli noi in cartiere vechi; toamnele constructorilor români îşi numără astăzi împlinirile şi după numărul şcolilor ţării care îşi aşteaptă copiii.

În loc de orice alte cifre vă propunem o comparaţie. Dacă am pune una lîngă alta toate construcţiile destinate învăţămîntului, realizate în România în anii socialismului, am obţine nu mai puţin de... douăsprezece oraşe de mărimea Piteştiului, de exemplu! În aceşti ani au fost construite 71,6 la sută din numărul total al sălilor de clasă existente în prezent în ţara noastră! Proporţia este aproape identică şi pentru internatele şcolare, în timp ce întreaga bază materială modernă pentru activitatea productivă a elevilor, însumînd ateliere şcolare cu peste 81 mii locuri de muncă, este rodul ultimilor 10 ani, anii cei mai rodnici din întreaga istorie a învăţămîntului românesc.

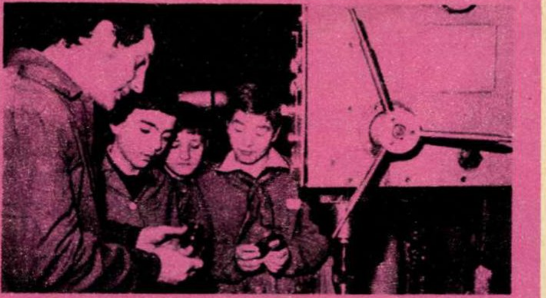

O ŞCOALĂ A VIEŢII, A PRODUCŢIEI

Absolventul şcolii de zece ani,bacalaureatul sau licenţiatul nu mai este un simplu posesor de diplomă, un «depozit» de cunoştinţe teoretice, ci un om, în egală măsură, bine pregătit politic, profesional şi etic, care ştie şi poate să contribuie esenţial la înflorirea ţării. Învăţămîntul revoluţionar, orientare de înaltă valoare teoretică şi practică ce a fertilizat întreg sistemul nostru de învăţămînt, datorită concepţiei ştiinţifice, clarvăzătoare a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a realizat indestructibila unitate dintre **Şcoală — Cercetare — Producţie.** Astăzi, această adîncă relaţie are corespondent direct în viaţa oricărui şcolar, licean şi student din România, care învaţă, cercetează şi lucrează în atelierul şcolii, într-un cerc tehnico-aplicativ, în laboratorul studenţesc sau direct în uzină.

Între 1965—1980, la bunăstarea ţării noastre au contribuit 1 818 980 de muncitori bine pregătiţi, absolvenţi ai liceelor industriale, agroindustriale şi silvice, ai şcolilor profesionale. Deci, **aproape două milioane de oameni, două milioane de izvoare de forţă, de competenţă, de dăruire pentru înălţarea patriei, care s-au format în ultimii 15 ani pe băncile şcolii!** În acelaşi interval, economia românească a beneficiat de contribuţia a 455 237 de absolvenţi ai învăţămîntului superior; ingineri, medici, economişti etc. În clipele cînd voi primiţi manualele noului an şcolar, 220 472 dintre foştii voştri colegi de clasa a VIII-a din anul trecut şi-au ales ca drum în viaţă pregătirea în cadrul liceelor industriale şi agroindustriale, adică aproximativ 4/5 din totalul absolvenţilor claselor a VIII-a. Şi cum, desigur, mulţi dintre fraţii voştri mai mari vor urma, începînd cu anul acesta şcolar, o facultate tehnică, veţi înţelege mai uşor amploarea legăturii dintre şcoală, cercetare şi producţie, dacă veţi afla că această categorie de studenţi reprezintă peste 60 la sută din totalul tinerilor care anul acesta vor cînta pentru prima oară «Gaudeamus».

> **«Adresez generaţiei tinere îndemnul de a învăţa şi a se pregăti tot mai temeinic pentru muncă şi viaţă, de a-şi însuşi cele mai înalte cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, concepţia revoluţionară despre lume, pentru a putea duce mai departe făclia progresului, socialismului şi comunismului în România.»**
>
> NICOLAE CEAUŞESCU

O ŞCOALĂ MODERNĂ, EFICIENTĂ!

Anul de învăţămînt 1980—1981 aduce încă un spor considerabil în zestrea didactico-materială a şcolilor, prin crearea de mijloace noi şi perfecţionate de învăţămînt. Producţia acestora a crescut de la 457 tipuri în anul 1978 şi 573 tipuri în anul 1979, la 635 tipuri în 1980, fiind realizată în bună parte chiar în unităţile şcolare, în cadrul activităţilor tehnico-productive ale elevilor. De asemenea, în acest an, la Întreprinderea «Didactica» se vor produce 55 sortimente de mijloace de învăţămînt pentru studiul fizicii, chimiei, biologiei, geografiei, matematicii, limbilor străine etc. Dintre acestea, 14 sînt produse noi, menite să contribuie la modernizarea procesului instructiv-educativ; cum sînt, de pildă, laboratorul lingvistic audio-activ, trusele de fizică pentru elevii din liceu şi gimnaziu etc.

Adăugaţi acestei zestre materiale (manualelor) şi efortul a încă aproape 10 000 de cadre didactice (de toate gradele) faţă de cele 265 497 de anul trecut şi veţi înţelege mai bine că o şcoală modernă este deopotrivă o investiţie de fonduri, tehnică de avangardă — dar şi abnegaţie şi dăruire umană: deopotrivă, dascăli şi elevi.

PE PUPITRELE LUI 15 SEPTEMBRIE

Toate cele 756 titluri de manuale şcolare pentru clasele I—XII, într-un tiraj de peste 26 milioane exemplare, vor fi editate şi, respectiv, difuzate în şcoli pînă la data de 15 septembrie, astfel încît inaugurarea noului an de învăţămînt va consemna prezenţa tuturor cărţilor de şcoală pe pupitrul elevilor. Din totalul acestor 756 de titluri, 220 de titluri sînt în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, iar 126 sînt manuale noi, elaborate pe baza noilor programe de învăţămînt. Dintre aceste manuale să amintim mai întîi pe cele de **matematică;** elaborate eşalonat, pe cicluri de învăţămînt în cadrul acţiunii mai largi de alcătuire a unor manuale moderne, perfecţionate. Pentru disciplinele fundamentale, înnoirile au ajuns în acest an la clasele III, VII şi XI, după ce în anii anteriori au fost definitivate manualele pentru clasele I şi II, V şi VI, IX şi X. Manuale noi sînt şi cele de **fizică** pentru clasa a VI-a, de **agricultură** pentru clasa a VII-a.

Ghiozdanele acestui nou an şcolar vor purta deci multe manuale noi sau îmbunătăţite: ajutoare de preţ şi prieteni de nădejde ai tuturor şcolarilor.

Pionieri şi şcolari!

Faceţi totul pentru ca — prin munca susţinută, disciplinată şi creatoare a fiecăruia dintre voi — noul an şcolar să fie un an al celei mai înalte eficienţe în pregătirea voastră multilaterală pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în România!

BUN RĂMAS, VACANȚĂ MINUNATĂ

Text: V. Alexandru

Muzica: L. Petrescu

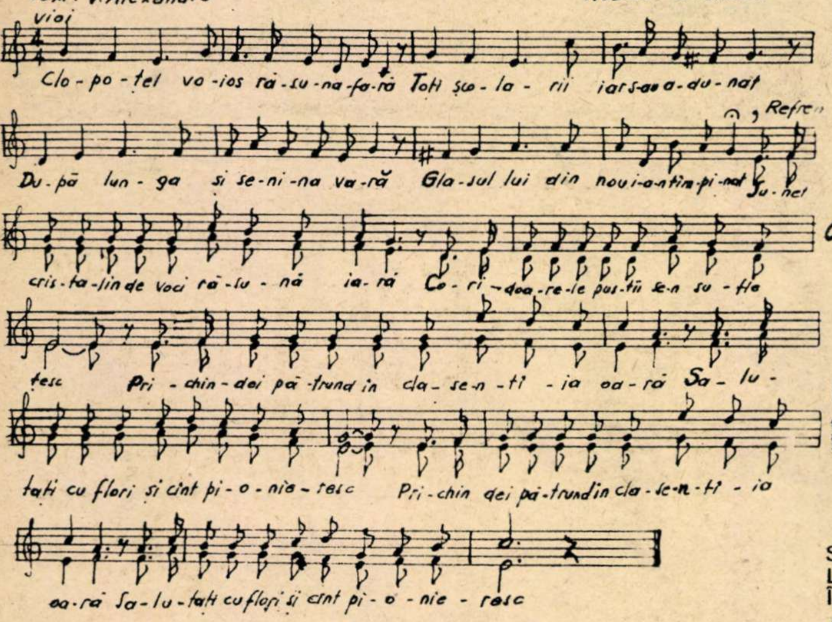
vioi
Clo-po-țel vo-ios ră-su-na-fa-ră Toți șco-la-rii iar s-au a-du-nat
Du-pă lun-ga și se-ni-na va-ră Gla-sul lui din nou i-a-ntîm-pi-nat
Refren
Su-net cris-ta-lin de voci ră-su-nă ia-ră Co-ri-doa-re-le pus-tii se-n su-fle-țesc
Pri-chin-dei pă-trund în cla-se-n-tî-ia oa-ră Sa-lu-tați cu flori și cînt pi-o-nie-resc
Pri-chin-dei pă-trund în cla-se-n-tî-ia oa-ră Sa-lu-tați cu flori și cînt pi-o-nie-resc

II. Rîd copii în dimineața clară,
Toți voioși, cu soarele-n priviri.
Îi salută cald întreaga țară,
Le urează numai împliniri.

III. Bun rămas, vacanță minunată!
Chipul tău mereu îi va-nsoți.
Vor munci acum ca și altădată.
Peste-un an din nou te-or întîlni.

ÎN FAȚA OCHILOR

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	O	F	T	A	L	M	O	L	O	G
2	B	A		O	I	■	R	A	M	A
3	S	T	A	R	■	V	A	■	S	U
4	C	A	■	A	C	e	■	A	■	R
5	R	■	O	■	A	D	O	R	M	I
6	V	I	G	I	L	E	N	T	A	■
7	A	R	A	T	A	R	E	■	R	R
8	T	I	R	■	T	E				
9	O	S	■		O	■				
10	R	I	D	U	[illegible]	I	■			

ORIZONTAL: 1) Oculist. 2) A ochi. Suport pentru ochelari. 3) Vedetă. La observator! Din sursă! 4) Pupilă! Înțepătoare. 5) A închide ochii pentru odihnă. 6) Mereu cu ochii deschiși (fem.). 7) Înfățișare. Rădulescu Raluca. 8) Prilej sportiv pentru a lua linia de ochire. Brodate. 9) Din schelet. Două lentile! Schimb în natură. 10) Cute în dreptul ochilor. Posedă.

VERTICAL: 1) Numai ochi și urechi (fig.). 2) Parte a capului unde sînt așezați ochii. Floare cu rezonanță.. oculară (pl.). 5) Rîu în U.R.S.S. Cîine de vînătoare foarte agil. 4) Nimb. Ițit! Materie primă pentru ochiuri (sing.). 5) A început să licărească. Turist dornic de imagini. 6) Simțul văzului. 7) Văzută la ceas. Corect. 8) Luna! Articol (abr.). A felicita. 9) Organizația Mondială a Sănătății (abr.). A văzut cu ochii lui. 10) Ochi sau copcă făcută în gheața unui rîu sau a unei bălți (pl.). O privire indiferentă.

DICȚIONAR: TNA

Nicolae Axioti

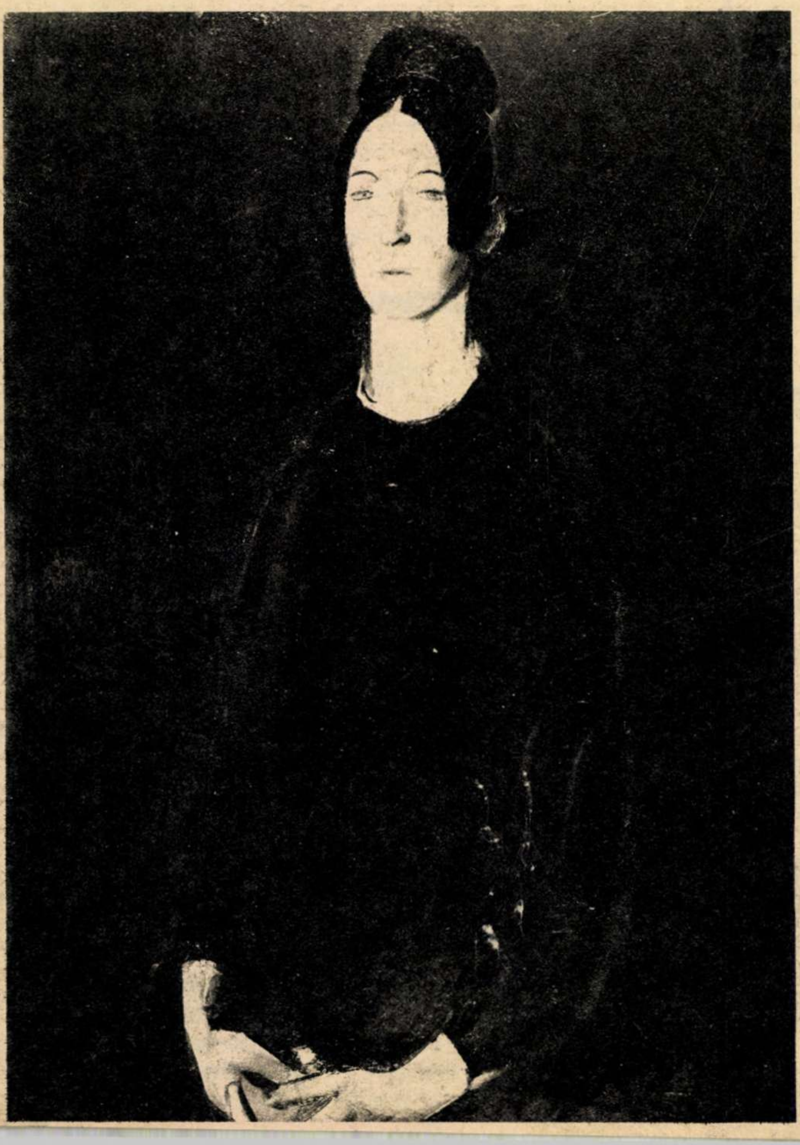

CINE SÎNT AUTORII?

Galeriile de artă «Cutezătorii» vă prezintă două tablouri realizate de doi mari artiști români contemporani. Puteți să precizați numele acestor pictori?

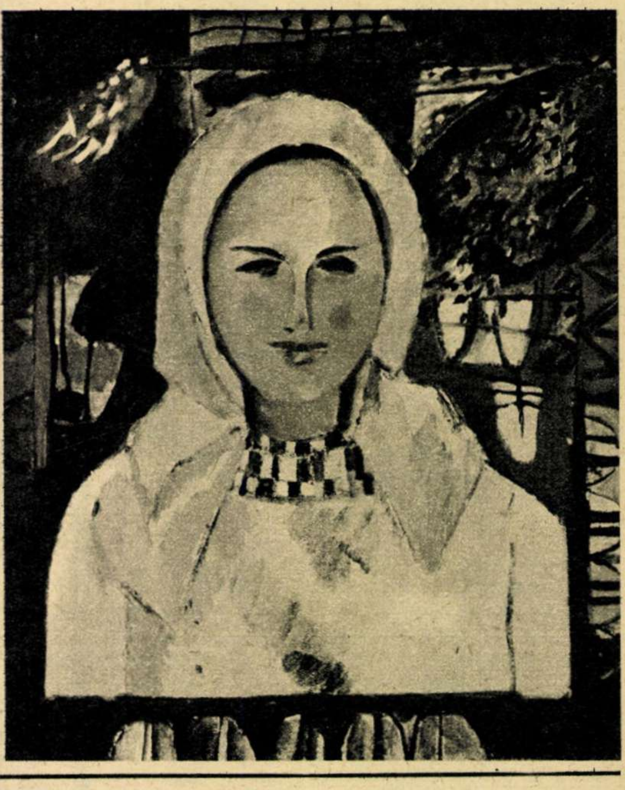

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Rezolvarea problemei din numărul trecut.

Fiecare echipă joacă patru meciuri, deci în total s-au jucat zece partide. Pentru fiecare meci cîștigat, o echipă primește două puncte, deci în final numărul punctelor totale este un număr cu soț. Numărul maxim de puncte posibil este opt, iar cel minim zero. Fiind cinci echipe, punctele finale sînt: 8, 6, 4, 2, 0.

ARBORI NEMURITORI

STEJARUL DIN BORZEȘTI. După tradiție aici ar fi fost vatra copilăriei lui Ștefan cel Mare (1457—1504). Se spune că în timp ce se juca la umbra unui stejar bătrîn, cu alți copii, de-a războiul, împărțiți în două tabere — moldovenii și tătarii — s-a ivit, într-adevăr, ca un iureș, hoarda tătărască. Ea a luat ostatici, mai mulți copii, iar pe cel mai bun prieten al lui Ștefan, viitorul domn al Moldovei, l-a spînzurat de crengile stejarului.

Pe acest loc, Ștefan cel Mare a înălțat o ctitorie în anul 1493. Alături se poate vedea podul de piatră construit tot în timpul lui Ștefan cel Mare, unul dintre primele poduri rutiere cu caracter permanent din țara noastră în folosință și astăzi.

●

ULMUL DIN VLADIMIRI. În comuna Vladimiri din județul Gorj, în fața casei în care a văzut lumina zilei conducătorul mișcării revoluționare de la 1821, Tudor Vladimirescu, se află o poiană frumoasă. Cu verdele ei contrastează albul căsuței, cu prispa ce se sprijină pe stîlpi din lemn, crestați artistic în coloane șerpuitoare, ridicată cu aproximativ 200 de ani în urmă. În partea dreaptă, a căsuței, pe o ridicătură ce vălurește spre fîntîna din apropiere, se înalță un copac bătrîn, cu coroană bogată. Este ulmul sub care Tudor Vladimirescu, pe cînd mai era copil, se odihnea după ce își ajuta părinții la munca cîmpului. La umbra acestui ulm a deslușit buchea cărții. Singur a învățat primele slove, aici, sub dulcele foșnet al bătrînului ulm, care și astăzi este la fel de falnic.

●

TEIUL LUI EMINESCU. În orașul Iași, pe o suprafață de 10 hectare se întinde romanticul parc Copou. Aici se află nemuritorul tei al poetului Mihai Eminescu. De pe colina Copoului deseori, la umbra teiului, Eminescu admira splendida panoramă ce se deschide asupra orașului Iași.

●

POMUL LUI GRIGORESCU. În orașul Cîmpina, pe str. 23 August nr. 166, se află Muzeul memorial «Nicolae Grigorescu». În locuința reconstituită a pictorului se pot vedea atelierul și mobilierul original, biblioteca bogată în scrieri de artă, autografe, picturi, desene și alte obiecte care au aparținut marelui pictor. În curte se află un păr bătrîn, la umbra căruia medita Grigorescu asupra inegalabilelor sale pînze.

GORUNUL LUI HORIA. La doi kilometri de Baia de Criș se află localitatea Țebea, unde dăinuiește un gorun bătrîn de sub care Horia, conducătorul răscoalei țărănești din 1784, a vorbit moților hotărîți să scuture jugul iobăgiei.

Ioana Vasiliu

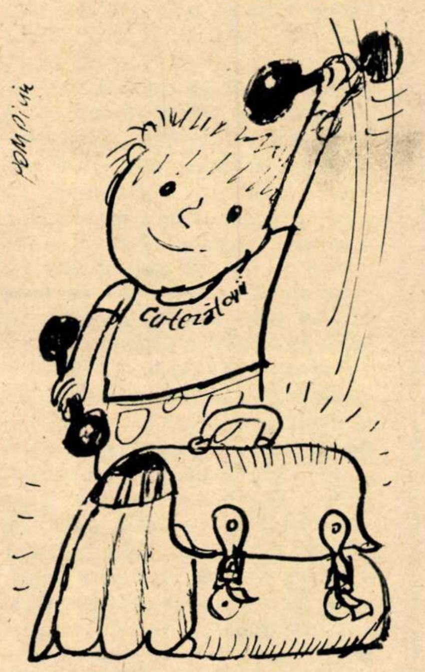

FILATELIE:
PLICURILE „PRIMA ZI“

Plicurile «Prima zi» sînt tipărite de cele mai multe ori prin comenzi speciale, cu o grafică apropiată de subiectul emisiunii filatelice de care sînt asociate Timbrele sînt apoi aplicate pe fața acestor plicuri și obliterate cu o ștampila specială, datată cu ziua primei apariții a seriei poștale.

Se pare că la noi întîiul plic «Prima zi» a intrat în circulație o dată cu emisiunea «Agir 1947» intr-un tiraj redus, de 400 de exemplare, obliterat cu ștampila Poștei Române.

Urmează, din 1949, apariția regulată a plicurilor «Prima zi» confecționate special la Fabrica de timbre. Numărul acestora oscilează între 6 în 1959 și 46 în 1964, ca astăzi să ajungă la un total de aproape 1 000. Tirajul acestor emisiuni se situează între 1 000 și 5 000 de exemplare. Datorită faptului că nu de la început s-a acordat atenția cuvenită acestor piese filatelice, unele au ajuns astăzi rarități pe plan mondial, cum sînt «Jocurile Olimpice, Roma 1960», emisiunea specială «Ranger 9», «UPU» coliță dantelată nenumerotată etc.

Printre cele mai reușite se înscrie plicul «Prima zi» emis cu ocazia centenarului căii ferate București Filaret — Giurgiu, francat cu marca festivă a centenarului și anulat cu ștampile speciale reproducînd desenul celor care au fost folosite, acum un veac, de oficiile poștale ale celor două gări. De asemenea, s-a aplicat ștampila roșie «Tren» și indicația «Călugăreni», numele locomotivei de pe vremuri.

Plicurile «Prima zi» sînt pe cale să formeze un capitol separat al filateliei, care atrage permanent noi adepți. Ele pot fi catalogate și păstrate în clasoare speciale, atît cronologic cît și după tematică, asemănător timbrelor poștale.

I. Penescu

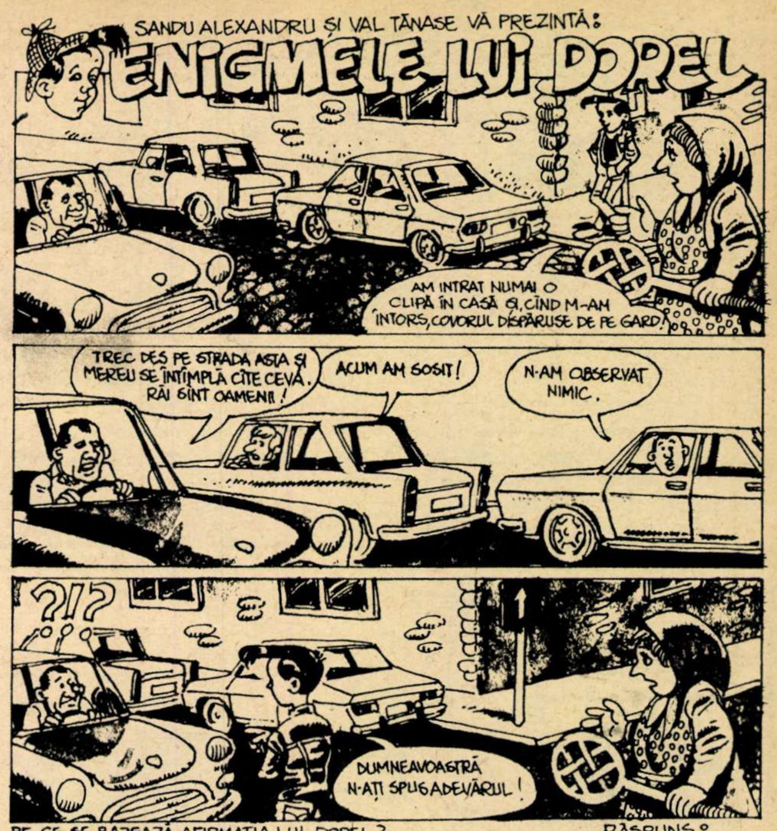
SANDU ALEXANDRU ȘI VAL TĂNASE VĂ PREZINTĂ:
ENIGMELE LUI DOREL
AM INTRAT NUMAI O CLIPĂ ÎN CASĂ ȘI, CÎND M-AM ÎNTORS, COVORUL DISPĂRUSE DE PE GARD!
TREC DES PE STRADA ASTA ȘI MEREU SE ÎNTÎMPLĂ CÎTE CEVA. RĂI SÎNT OAMENII!
ACUM AM SOSIT!
N-AM OBSERVAT NIMIC.
?!?
DUMNEAVOASTRĂ N-AȚI SPUS ADEVĂRUL!

PE CE SE BAZEAZĂ AFIRMAȚIA LUI DOREL? RĂSPUNS:

ȘOFERUL ÎN CAUZĂ CIRCULĂ - DACĂ ȚINEM SEAMA DE INDICATORUL DIN COLȚUL STRĂZII - PE CONTRA SENS. DATORITĂ ACESTUI FAPT, E NORMAL SĂ STÎRNEASCĂ BĂNUIELI.

rîuri

	S				A	
T	■	E		R	■	A
	I	■	I	■	N	
		M	■	R		
	I	■	R	■	E	
S	■	U		E	■	C
	M				S	

Citind literele din grilă conform regulii de deplasare a nebunului pe tabla de șah, veți obține numele a patru rîuri din țara noastră, avînd fiecare cinci litere

★★★★★★

DRUMEȚIE

Dezlegarea jocului din numărul trecut:

M	E	R	S	U	L	I
A	T	D	S	G	E	N
E	A	I	P	A	L	V
R	R	H	O	I	E	I
I	C	A	R	N	V	O
D	U	M	T	A	I	R
N	I	G	A	Z	A	E

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia», TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

LA REVEDERE, VACANȚĂ!

SCHIȚA DE Mihaela MONORANU

Iată cu ce m-am întors din vacanță, cu flori cu fluturi, cu crengi, cu ploi, cu soare, pe cuvîntul meu. Căutați-mă prin buzunare, încercați să-mi deschideți mîinile, — ghiciți ce am în mîna dreaptă? O scoică, nu, o piatră, nu, o frunză, nu, dă-te bătut, am un timbru, mă duc să-i scriu bunicii o vedere. Bunica a zis, dacă n-ai ce să-mi povestești de fiecare dată într-o scrisoare, scrie-mi măcar o vedere în fiecare săptămînă, așa că eu îi trimit ilustrate, iar ea ne răspunde cu scrisori. Mă mir că nu se fac vederi înfățișînd și case de la țară, ar fi chiar frumos, s-ar vedea și nucul și fîntîna (și găinile!) și mașina unchiului Victor și iarba, iar pe spatele ilustratei ar scrie **Rîureni, casa bunicii.** În patru limbi! Ea tot zicea să mai stau, mai stai, mai este pînă la 15 septembrie, dar cînd i-am văzut pe băieții de acolo că și începuseră să se pregătească de școală, m-am întors și eu la treburile mele. Prea începuse să miroasă prin aer a cerneală, a cărți noi, a matematici cu probleme mai grele și mai ușoare, a analize literare, după care, pe cuvîntul meu, mă dau în vînt, nimeni nu face mai bine ca mine analiza unei poezii. Iar cînd am ajuns acasă tot a cărți mirosea, la fel cît am mers cu trenul, dintr-un capăt al țării pînă în celălalt, miros de pagini noi, amestecat cu miresme de struguri și pepeni și prune și mere și cîte mai sînt pe pămînt. Grozav îmi place toamna. Încep săptămînile de școală, luni e luminos, marți e frumos, miercuri e și mai frumos, joi e vara săptămînii, vineri începe toamna ei, și așa mai departe. Nici n-am ajuns bine acasă și am și primit o scrisoare de la bunica, băiete, zice, ți-ai uitat mingea aici. Nu am uitat-o, am lăsat-o dinadins, s-o găsesc acolo la vară. Mai am una acasă, nu vă îngrijorați pentru mine. Stau și mă gîndesc cîte mingi or fi avînd copiii din toată țara. După cum socotesc eu, trebuie să fie pe puțin o sută de mii. Dacă numai în tabără, la mare și numai în seria mea, au fost 2 568! Ce mă bucură cel mai mult, este că am crescut simțitor! Cînd am intrat în propriul nostru bloc, tanti Mili, de la același etaj cu noi, m-a întrebat pe cine caut, atît sînt de schimbat! Iar la frizer, unde m-am dus să mă tund pînă nu dau năvală toți colegii, pentru prima oară mi s-a spus **«luați loc!»** Pînă acum, țin bine minte, niciodată nu mi se spunea decît «treci acolo». Trebuie să nu uit, pentru la vară, ce cred eu că m-a făcut să cresc; am adunat fîn, am înălțat stoguri cu bunicul și cu unchiul, am bătut mingea pînă cînd bunica zicea iart-o, băiete, că nu ți-a greșit cu nimic. Ba am învățat să mulg și vaca! Azi dimineață, Negoiță dintr-a șasea trecea cu două sticle de lapte, iar eu l-am întrebat, sigur pe mine, ia spune, de unde crezi că-i laptele ăsta? De unde să fie, din naveta de colo, zice el, dar eu zic, ehei, află de la mine că navetele nu dau lapte. Nu știu de ce am spus că Negoiță e într-a șasea, cînd de fapt e într-a șaptea. Dar așa-i între vară și toamnă, încă nu știi cum să spui. Într-a șasea sînt eu, dar pînă nu mă văd că pun piciorul acolo, în clasa cu pricina, parcă nu-mi vine să spun decît așa: sînt într-a cincea, merg pe-a șasea. (Ce-i curios e că vara nimeni nu poate spune că-i într-a-ntîia. Nimeni. Numai de la a doua în sus. Asta așa, ca o curiozitate). Ceea ce nu-i împiedică pe copiii care merg pentru prima oară la școală să fie mai importanți decît dacă s-ar înscrie la universitate. Iar dacă te uiți bine, fiecare are în mînă o ascuțitoare-iepuraș, peștișor, elefant, broscuță, automobil și așa mai departe. Noi, cei mari, stăm pe trepte și-i privim, cum s-ar zice, înțelegători, în timp ce mai povestim despre unele și altele din vacanță. Nu știu de ce, dacă am fost atît de departe, la bunica, băieții se așteaptă să le spun cum am descoperit o peșteră, și-n peșteră un urs, dar de urs nu m-am temut, și peștera avea o ieșire necunoscută descoperită chiar de mine — și tot așa. Asemenea lucruri mie nu mi se întîmplă niciodată. După cum v-am mai spus, m-am întors cu crengi, cu flori, cu albine, cu sîmburi, pe cuvîntul meu, căutați-mă prin buzunare, încercați să-mi deschideți mîinile. Ghiciți ce am în mîna stîngă? O castană, nu, o nucă, nu, un cîrlig de undiță, o buburuză, o bucățică de sol lunar, un tranzistor, nu, nu, nu, nu — în mîna stîngă am tot un timbru. Chiar acum mă duc să scriu o scrisoare. Fiindcă să nu-mi spuneți că te poți întoarce dintr-o vacanță fără o prietenie!

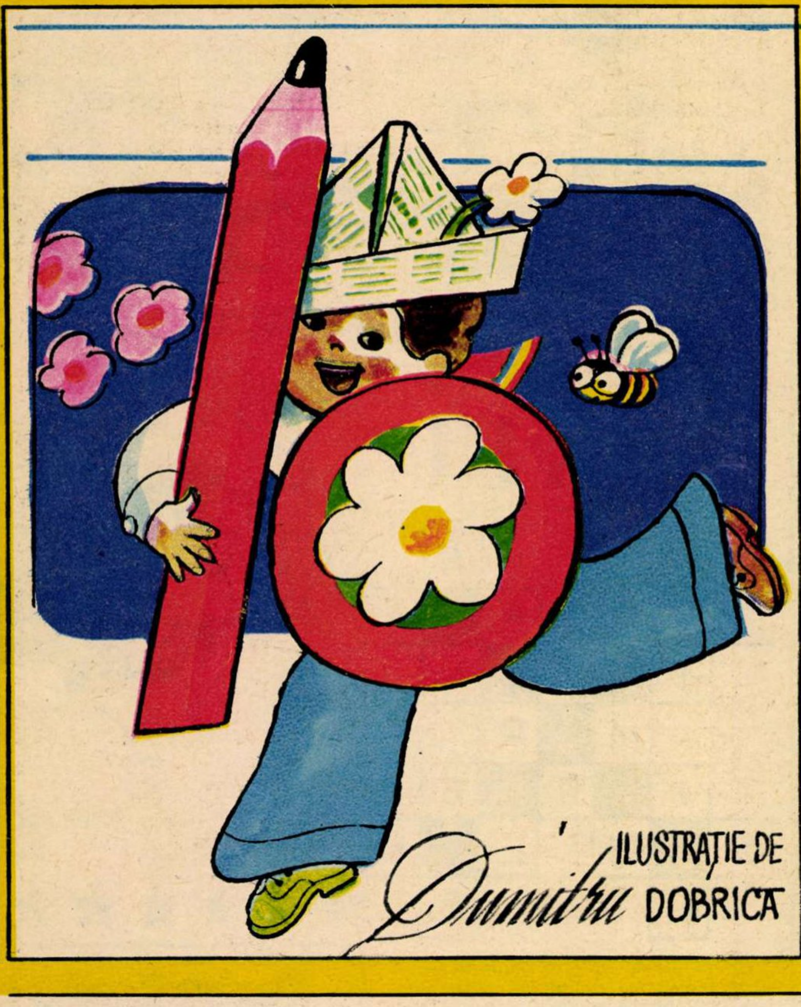
ILUSTRAȚIE DE Dumitru DOBRICA

STÎNGACIUL

DE Horia Aramă

Mica vietate se dădu de cîteva ori peste cap, după care se opri, nehotărîtă. Cînd se deplasa, părea o suveică însuflețită. Rămase o clipă locului, proptită în unicul său picior. Cu o grabă hazlie, brațul sfrijit începu să se agite iute-iute, afînînd cu extremitatea sa lătăreață solul și adunînd în jurul piciorului cei doi-trei pumni de materie purpurie necesari ca să-i asigure stabilitatea.

Gesturile repezite, nu totdeauna duse pînă la capăt, aveau ceva naiv, neajutorat — erau gesturile bizare ale unui omuleț cu o singură mînă, și aceea stîngă.

Se smulse din sol, rostogolindu-se cîțiva pași mai încolo și plantîndu-se iarăși, cît ai clipi. Gemenii rîseră și porniră cu ochi strălucitori după jucăria neașteptată.

Stîngaciul se îndepărtă țopăind. În ce încurcătură intrase! Mai întîi căscase gura la nava cosmică răsărită din senin pe colină. Apoi urmărise, fără a fi văzut, forfota călătorilor spațiali în jurul rachetei. În sfîrșit, de la bordul ei fusese coborîtă mașinăria. Aceasta săpase într-un timp record șanțul care înconjura teritoriul noilor veniți.

Oamenii din racheta cea mare ar fi fost destul de mirați dacă ar fi aflat că la puține ore de la săparea șanțului, pe fundul acestuia s-a ivit o pătură groasă de apă verde. Analizînd-o de la distanță, ar fi descoperit că au de-a face cu un acid care distruge orice metal și cu atît mai mult orice ființă vie.

La cercetarea întreprinsă din aer nu descoperiseră nimic suspect, iar primele analize ale solului arătau că materia purpurie care acoperă locurile cît vezi cu ochii are o compoziție ciudată, dar nu nocivă. Perfidă, apa verde se ținea în adînc. Dacă marele turn argintiu al rachetei s-ar fi pus pe suprafața planetei în felul stîngaciului, înfigînd un pinten în sol, acesta i-ar fi fost dizolvat în puține minute. Din fericire nava se sprijinea pe trei picioare purtînd pe talpa lor lată cizme înalte dintr-o ceramică indestructibilă.

Nesfîrșit de vicleană este apa

verde! Tăcută și nebănuită, ea circulă prin vasele capitale ale solului, fiecare picătură purtînd cu sine ceva din energia fără sfîrșit a oceanului ascuns în scoarța planetei. În cantități foarte mici, apa verde este inofensivă. Ea își cedează energia fără opoziție oricărui organism apt s-o primească. Acesta este secretul existenței pe astrul purpuriu. Stîngaciul însuși, ca toți frații săi din specia săltăreață, nu face, înfigînd în sol o extremitate a sa, decît să pompeze puțin din energia pe care o cedează apa verde. În momentul următor însă profitorul trebuie să se grăbească. Ușoara presiune pe care o exercită asupra solului mica vietate poate determina substanța nocivă să se acumuleze și atunci primejdia e de neînlăturat.

Desigur, ființa fără chip, apa verde, nu duce nesăbuința pînă la a stropi tot ce mișcă pe această planetă. Știe prea bine că astfel nu ar face decît să lovească în sine, căci, odată nimicite viețile de tot felul, ar fi ea însăși condamnată la pieire. Prezentă în același moment pretutindeni ca o singură ființă, apa verde calculează necontenit, alege, decide pe cine să atace și cînd, hotărăște cît să rezerve pentru viitor. Aceste calcule rămîn secrete pentru bieții stîngaci, cărora nu le rămîne decît să fure de aici un strop de energie, de colo altul, avînd grijă să nu poposească nicăieri mai mult de o clipă.

Acelorași calcule li se datora, fără îndoială, faptul că greutatea uriașă a rachetei de pe colină nu o determinase să se arate decît, cu modestie, în fundul tranșeii de apărare. Dar cine ar fi putut prevedea mișcarea ei viitoare?

Încrezători în analizele lor grăbite, oamenii de pe nava stelară cedaseră la insistențele copiilor de a fi lăsați să iasă în perimetrul apărat de șanțul rotund.

Gemenii erau neobosiți. Identice ca structură, costumele lor nu erau întru totul asemănătoare! Unul avea pe piept desenul simplu al unei flori cu cinci petale albăstrii. Celălat purta imaginea ciudată a unui soare galben, foarte departe, după opinia stîngaciului, de soarele de oțel care lumina orbitor planeta sa.

Năvăleau dupăind zgomotos, convinși că au izbutit să pună mîna pe nimicul care le scăpa. Stîngaciul îi fentă lesne. Avea s-o mai facă de cîteva zeci de ori, după care fie se va lăsa prins, fie, ceea ce ar fi mai rău, gemenii se vor plictisi de alergătură și se vor așeza pe povîrnișul neted al colinei. Și atunci, dacă apa verde va simți greutatea lor și dacă va voi să-i atace, o va face nestingherită, întrucît puștii habar nu au de prezența ei.

Gemenii schimbară tactica. Omulețul cu floarea albăstrie desfăcu brațele, gata să-l prindă pe stîngaci dacă s-ar fi abătut spre el. Celălalt porni să-l fugărească dinapoi. Suveica vie scăpă cu ușurință. Se întreba însă cît se va mai menține interesul copiilor pentru acest joc obositor și fără noimă.

Mai era o cale: să inverseze rolurile. Să-i sperie, să-i determine să fugă de el, să strige, să cheme în ajutor. Să atragă astfel atenția celor de pe navă, atît de ocupați cu aparatele lor, cu cercetările lor, cu transmisiile lor încît i-au uitat pe copii.

Primul se apropie băiatul cu soarele pe piept. Îl lăsă să ajungă la trei-patru pași. Atunci se rostogoli brusc în direcția lui. Copilul șovăi, se opri. Nu mai rîdea. Duse mîinile la spate și făcu primul pas înapoi.

În cască răsună asurzitor un chiuit victorios. Era băiatul cu floarea, care venea ca vîntul. Stîngaciul tresări. Îl uitase. Reuși să se ferească în ultima clipă, dar nu fără urmări. Aruncîndu-se asupra lui, dolofanul îl atinsese, nu prea rău, destul ca să-i amorțească brajul. Pentru o vreme? Pentru totdeauna? Nu era timp de cercetat. Țopăi pînă departe, la marginea opusă a terenului. Încercă să se planteze în sol, dar nu reuși. Mai făcu douătrei salturi. Apoi căzu. Se simțea obosit. Avea nevoie de o picătură de energie. Dar fără aportul brațului nu putea s-o capete.

Încercă să se înfigă în sol din arcul saltului. Nu era destul de greu pentru aceasta, iar salturile pierdeau din avînt pe măsură ce stîngaciul își epuiza energia. Avea să piară astfel. fără nici un rost, pe marginea șanțului în care sclipea, în așteptare, apa verde?

Gemenii priveau cu o teamă neînțeleasă ființa neajutorată. Prea mici ca să înțeleagă drama, o ghiceau. Jocul se sfîrșise trist.

Stîngaciul simți că se pierde. În curînd nu va mai putea face un pas. Și ar fi vrut... Ce ar fi vrut? A, desigur, ar fi vrut să-i avertizeze pe gemeni și prin ei pe toți oamenii aceștia, atît de ocupați, să se ferească.

Nu mai era decît o ieșire. Simțea pe întreg trupu-i uscățiv privirea copiilor, tremurătoare. Își adună ultimele puteri, se rostogoli o dată, de două ori. Căzu. Băieții urmăriră cu ochi plini de întrebări prăbușirea stîngaciului în apa verde. Văzură cu spaimă forma lunguiață pierzîndu-și conturul, micșorîndu-se, inegal, frîngîndu-se în două, în trei, pierind. Strigară, pradă aceluiași gînd nerostit. Peste o clipă, un bărbat masiv alerga spre ei, îi lua în brațe, le asculta cuvintele întretăiate de lacrimi. Pe piepturile lor, soarele galben pălise, floarea albăstruie se ofilea.

Cînd privi în adîncul șanțului, astronomul se încruntă. Din vietatea necunoscută nu mai rămăsese nici urmă, iar apa îl privea și ea, un imens ochi verde și mut. Omul din stele sui copiii pe navă și-și spuse că mai erau multe necunoscute pe planeta de purpură.

Premiile celei de a XII-a ediții a concursului „START SPRE VIITOR“

(urmare din numărul trecut)

MENȚIUNI: Guzu Nina, Ene Adrian; îndrumător: Bălan Ioan, CPSP Huși, județul Vaslui — **«Avertizor simbolic». Bucur Dumitru, Banu Silviu, Oprișanu Cristian, Novac Adrian;** îndrumători: Adanie Radu, Drăgan Stefan, CPSP Mangalia, județul Constanța — **«Stație de desalinizare a apei de mare». Drăghici Silviu, Dumitrescu Ion;** îndrumători: Sterie Petru, Drăgoi Lucian CPSP Orșova, județul Mehedinți — **«Instalație de captare a energiei solare». Suciu Adrian, Cernea Adrian;** îndrumător: Suciu Teodor, CPSP Pîncota, județul Arad — **«Mixer de audiofrecvență». Tiu Marius, Palcău Ștefan;** îndrumător: Jipa Aurel, CPSP Focșani, județul Vrancea — **«Joc tehnologic MEC-BIMAN-04». Lascăr Gabriel;** îndrumător Stoian Coleta, CPSP Constanța — **«Labirint — Dicționarul zilei». Apostol Sebastian;** îndrumător Androne Stoican, CPSP Cîmpina, județul Prahova — **«Submarin cu dispozitiv de imersie». Corduneanu Elisabeta, Corduneanu Valentin, Neacșu Valentin, Brezeanu Mădălina, Ion Eugen;** îndrumător: Bărdulescu Mariana, Grădinița nr. 2 Slănic-Prahova — **«Orășelul păcii».**

SECȚIA I. LUCRĂRI DIN DOMENIUL PROTECȚIEI MUNCII

PREMIUL I și medalia de aur: **Tomescu Victor, Matei Gheorghe, Haivas Eduard;** îndrumător: Cociașu Florin, CPSP Constanța «Mască de protecție pentru sudură». **Linca Traian, Dinu Mădălin;** îndrumător: Nadler Alice, CPSP, sector 3, București — **«Protecon».**

PREMIUL II și medalia de argint: **Pașca Corina;** îndrumător: Ionescu Carmen, Șc. gen. 28, Brașov — **«Numărător de impulsuri luminoase cu circuite logice». Munteanu Vlad;** îndrumător: Ionescu Carmen, Șc. gen. nr. 28, Brașov — **«Sesizor de prezență cu avertizare sonoră și luminoasă». Munteanu Dan, Baghiu Liliana, Filip Raini, Guzu Nina;** îndrumător: Bălan Ioan, CPSP Huși, județul Vaslui — **«Seismoscop».**

PREMIUL III și medalia de bronz: **Spînu Cornel, Pinchis Oriana, Cocoveanu Horia, Drafta Radu;** îndrumător: Minea Adrian, CPSP, sector 1, București — **«Sesizor de pericol». Man Laura, Dîrlea Ovidiu,** Dîrlea **Dia, Vincze Laslo, Pteanc Vasile;** îndrumători: Liboteanu Vasile, Doroș Vasile, CPSP Baia Mare, județul Maramureș — **«Protector pentru fierberea seringii».**

MENȚIUNI: Nica Constantin; îndrumător Petrovici Grigore, CPSP Tîrgoviște, județul Dîmbovița — **«Comutator electronic cu senzori». Lațis Voicu, Szalay Ștefan;** îndrumător: Prunilă Radu, CPSP Satu Mare — **«Regulator de temperatură». Ilyeș Alexandru, Gyalai Szilard;** îndrumător: Sete Zoltan, CPSP Cehu Silvaniei, județul Sălaj — **«Detector fotoelectronic». Herțanu Ovidiu;** îndrumător: Buliga Constantin, CPSP Cîmpulung-Moldovenesc, județul Suceava — **«Radiometru». Kapacz Laszlo;** îndrumător: Nuțu Ovidiu, CPSP Tg. Mureș, județul Mureș — **«Aparat pentru determinarea poluării fonice».**

SECȚIA J. ATELIER 2000

PREMIUL I și medalia de aur: **Magdalena Kallo, Lucica Manta, Rodica Deliev, Denise Cadulenco, Marilena Belu, Cornelia Moise, Eduard Popescu:** îndrumător: Dumitru Cadulenco — Atelierul fanteziei CPSP Buzău — **«Complex studențesc mondial realizat prin reducerea fondurilor de înarmare cu 0,01%». Neagoe Adrian, Hogea Octavian, Budișteanu Nicușor, Popescu Gigi, Tănăsoaia Ervin, Ionescu Valentin, Ionescu Marius, Biju Constantin;** îndrumători: Manu Elarian, Murăruș Nicolae, Popescu Ion, Tănăsoaia Ion, Colțan Gheorghe, Rotaru Ion, CPSP Rm. Vîlcea, județul Vîlcea — **«Casa pionierilor și șoimilor patriei în anul 2000»**

PREMIUL II și medalia de argint: **Chiriac Ion, Chiriac Viorel, Chiriac Laurențiu, Piloiu Rozalia, Mocanu Dorina, Bucur Vlaentin:** îndrumători: Dobrescu Alexandru, Kiss Eugen, CPSP Cernavodă, județul Constanța — Macheta **«Cernavodă 2000» Trif Daniel, Rusu Ciprian, Mihuț Ionel, Lazonski Ovidiu, Cercel Dan:** îndrumător: Dumitru Simionescu, CPSP Piatra Neamț, județul Neamț — **«CPSP în anul 2000»**

PREMIUL III și medalia de bronz: **Petruța Brutus, Lucia Acu, Lavinia Bucur, Cosmin Radu, Alin Mihai, Tiberiu Kallo;** îndrumător: Dumitru Cadulenco, «Atelierul fanteziei» CPSP Buzău — **«Sere de extindere pe verticală». Buhu Nicolae, Berceja Dănuț, Lostun Adrian, Cerceja Marius, Pindelea Ioan, Tudor Marius;** îndrumători: Cozubaș Mihai, Vleju Mihai, CPSP Vatra Dornei, județul Suceava — **«Complex balnear turistic «Dorna».**

MENȚIUNI: Coscarea Nicolae, Lucas Werner, **Herciu Gabriel, Roman Cristian, Lucas Carli, Radu Lora, Brener Ervin;** îndrumător Radu Vasile, CPSP Agnita, județul Sibiu — **«Casa pionierilor și șoimilor patriei în anul 2000». Hablău Mircea, Lumperdean Doru;** îndrumător: Pop Emil, CPSP Bistrița, județul Bistrița-Năsăud — **«Construcție submarină». Duță Pavel, Pîncotan Mihai, Grund Dănuț Bordaș Dorina;** îndrumători: Faur Fănel, Latoș Gheorghe, CPSP Curtici, județul Arad — **«Complex pionieresc «Curtici» 2000».**

MICROENCICLOPEDIE

de la A la Z

Ne-am obişnuit să admirăm faptele temerare ale omului în cosmos fără să ne punem problema imensului consum energetic pe care il presupune fiecare kilometru parcurs de o rachetă. Se ştie totuşi că prima treaptă a unei rachete mijlocii consumă în fiecare secundă 1 000 de litri din combustibilul cel mai puternic — practic de 100 000 de ori cît motorul unui automobil.

În realitate specialiştii tehnicii cosmice nu uită o clipă ecuaţia energetică, în care văd cheia expansiunii spaţiale a omului. Preocupărilor pentru construirea unor motoare de rachetă de mare putere le urmează în prezent cele privind randamentul acestora.

Deocamdată nimic nu poate înlocui forţa motoarelor chimice, singurele capabile să smulgă de pe suprafaţa Pămîntului o încărcătură de multe mii de tone. Dar, pe măsură ce nava cosmică se îndepărtează de Terra, greutatea ei scade, iar deplasarea în continuare ar necesita energii mult mai mici. Concluzia se desprinde cu limpezime: o soluţie convenabilă ar fi, în cazul atît de frecvent al plasării unui obiect cosmic pe o orbită geostaţionară, plasarea lui într-o primă etapă, cu mijloacele «clasice», pe o orbită joasă în jurul planetei noastre (la circa 200 km), etapa a doua a drumului, de la 200 la 36 000 km altitudine, urmînd să fie asigurată de acţiunea unui alt tip de motor, mai rentabil pe plan energetic.

Care ar fi acesta? Cel mai convenabil dintre toate: motorul electric. Desigur, nu este vorba de electromotorul clasic, ci de un accelerator de particule numit motor plasmic sau ionic după cum «tunurile» lui electronice ejectează nucleele atomice şi electronii în bloc sau separat. Interesant este faptul că energia necesară poate fi produsă chiar pe orbită, prin acţiunea Soarelui. Asamblîndu-se, la înălţimea de 200 km, panourile solare ale viitoarei staţii orbitale sau centrale electrice spaţiale, aducerea lor la altitudinea finală de 36 000 km se va face cu motoare electrice acţionate prin energia generată de aceste panouri.

Desigur, în acest caz viteza obţinută ar fi foarte mică, dar extrem de ieftină. Prea lent pentru aducerea la destinaţie a călătorilor spaţiali, transportul electric se anunţă ideal pentru plasarea pe orbită a elementelor prefabricate ale giganticelor construcţii cosmice care se aglomerează, mereu mai tentante, pe planşetele proiectanţilor.

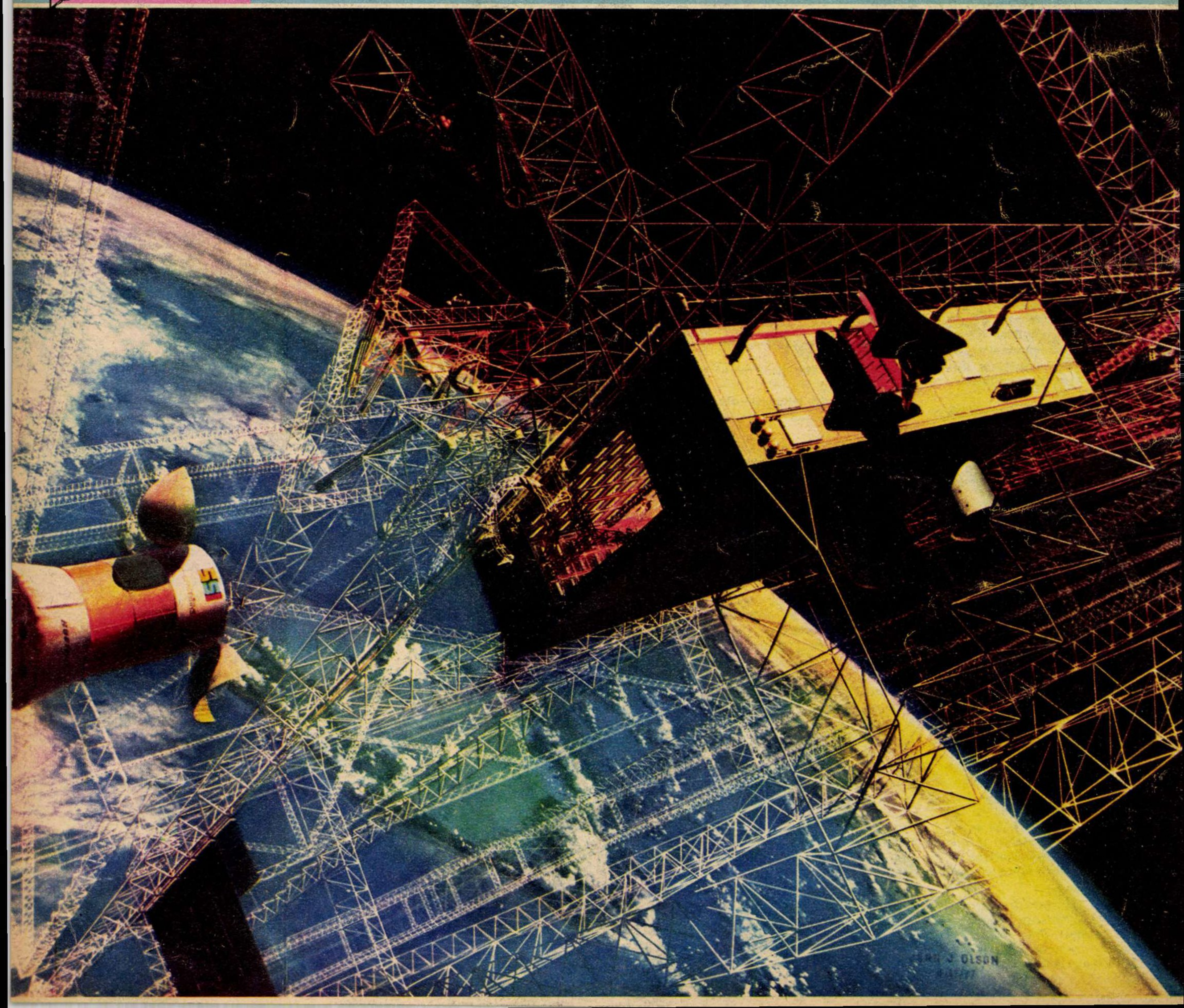

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

38

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
JOI, 18 SEPTEMBRIE 1980.
ANUL XIV (NR. 677)

În pag. 4–5,

ANCHETA NOASTRĂ:
Punctele cardinale ale busolei elevului: ● disciplină ● pa-
iune● competitivitate● spiri
de echipă!

CADRAN POLITIC

Frumoasa carte a învățăturii din acest nou an școlar se deschide strălucit cu luminoasa cuvîntare a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, rostită în ziua de 15 septembrie, la Iași, unde, în cadrul vizitei de lucru în municipiul și județul Iași, președintele țării a participat la deschiderea noului an de învățămînt.

Exprimînd voința întregului popor de-a spori creșterea civilizației noastre socialiste pe temeiul unei munci pline de patriotism, utilizîndu-se cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu este un măreț îndemn și un strălucit program de muncă și activitate pentru toate generațiile cuprinse în învățămîntul modern, revoluționar din patria noastră.

Astăzi, învățămîntul în România este un bun al tuturor — rampă de lansare în cunoașterea și cucerirea celor mai înalte piscuri pe care le-a dobîndit cultura și spiritul uman, tineretul nostru știind încă de pe acum să gîndească matematic dar și romantic viitorul, decolînd în spațiile muncii și ale construcției multilaterale și moderne ale patriei socialiste cu toate aripile cutezanței revoluționare. A învăța, a munci, a construi, a imagina, a crea — iată doar cîteva verbe conjugate astăzi unanim, plural de către toate generațiile tinere. Anul de învățămînt 1980—1981 începe în condițiile de hărnicie entuziastă a întregului popor care, sub conducerea partidului și avînd ca exemplu gîndirea și acțiunea tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, cucerește mari izbînzi pe calea îndeplinirii hotărîrilor celui de al XII-lea Congres al P.C.R.

*

De curînd, la invitația tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, s-au aflat în țara noastră tovarășul Kenneth David Kaunda, președintele republicii Zambia și, ulterior, tovarășul Samora Moises Machel, președintele partidului FRELIMO, președintele Republicii Populare Mozambic. Oaspeții au fost primiți pretutindeni cu deosebită prietenie și ospitalitate, expresie a sentimentelor de prietenie nutrite reciproc de aceste țări și popoare. Aceste noi contacte bilaterale la cel mai înalt nivel reprezintă voința poporului nostru și a țărilor prietene de a-și aduce o contribuție tot mai activă la rezolvarea pe cale pașnică a problemelor care confruntă omenirea, la cauza păcii și colaborării pe plan internațional.

Scrisoarea săptămînii

Septembrie ne-a adus din nou, printre făpturile dulci-aromitoare ale roadelor, semnalul care face să vibreze de fiecare dată cu o nouă prospețime inima fiecărui școlar sau școlar-de-ieri, știut fiind că viața rămîne o permanentă școală.

Aflați și noi printre sutele de părinți și frați mai mari în dimineața zilei de luni acolo unde treceau pragul școlii pentru prima oară băieții și fetițele celei mai tinere promoții a școlii românești, am simțit și mai bine, dragi cutezători, cîte îndreptățite speranțe, cîte aspirații, cîte proiecte încolțesc în voi odată cu noul început.

Născută cu peste un deceniu în urmă, revista «Cutezătorii» se simte o școlăriță pentru care sunetul clopoțelului prefigurează o chemare spre mai mari răspunderi, mai multă frumusețe, spre mai multe învățăminte, spre mai multe idei și preocupări pe care să vi le împărtășească săptămînă de săptămînă. Cu toții avem în față un an important pentru formarea tinerei generații, în spirit revoluționar pentru muncă și viață, cu un larg orizont de cunoaștere, pe măsura marilor cerințe ale societății pentru care creșteți. Un an de efort susținut pentru a învăța temeinic, pentru a vă îmbogăți mintea și inima cu tot ce au creat înaintașii noștri. Un an în care, prin învățătură și comportare, prin preocupări tehnice, artistice și sportive, fiecare copil al României își va împlini prin faptă, prin hărnicie, demnitate și omenie, legămîntul față de patrie și partid.

Prin truda și dăruirea părinților voștri s-au creat pentru voi, copiii anului 1980, pentru voi, oamenii maturi ai țării de mîine, condiții minunate de învățătură, muncă și visare! Pentru a ține pasul cu exigențele instructiv-educative ale anilor în care creșteți, pentru a satisface nevoile voastre spirituale, copilăria voastră impetuoasă, revista «Cutezătorii» va fi prietenul vostru și mai apropiat, și mai angajat în setea voastră de devenire, în formarea voastră multilaterală pentru prezent și viitor.

Mihai Negulescu

CUTEZATORII PRINTRE NOI

Ilustrație: Puiu Manu
Text: E. Roșca

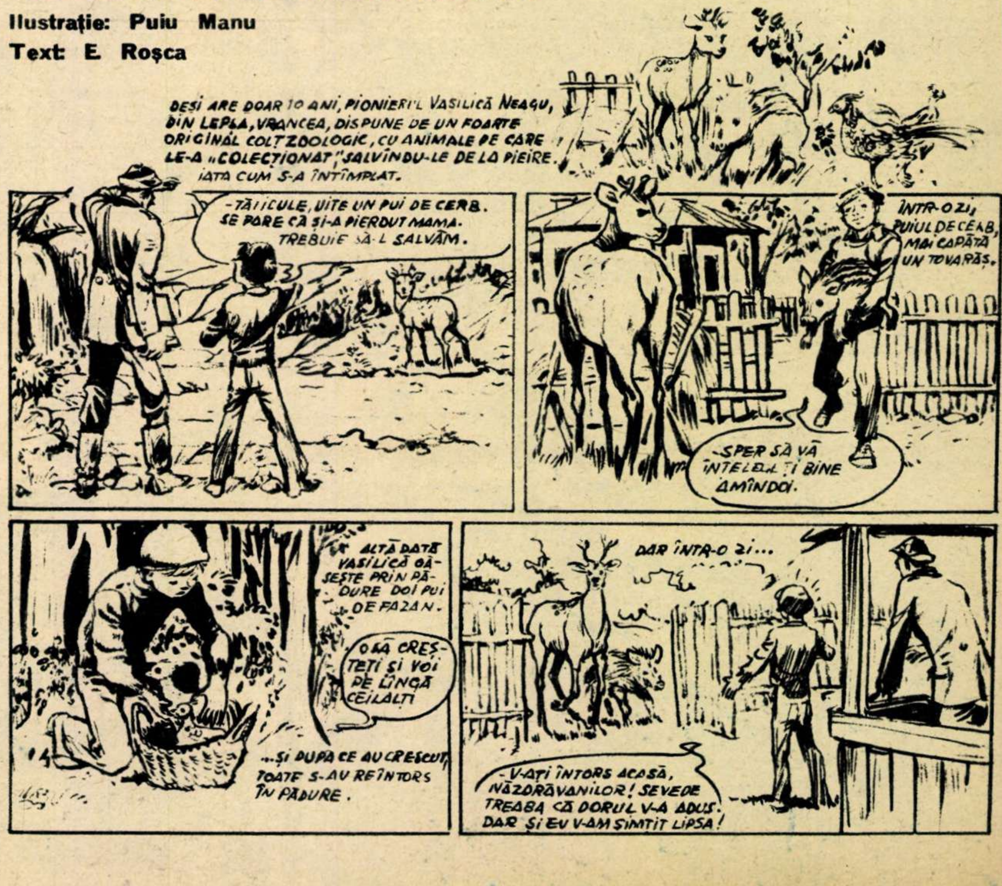
DEȘI ARE DOAR 10 ANI, PIONIERUL VASILICĂ NEAGU, DIN LEPȘA, VRANCEA, DISPUNE DE UN FOARTE ORIGINAL COLȚ ZOOLOGIC, CU ANIMALE PE CARE LE-A „COLECȚIONAT", SALVÎNDU-LE DE LA PIEIRE. IATĂ CUM S-A ÎNTÎMPLAT.
-TĂTICULE, UITE UN PUI DE CERB. SE PARE CĂ ȘI-A PIERDUT MAMA. TREBUIE SĂ-L SALVĂM.
ÎNTR-O ZI, PUIUL DE CERB, MAI CAPĂTĂ UN TOVARĂȘ.
-SPER SĂ VĂ ÎNȚELEGEȚI BINE AMÎNDOI.
ALTĂ DATĂ VASILICĂ GĂSEȘTE PRIN PĂDURE DOI PUI DE FAZAN.
O SĂ CREȘTEȚI ȘI VOI PE LÎNGĂ CEILALȚI
...ȘI DUPĂ CE AU CRESCUT, TOATE S-AU REÎNTORS ÎN PĂDURE.
DAR ÎNTR-O ZI...
-V-AȚI ÎNTORS ACASĂ, NĂZDRĂVANILOR! SE VEDE TREABA CĂ DORUL V-A ADUS. DAR ȘI EU V-AM SIMȚIT LIPSA!

FIECARE PIONIER, O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI

Copiii din imagine, alături de părinții și frații lor mai mari care au construit noua Orșovă, se situează la cele mai înalte cote ale hărniciei și frumuseții. Prin grija lor, Orșova de azi arată ca o grădină de basm reflectată în undele măreţului Danubiu.

O pildă mobilizatoare, demnă de urmat, un îndemn către toți cutezătorii.

Generații înfrățite în cataloagele muncii și ale învățăturii

«Astăzi am parcurs 4 [illegible] kilometri. Mîine atingem 5 000». Semnează: frații Jugureanu. Acesta e textul unei telegrame despre care va fi vorba mai jos.

De obicei, un avion de pasageri obișnuit, parcurge într-o zi, pe linia sa de zbor, distanța de 3 000—3 500 km. Și-atunci cum rămîne cu frații Jugureanu, care anunță că în unele zile, pe pămînt, parcurg o distanță de 5 000 km?! Am pornit în căutarea explicației.

Mă aflu într-un perimetru înțesat de mașini și motoare, trec pe sub linii de înaltă tensiune și, după o oră de înaintare, ajung sub cele 5 poduri rulante ale secției de cazangerie a uzinei «Vulcan». Sînt față în față cu marele verb colectiv, verbul *«a munci»;* îl aud, îl văd, îl simt conjugat de 280 de oameni deodată, adevărați îmblînzitori de energie și mașini, dirijorii unui concert industrial unanim. Aici se pregătesc marile terase termice, adevărate instalații purtătoare de înalte temperaturi, care vor însufleți piepturile unor mari combinate și hidrocentrale. Dar aici, cresc mai cu seamă oamenii. Unul din aceștia — chiar îl căutam — muncitorul specialist Valeriu Jugureanu, ne declară că are la bază 28 de ani de... studii!

— Da, învăț de 28 de ani în această uzină! Toate diplomele mele de ucenic, licean, maistru etc, aici le-am obținut. Catalogul în care mi-i trecut numele e însăși istoria modernă a «Vulcanului». Îmi pot îngădui să mă laud? N-am luat niciodată nota... 5! Sînt ca pionierii fruntași: de 9 și 10!

— Dar, am observat, că imediat după numele dumneavoastră, în catalogul uzinei urmează...

— Încă trei frați de-ai mei...

— Jugureanu Alexandru!...

— Prezent. Sînt maistru cazangiu, cu media anuală 10.

— Jugureanu Theodor?

— Prezent. Tot cazangiu, student la fără frecvență și muncitor în formația lui Valeriu...

— Jugureanu Ortansa?

— Prezent. Sînt tehnician proiectant, de curînd absolventă.

Oameni tineri — elevi, tehnicieni, muncitori și studenți, dînd șansa miilor de km de țeavă de oțel, de fier, de bronz ori aluminiu, montați aici să devină în toate mărimile și de toate grosimile purtătoare de forță și energie, de căldură și dinamism.

Dar familia Jugureanu nu învață numai în uzină, nu numai cei patru sînt coloane de voință și gînd deodată cu muncitorimea calificată și studioasă a întreprinderii industriale Vulcan.

Urmîndu-și tatăl îndeaproape, Marius — fiul lui Valeriu Jugureanu — este student la Institutul politehnic, facultatea de mașini tehnice, fiica, Marcelina, este elevă în clasa a XII-a a Liceului de filologie și istorie din București, iar Chiriac — strungarul, student la Institutul de telecomunicații. Vrînd parcă să aibă o notă aparte în «catalogul Jugurenilor», Dorina, deși-i studentă în anul II la Institutul politehnic, îndrăgește și muzica. Familia în care fiecare e un om al învățăturii, este numeroasă: Dorel Jugureanu — despre care se știe că-i tinichigiu la «Întreprinderea Auto-Ciclop», va deveni peste ani inginer auto, iar lui Jugureanu Costin, care are doar cinci ani, multe alte drumuri îi sînt deschise. Oricine poate vedea și-și dă repede seama că din cei zece din familia Jugureanu, toți sînt oameni ai muncii, dar și oameni ai cărții. Secția de cazangerie a uzinei Vulcan pune în mișcare mii de kilometri de țeavă pe zi. Acești muncitori excepționali își transmit din tată în fiu cel mai prețios har: cultul muncii — al unei munci eficiente, al unei munci de înaltă calitate, al muncii dedicate înfloririi patriei socialiste.

Ion Crînguleanu

DESEN DE Daniel PETRACH, ȘCOALA GENERALĂ NR. 3, BÎRLAD ❖ CERCUL DE DESEN „N. TONITZA"

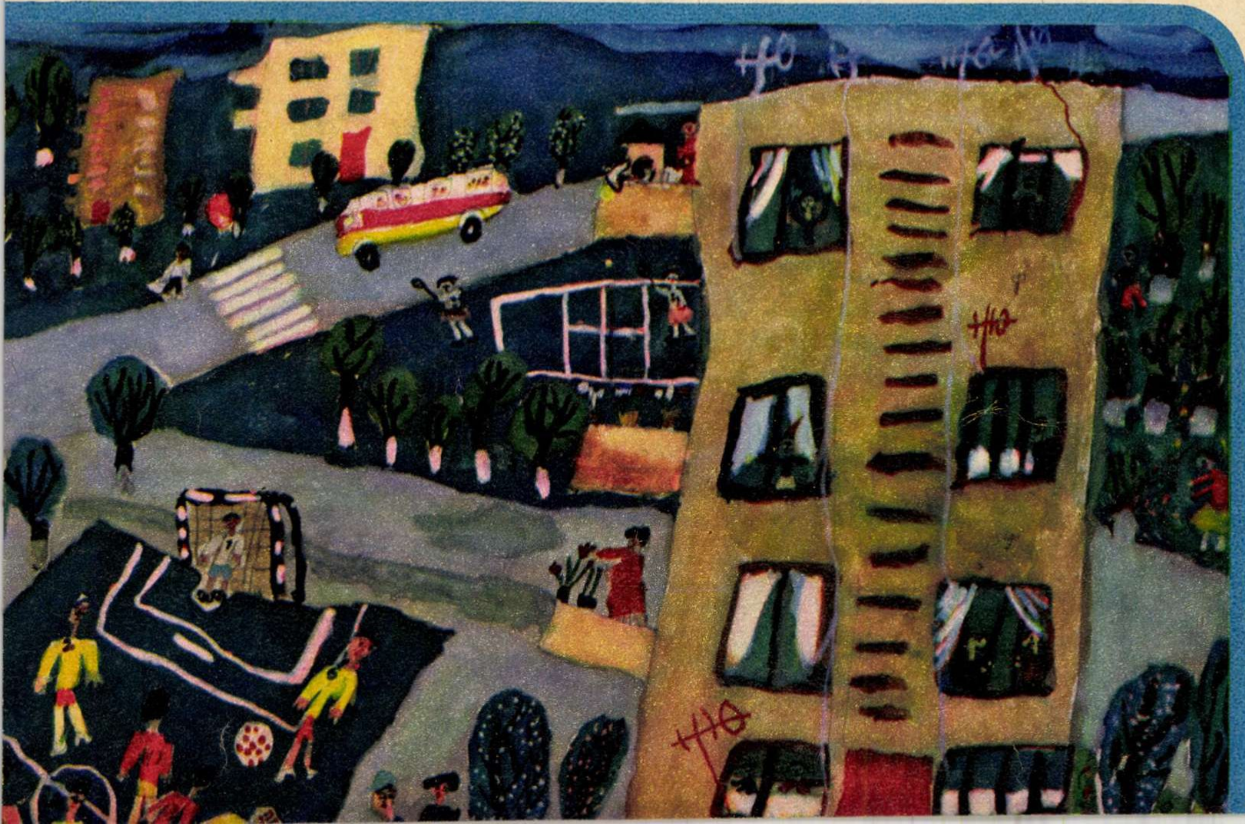

Acuarela

Între munți cu creste albe
Și-ntre țărmuri cu sclipiri
Rumeniți, în șir de salbe
Toți copiii-s trandafiri.

Limpezi ca un colț de zare
Ca un sunet de arcuș
Sînt făcuți din bob de soare
Și-s meniți pentru urcuș.

Prin ei, lumea își învinge
Vîrsta gîndurilor rele
Iar pămîntul e o minge
Colorată cu-acuarele.

Cristina Săroiu
cl. a V-a,
Școala generală nr. 10,
Tîrgoviște

PUNCTE
ALE BUSOLEI ELEVULU

DISCIPLINĂ * PASIUNE * COMPETITIVITATE * SPIRIT DE ECHIPĂ *

Roxana Pavel:

Pentru unii elevi, începutul anului școlar poate să pară mai dificil...

Tudor Condrea:

Dar acești elevi sînt colegii noștri și știm să-i ajutăm.

Peter Iulian:

Într-adevăr, nu există dificultăți de netrecut...

Adriana Pruteanu:

Fiecare elev poate să devină bun la învățătură.

În prima zi de școală, împreună cu tovarășa comandant-instructor de unitate, am schimbat primele impresii și gînduri...

Startul în noul an școlar a fost luat, și pentru fiecare dintre voi primele zile de școală au adus numeroase surprize plăcute, cît și răspunderi.

Iată cîteva observații, impresii, înregistrate de reporter, la Școala generală nr. 10 și la Școala generală nr. 16 din Bacău, unde roadele la învățătură dealtfel sînt bogate și frumoase. Totuși...

— Unii elevi încep școala cu impresia că vacanța mai poate continua un timp... (Laura Lupu, clasa a VIII-a).

— Sînt colegi care, din primele zile, se arată indiferenți, nu par convinși că trebuie să învețe, de la prima lecție, de parcă începutul unui nou an școlar nu ar însemna începutul unui an de muncă... (Mona Bortă, clasa aVIII-a).

— Pentru unii elevi, începutul anului școlar poate să pară mai dificil, observă realist Roxana Pavel. Trecerea dintr-o clasă în alta, îmbogățirea programei școlare cu obiecte de studiu nou fac ca nu toți colegii să se adapteze imediat. Dar aceasta, desigur, completăm noi, depinde și de modul cum ai învățat în anul trecut și de modul cum ți-ai petrecut vacanța.

Colombo Cezare, din clasa a VII-a, amintește cunoscuta soluție a întrajutorării, prezentată în așa fel, încît să declanșeze replicile prompte ale altor colegi. Iată cum a sunat opinia: «Vom vedea ce rezultate obținem și dacă apar cele slabe, organizăm grupe de întrajutorare». Dar noi ne cunoaștem colegii. Nu începem acum, pentru prima oară școala împreună cu ei. Așa că putem acționa de la început în cunoștință de cauză.

Alături de pionieri și școlari, își îndreaptă gîndurile spre panoul de onoare și îndrumătorii lor cei mai apropiați: profesorii, comandanții instructori. «Anul acesta ne propunem să micșorăm procentul de mediocritate în școală, ne-a spus tovarășul comandant-instructor de unitate, Lucia Pruteanu. În anii trecuți, lupta noastră pentru calitate a vizat, desigur, procentul de promovabilitate și acesta este un scop care se menține încă. Dar nu vrem să-i lăsăm uitați pe cei **care se mulțumesc cu puțin,** adică pe elevii mediocri. De regulă, elevii noștri mediocri sînt copii isteți, care prind repede lecțiile în clasă și muncesc puțin în timpul lor de studiu individual. Trebuie să reușim să-i convingem că

UN MARE LABORATOR UMAN (III) *

CCNF. UNIV. DR. ACULIN CAZACU

Vom discuta, astăzi, despre **capacitatea de a învinge greutățile.** Să privim în jurul nostru cu atenție și vom observa, «decupînd» din întreaga realitate care ne înconjoară ceea ce se referă la copii și la copilărie, că societatea noastră socialistă face eforturi deosebite pentru a vă asigura cele mai bune condiții de creștere și educare, de viață și de muncă. Se petrece un proces care izvorăște din trăsăturile esențiale ale societății noastre, o societate care se înalță cultivînd grija față de oameni, față de calitatea vieții lor. Trebuie să știm însă că acesta nu este un proces ușor, care să se asemene cu o plimbare prin ani și decenii, ci un proces complex, în suișul căruia oamenii muncii depășesc greutățile și propriile lor greșeli, dovedesc tenacitate și hotărîre, își propun mereu să facă mai mult și mai bine, nu se dau bătuți în fața dificultăților. De aceea, bucurîndu-se de roadele muncii lor, dintre care o mare parte se îndreaptă spre folosul unei copilării fericite, este firesc să apreciem, totodată, cum se cuvine, efortul tuturor de a munci și lupta fără preget pentru a înălța o țară minunată. O țară care să se dezvolte mereu, intrînd într-o istorie reală care se situează chiar dincolo de hotarul de vis al înaintașilor noștri.

Vreau să spun, deci, că prima pîrghie a stimulării capacității voastre de a învinge greutățile stă în exemplul părinților, al tuturor oamenilor muncii. Apoi, judecînd cu atenție propriile voastre activități, fără comoditate și ușurință, fără prejudecata după care totul vi s-ar cuveni, veți înțelege că și în acest caz apar greutăți cărora trebuie să le faci față, să le învingi cu o hotărîre mereu alimentată de jocul tăriei, automobilizării și cutezanței. Uneori, trădînd propria voastră răbdare,

CO

ARDINALE

inteligența nu poate străluci dacă nu este îmbinată cu munca!»

Aviz, deci, tuturor isteților, de a-și revizui mentalitatea!

Elevul Dragoș pune punctul pe i

Cuvîntul lui Dragoș Pălămidă, rostit în fața comandanților-instructori și a colegilor, cu prilejul întîlnirii noastre, a fost ascultat cu multă atenție: «Am așteptat cu nerăbdare să înceapă școala, să-mi revăd colegii. Și am așteptat cu nerăbdare orele de istorie și geografie, pentru că îmi plac cel mai mult. Anul trecut am învățat mediocru. De ce? Seara mă uitam la televizor, dimineața mă chemau prietenii la joacă. La sfîrșit de trimestru «trăgeam tare», să salt mediile. De obicei, nu citeam foarte atent lecția, nu eram conștiincios și nici consecvent. În schimb, am observat cum colegi ca Tudor Condrea, Adrian Mocanu, Vasile Covrig, cu care sînt prieten, deși se jucau și ei ca și mine, obțineau rezultate mult mai bune la învățătură. Secretul constă în faptul că ei citeau, studiau, învățau mai cu atenție. În timpul nostru liber, acasă, între prieteni, nu discutăm atît despre școală, note, cît despre filme, lecturi. Abordăm aceste probleme doar atunci cînd sîntem foarte prinși: extemporale, teze etc. Unii copii din bloc se declară din ce în ce mai nemulțumiți de felul cum au evoluat de-a lungul anilor de școală, fiindcă unii dintre ei, la ciclul primar, erau premianți, iar acum au ajuns să aibă note și medii mici. Vina o găsesc întotdeauna în altă parte, uneori la profesori, alteori dau vina pe prietenii de joacă, spunînd că aceștia îi influențează în rău. Eu, pînă una alta, am de gînd să dau vina pe... mine, dacă în acest an nu reușesc să mă schimb, să devin un elev bun.»

Este posibil ca fiecare elev să devină foarte bun la învățătură? Da! spun cutezătorii

Toți pionierii s-au arătat preocupați, ca în acest an școlar să găsească noi soluții pentru a învăța cît mai bine. Tovarășa Ana Marchiș, președinte C.J.O.P., declară: «Vrem ca în acest an școlar, întregul activ pionieresc să sprijine mai mult școala, prin forme și modalități specifice vîrstei. Iată cîteva probleme esențiale: să luptăm împotriva mediocrității, pentru că prea am fost preocupați pînă acum numai de cei aflați fie în primele rînduri, fie... în ultimele! Să ne apropiem mai mult de familie și de părinți. O problemă-cheie va fi mobilizarea și activitatea deplină a grupei de pionieri, pentru că în grupă copiii se cunosc mai bine, pot acționa împreună mai eficient. Or, grupele de pionieri au acționat pînă acum prea puțin, ca nuclee de bază, în mobilizarea copiilor în problemele lor specifice de școlari.

*

Noi soluții, noi perspective care să dea viață voinței cutezătorilor de a merge tot înainte, la învățătură, sînt probleme de actualitate care ne mobilizează. Și cu încredințarea că reporterii noștri, după cum și pionierii-reporterii, vor descoperi situații, fapte tot mai interesante, ne vom da întîlnire și în numerele viitoare.

Marga Micu
Foto: Constantin Popescu

PILĂRIA

nu mai duceți pînă la capăt un lucru început. La prima greutate ivită îl abandonați, cu o comoditate căreia mă feresc să-i zic lene deși, cinstit vorbind, acesta ar fi cuvîntul cel mai potrivit. Mă surprinde uneori faptul că și unele jocuri, care presupun eforturi și căutare de soluții se întrerup nejustificat în fața barierei greutăților. Să luăm și alt exemplu. Dărnicia de spirit și imaginația pe care le dovediți în proiectarea unor activități pionierești se îmbină, oare, întotdeauna cu gîndul că aceste activități trebuie realizate cu contribuția voastră directă, că realizarea lor presupune efort, organizare, străduință, timp, greutăți? Am văzut, de asemenea, caiete cu exerciții matematice începute, dar nerezolvate. Greutatea atingerii soluției a barat hotărîrea de a merge pînă la capăt (ca să nu mai vorbesc despre obișnuința unora de a gîndi pe jumătate, la primul «hop» cerînd imediat ajutorul celor din jur).

Sigur, exemplele se pot înmulți. Vreau să spun însă, în concluzie, că fără luptă, fără ambiția de a învinge, te vei găsi mereu descoperit în fața realităților. Faptul că noi făurim o lume a cooperării și întrajutorării nu exclude, ci presupune să mizăm, fiecare, pe capacități individuale de învingere a oricărei greutăți. Din aceste capacități, cultivate prin exercițiu constant, fără abatere, se naște și acea forță colectivă deosebită, în stare să miște și munții din loc, dacă este nevoie. Să reținem această idee, pentru că ea ascunde unul dintre acele adevăruri care, chiar dacă se referă la greutăți, este în măsură să lumineze pîrtiile copilăriei, să deschidă orizonturile pregătirii depline pentru muncă și viață.

EFECTUL vacanța

FOILETON

Ce splendidă vacanță a avut Paulică! Ce vacanță!

V-ați gîndit cumva la vreo compunere? Fleacuri! Adică e un fleac să fructifici ditamai vacanța doar pentru a avea ce să înșiri la începutul anului sub nelipsitul titlu de compunere: «Cum mi-am petrecut vacanța». Nu! Băiat cu suflet mare, plin de adîncimi, Paulică a trăit vacanța cu pasiune și a învățat din ea un lucru care...

Dar mai bine să nu-l explicăm, ci să studiem miraculosul efect, «efectul vacanței», în varianta absolut originală a lui Paulică.

...Iată primele zile de școală. Cum începe orice zi? În cazul său orice zi începe cu reproșul mamei. «Hai, leneșule, **deșteptarea!**» Abia auzea cuvintele, dintre ele însă, în mod ciudat, numai ultimul îi stăruia în minte...

Cu timpul, toate manifestările de nemulțumire ale celor din jur la adresa lui deveniseră, sub raza protectoare a acestui «efect», simple vorbe, iar vorbele acestea — poftim miracol! — aveau toate numai înțelesurile pe care i le atribuise vacanța! «Nu prea ești **marcat** de importanța faptului că treci în clasa a VI-a» — îi spunea, de pildă, tatăl, iar lui îi năvălea în minte numai imaginea colorată a marcajelor turistice: «Zănoaga, triunghi roșu, 1 oră,... «Piscul cîinelui, cruce albă, 1 oră». Mai alaltăieri diriginta i-a spus că el e un băiat dotat, de felul său, dar îi lipsește **stilul** de muncă și că deci, anul acesta trebuie să-și creeze un stil — la care cuvinte lui i-a răsărit în față imaginea finișului din cursa de 50 m, stilul bras, noua lui achiziție în materie de înot, produsul — ați ghicit — al aceleiași strașnice vacanțe.

Într-o recreație Valentina, comandanta detașamentului i-a zis: «Vezi, Paulică, fii atent că **te paște** un patru!». Dar descumpănirea lui a fost scurtă: imagini de vis, oi albe la poalele Rucărului sau... Horezului — nu mai ține bine minte, unde n-a fost el în vacanța asta? — i-au apărut în fața ochilor ca o ninsoare într-un abecedar.

Treceau zilele, se făceau săptămîni, și «efectul vacanța», în varianta absolut originală a lui Paulică, îl proteja de «necazuri» ca un vis frumos, care te face să nu-ți pese că afară a început viscolul.

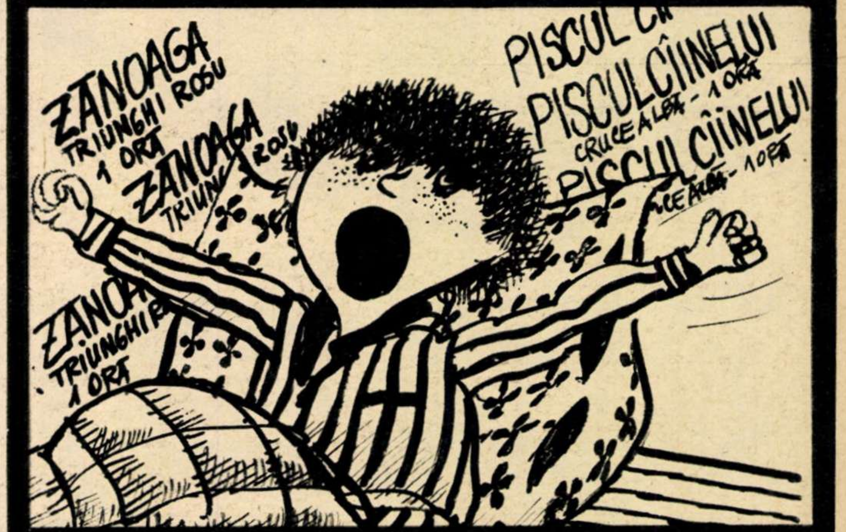

ZĂNOAGA TRIUNGHI ROȘU 1 ORĂ
ZĂNOAGA TRIUNGHI ROȘU
ZĂNOA TRIUNGHI R 1 ORĂ
PISCUL CÎ
PISCUL CÎINELUI CRUCE ALBĂ - 1 ORĂ
PISCUL CÎINELUI CRUCE ALBĂ - 1 ORĂ

...Nu, în dimineața asta nu începuse nici un viscol, era frumoasă și însorită, iar dacă te uitai bine la ceas nici nu mai era dimineață, ci se făcuse bine de prînz. Dacă puteai să te uiți — pentru că Paulică era la tablă, în fața unei fraze întortocheate... Profesoara a zis ceva, el n-a înțeles ceva, apoi a primit ceva. Valentina a constatat: «Visătorule, te-ai ars! Ai un patru!» Ca de obicei, efectul fermecat a intrat conștiincios în acțiune, traducînd cuvintele în limbajul imaginilor de vacanță: te-ai ars de-atîta soare și plajă. Dar — tresări el deodată — imaginea pielii sale sfîrîind era mincinoasă! Nu se arsese niciodată, făcuse o plajă științific dirijată! Ceva nu era în regulă: «efectul» greșise traducerea?

Și pe negîndite deschise ochii și văzu... o văzu pe Valentina, fără plajă și umbreluțe, apoi «ceva» scris, pe «ceva» ce ținea în mîini, și în cele din urmă simți că acel ceva, cu coperți mici și albastre, îi ardea, într-adevăr, degetele.

Ilie Traian

ARO 244

ARO 242

ARO 241

ARO 240

ARO

• MICROENCICLOPEDIE • De la A la Z •

UN MESAGER ROMÂN PE MAGISTRALELE LUMII

Așezată la poalele dealului Măgura, într-o splendidă regiune subcarpatică, Întreprinderea mecanică Muscel din Cîmpulung este socotită astăzi una dintre cele mai reprezentative uzine ale industriei constructoare de mașini din țara noastră. Binemeritata sa faimă i-au adus-o autoturismele de teren din familia ARO, care străbat drumurile a patru continente, din cîmpiile toride ale Iranului și pînă în pampasul Americii de Sud, din savanele africane și pînă în ținuturile ghețurilor eterne.

Cu puțin timp în urmă am vizitat cîteva dintre secțiile uzinei. Ne-a atras atenția un panou cu fotografia unei mașini care nu semăna deloc cu silueta elegantelor autoturisme văzute în halele de fabricație. Au urmat inevitabilele întrebări: cum s-a născut prima mașină, care sînt performanțele la care a ajuns ARO. Răspunsurile au venit prompt din partea celor care au scris, cu faptele lor de muncă, istoria acestei uzine. O istorie pe cît de captivantă pe atît de edificatoare.

Întreprinderea de astăzi există încă din 1885, cînd pe aceste meleaguri își începe activitatea o fabrică de hîrtie care va funcționa pînă în 1929. Trei ani mai tîrziu, în clădirile degradate ale fostei fabrici se mută cîteva secții ale IAR Brașov. Începînd cu anul 1945 și pînă la actul naționalizării, aici se fabrică diferite produse ca lacăte, broaște de uși, foarfeci de vie, mașini de gătit și altele. Nici după 11 iunie 1948 uzina nu-și găsește adevărata personalitate, dar ea începe să-și înscrie producția pe linia noilor preocupări avînd ca obiectiv industrializarea socialistă fabricînd mașini pentru industria textilă.

În 1953 uzina se reprofilează pentru producția de piese de schimb auto. Aici, pentru prima dată în țară, se fabrică motociclete românești — IMS. Un început timid, din care în 1957 avea să rezulte primul autoturism — IMS-57. A fost opera unui grup de entuziaști. Deși subansamblele fuseseră realizate cu unelte rudimentare, produsul depășea ca tehnicitate tot ceea ce se produsese pînă atunci în uzină.

Urmează noi căutări. La numai doi ani, automobilul, mereu modernizat, capătă denumirea M 59, iar în 1963 — M 461. Începutul odată făcut, harnicii și pricepuții specialiști ai uzinei ridică necontenit performanțele noilor produse, operă care avea să conducă, începînd din 1971, la concepția familiei de autoturisme ARO 240.

Anul 1963 are pentru uzină o semnificație deosebită: el marchează debutul automobilului românesc peste hotarele patriei. Primele mașini sînt exportate în R.P. Chineză și R.P.D.Coreeană. Treptat autoturismele muscelene devin o prezență remarcabilă pe piața mondială, ajungînd ca pe parcursul a numai șapte ani să fie solicitate în peste 50 de țări de pe tot globul, printre care și în țări cu tradiție în construcția de autoturisme.

M 461

Pentru a se impune în fața pieții mondiale, ARO a avut de trecut numeroase și dificile examene. Modul în care s-a prezentat a satisfăcut cele mai pretențioase cerințe. Primul examen a fost dat de autoturismul M 461, cu remorcă de o tonă, care a participat la expediția românească transafricană, străbătînd 18 000 km prin deșert. Apoi, alte două autoturisme, după ce au participat la o dificilă expediție științifică, efectuînd peste 25 000 km în condiții deosebit de grele, cu o revizie tehnică și o pregătire de numai o zi, fără a li se schimba măcar anvelopele și a li se face vreo adaptare specială, au luat startul la primul autocros organizat în Ceho-

ARO 243

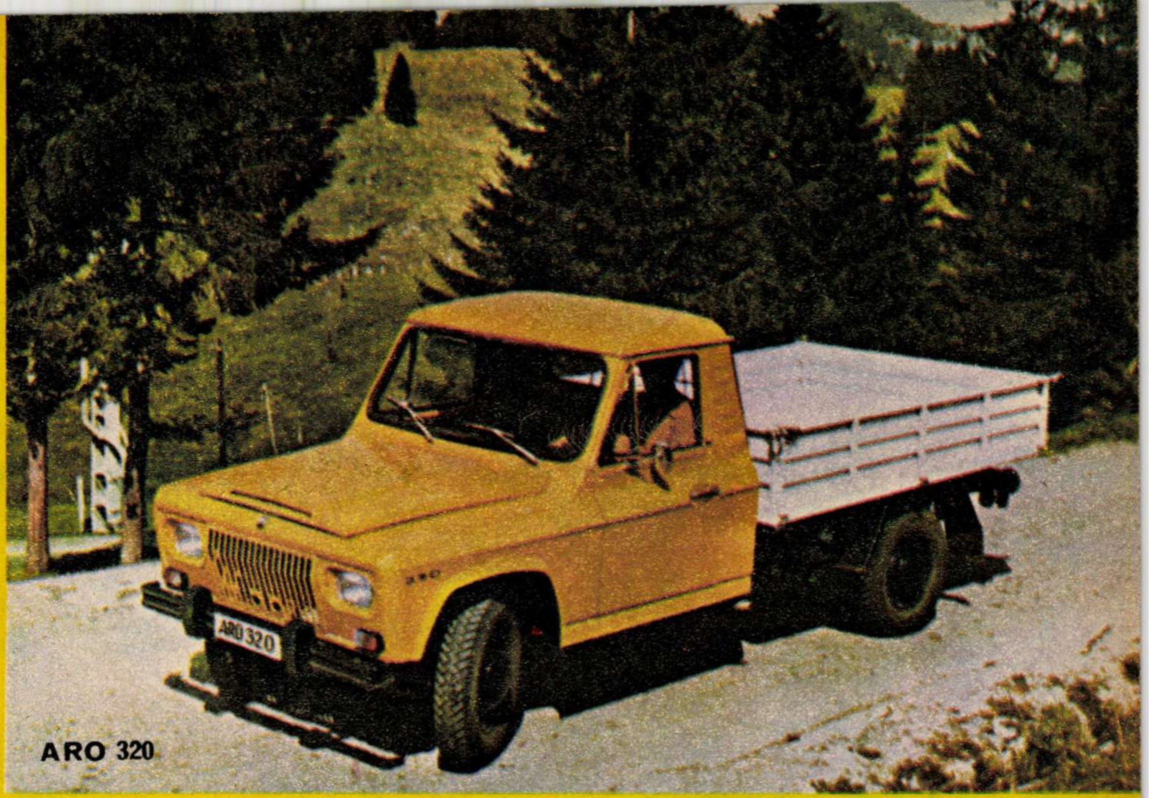

ARO 320

ARO 10

slovacia, la Pardubice (15 XI 1970), autocros intervizat pentru Europa.

Succesele continuă. În Belgia, participînd la «Raliul pădurilor», autoturismul nostru se clasează pe primul loc între cele peste 50 de modele din întreaga lume. La Diston, tot în Belgia, la «Raliul smîrcurilor», două autoturisme M 461 cîştigă locurile II şi III la grupa automobilelor de teren cu capacitate cilindrică de peste 1 000 centimetri cubi.

La Salonul internaţional de autoturisme de la Torino, maşina noastră obţine un succes de prestigiu, iar la concursul de teren dificil executat cu participanţii la tîrg, la Maggiora, întrecîndu-se cu 60 de echipaje, parcurge traseul de 1 300 m în numai 3 minute şi 3 secunde, situîndu-se printre primele autoturisme.

O confirmare strălucită a calităţii autoturismelor ARO M 461 este dată de rezultatele testelor organizate în luna mai 1974 de revista vest-germană «Hobby» în condiţii de teren dintre cele mai grele. Iată cîteva referiri dintr-un reportaj asupra testelor: «Ca stea absolută a acestor maşini tot-teren s-a prezentat maşina româneaccă ARO, cu tracţiune pe patru roţi, urmată pe locul al doilea de maşina japoneză Nissan Petrol». După cum se ştie, cu această ocazie ARO i-a scos pe colegii concurenţi din terenul în care s-au împotmolit.

De-a lungul anilor, familia ARO s-a îmbogăţit cu noi vlăstare, fiecare avînd performanţe şi caracteristici tehnico-funcţionale şi estetice superioare celor precedente. Uzina s-a dezvoltat continuu, volumul producţiei crescînd în ultimele trei decenii de sute de ori. Numărul personalului muncitor a crescut imens. Aproape fiecare familie din oraş sau din comunele învecinate a trimis în uzină un strungar, un lăcătuş, un frezor, un tehnician sau un inginer. Aceşti oameni care alcătuiesc marele colectiv de la IMM Cîmpulung s-au prezentat de curînd la Tîrgul internaţional Bucureşti şi la Tîrgul de mostre cu cele mai recente creaţii ale lor — autoturismele în variantele pe benzină şi pe motorină ARO 10. În prag de nou cincinal uzina musceleană se pregăteşte să-şi continue ascensiunea.

Emil Munteanu

DIN PERFORMANȚELE AUTOTURISMELOR ARO

1970: *O expediţie ştiinţifică cehoslovacă parcurge, în Himalaia, peste 25 000 km în condiţii deosebit de grele. Întors la Praga, după expediţia la care a luat parte, autoturismul M 461 participă fără nici o pregătire tehnică la primul autocros intervizat pentru Europa de la Pardubice, ocupînd locul I.*

1970—1971: *Un autoturism M 461, cu o remorcă de 1 tonă participă la expediţia românească transafricană, străbătînd un traseu de peste 10 000 km.*

1971: *În Belgia, la «Raliul pădurilor», autoturismul românesc ocupă primul loc, din peste 50 de echipaje. La Diston, tot în Belgia, la Raliul «Infernul smîrcurilor», cîştigă locurile II şi III, întrecînd autoturismele Citroen, Volkswagen, Land-Rover şi Jeep.*

1972: *În Italia, la Maggiora, în întrecere cu 60 de echipaje, ocupă locul I.*

Tot în Italia, la Prato, în concurs cu 67 autoturisme, cîştigă locul I, obţinînd două cupe şi o medalie.

În Columbia, autoturismul ARO cîştigă mai multe concursuri. I se dă supranumele «TOTO (taurul) al Carpaţilor».

1972—1973: *La concursurile desfăşurate în Finlanda, Grecia, Iugoslavia, Bulgaria şi alte ţări, autoturismele ARO se situează pe primele locuri.*

1973: *În S.U.A. autoturismul ARO obţine locul I într-un concurs la care participă 60 de echipaje.*

Firmei AUTOROM — Italia-, se atribuie premiul anual «Jumbo jetul de aur» pentru faptul că a introdus pe piaţa italiană autoturismele româneşti ARO M 461, mult apreciate de specialiştii italieni.

La o testare organizată într-o carieră de piatră din munţii Pădurea Neagră (R.F.G.), autoturismul ARO depăşeşte toate celelalte concurente, fiind denumită «stea absolută a concursului» şi «zimbru al Carpaţilor».

1973—1974: *Autoturismele ARO sînt mult apreciate la o serie de probe şi întreceri în diferite ţări din Europa, Africa, America şi Australia.*

1974: *La salonul internaţional al automobilului de la Paris, autoturismele ARO M 461 şi 240 sînt apreciate pentru construcţia lor robustă şi performanţele obţinute.*

1975: *La concursul internaţional Safari, organizat de Federaţia engleză de automobilism, locul I pe echipe îi revine echipei ARO, înaintea echipajelor Range Rover şi Jeep.*

1977: *Din Sidney, Agenţia economică română comunică, prin telex, că departamentul transporturilor din Melbourne a aprobat şi omologat toate tipurile de maşini ARO aflate în Australia.*

1978: *La primul concurs organizat în Nicaragua, maşina ARO cîştigă locul I. Juriul apreciază că «ARO este cel mai bun tot-teren din lume».*

1979—1980: *Două autoturisme ARO 240 şi 243, dintre care unul cu motor pe motorină, iar celălalt cu benzină, participă la competiţia Turul Africii de Nord. Traseul are aproape 10 000 km şi străbate Coasta de Fildeş, Volta Superioară, Niger, Libia, Tunisia. Din 298 de autoturisme ajung la destinaţie 37. Dintre acestea numai 8 nu primesc nici o penalizare. Printre ele se află ambele autoturisme ARO.*

1980: *La Salonul internaţional al automobilului de la Bruxelles, autoturismul ARO are un succes considerabil, finalizat în substanţiale comenzi.*

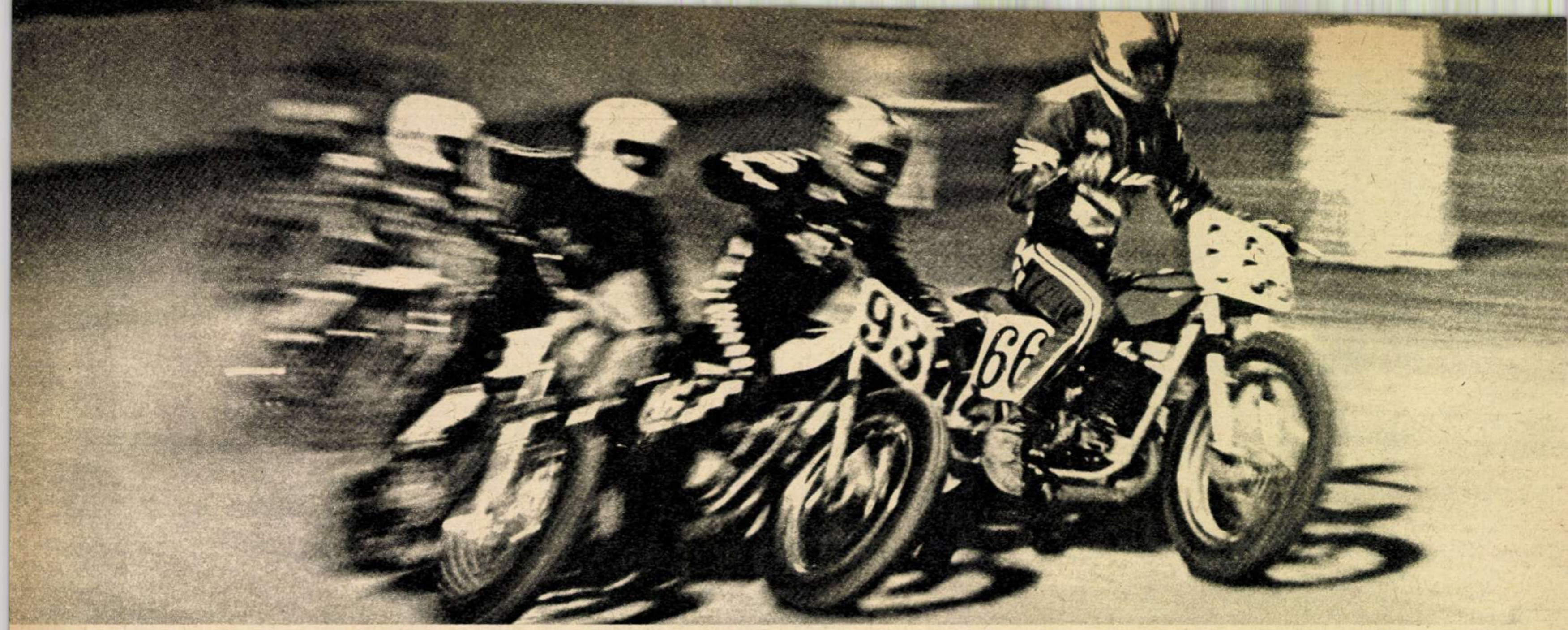

CLUBUL

LOGICIENILOR

*

Prezintă
Edmond
Nicolau

*

— Pe fiecare bilet de transport în comun, în București, sînt nouă pătrățele, care formează, de fapt, un pătrat mai mare, avînd pe fiecare latură cîte trei pătrățele.

— Care este problema?

— După cum știi, atunci cînd te urci în vehicul și nu ai abonament, iei un bilet, îl introduci în aparatul de compostat și compostezi biletul.

— Adică îl perforezi.

— Exact. Întrebarea este: în situația dată, adică avînd la dispoziție biletul cu nouă pătrățele și aparatul de compostat, care poate perfora orice număr de pătrățele, de la 1 la 9, cîte moduri diferite de compostare există? Sau, altfel spus, cîte vehicule pot circula avînd fiecare un alt model de compostare?

Soluția problemei — în numărul viitor.

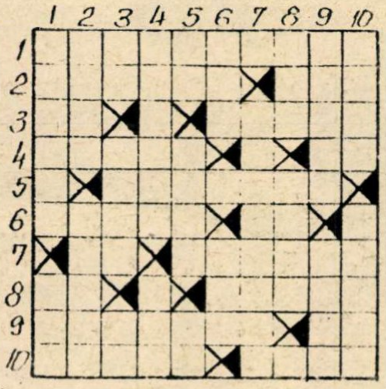
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

ORIZONTAL 1) Autorul compoziției «Cîte flori sînt pe pămînt». 2) A ieși ca din pămînt. Extreme terestre (sing.). 3) În adîncime! Venele pămîntului. 4) Punctul de intersecție al verticalei locului cu sfera cerească. Produs avicol. 5) Fac umbră degeaba pămîntului! 6) Hărțile pămîntului. Gheorghe Ilie. 7) Asia. Vas legat la țărm. 8) Subsemnatul. Asemenea. 9) A zăgăzui. Simbolul aluminiului. 10) Galerie subterană. Fuge de nu atinge pămîntul.

VERTICAL: 1) Fîșie de pămînt răsturnată cu plugul. Punct cardinal. 2) A curăța. Autorul poeziilor «Patria» și «Dragoste de patrie». 3) În esență. Insulă din arhipelagul Molucelor. Măsoară durata mișcării de revoluție a pămîntului. 4) Obiceiul pămîntului. Salut roman. 5) Un soare! Delimitează un teren de sport. Din argilă! 6) Terci. Pe stînga și pe dreapta apelor (sing.). 7) Asigură fertilitatea solului (pl.). 8) Apoi (adv. reg.). Instrument muzical, simbol al talentului poetic. 9) Pămînt amestecat cu apă. Pămînt pregătit pentru semănături. 10) Pasăre răpitoare care observă prada de la mare înălțime. Scînteieri nocturne pe bolta cerească.

Venera Popescu

- Cele mai multe civilizații străvechi au apărut, din punct de vedere geografic, între paralelele 30 și 50 ale emisferei nordice?
- Chinezii antici efectuau observații astronomice încă înainte de anul 1216 î.e.n.?
- Sumerienii sînt cei care au împărțit cercul în 360 de grade?
- Piramidele antice aveau reprezentate în exterior gigantice cadrane solare, care, prin jocuri de umbră și lumină, arătau de la foarte mare distanță ...ora exactă?
- Revărsările periodice ale Nilului se produceau exact în momentul în care soarele răsărea odată cu cea mai strălucitoare stea de pe cer — Sirius?

„CUPA PRIETENIEI" LA MOTOCROS S-A ÎNCHEIAT RECENT LA POLTAVA CU VICTORIA ECHIPEI CEHOSLOVACIEI. LOCUL DOI A REVENIT ECHIPEI UNIUNII SOVIETICE IAR LOCUL TREI A FOST OBȚINUT DE ECHIPA R. D. GERMANĂ.

★★★★★★★★★★★★★

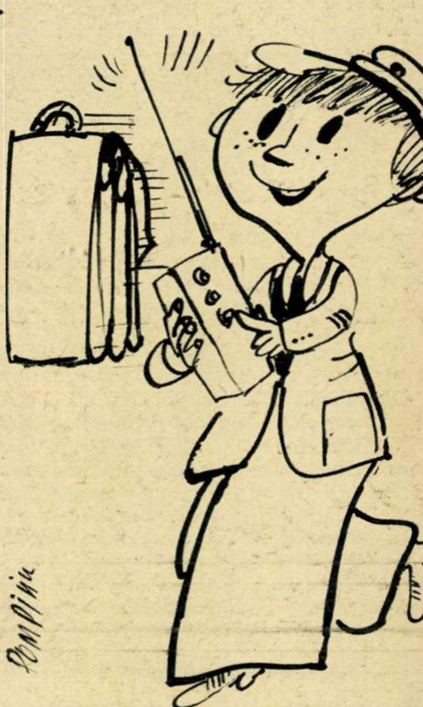

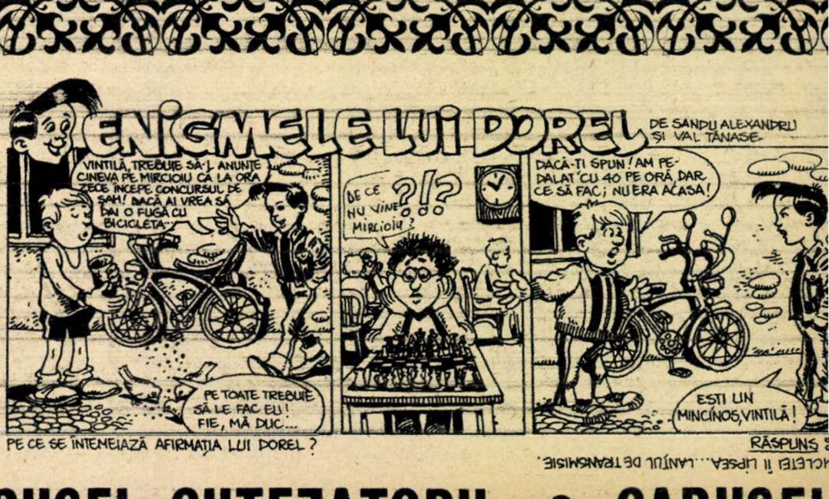
ENIGMELE LUI DOREL
DE SANDU ALEXANDRU ȘI VAL TĂNASE
VINTILĂ, TREBUIE SĂ-L ANUNȚE CINEVA PE MIRCIOIU CĂ LA ORA ZECE ÎNCEPE CONCURSUL DE ȘAH! DACĂ AI VREA SĂ DAI O FUGĂ CU BICICLETA...
PE TOATE TREBUIE SĂ LE FAC EU! FIE, MĂ DUC...
DE CE NU VINE MIRCIOIU ?!?
DACĂ-ȚI SPUN! AM PEDALAT CU 40 PE ORĂ, DAR CE SĂ FAC; NU ERA ACASĂ!
EȘTI UN MINCINOS, VINTILĂ!

PE CE SE ÎNTEMEIAZĂ AFIRMAȚIA LUI DOREL?

RĂSPUNS

CLETEI ÎI LIPSEA... LANȚUL DE TRANSMISIE.

ECHIVALENȚE

1 milă geografică = 7,4204 km.
1 milă terestră germană = 7,5 km.
1 milă engleză (stat. mile) = 1760 yarzi = 1,609 km.
1 milă engleză (London mile) = 1,5240 km.
1 milă de poștă franceză = 3,90 km .
1 milă italiană = 1,82 km.
1 milă suedeză = 10,69 km.
1 milă marină germană, austriacă și franceză = 1,852 km.
1 nod = 1 milă marină engleză 1,8532 km = 6080 picioare englezești.

1 sfoară (măsură engleză de adîncime) = 1,8288 m.

TEST DE OBSERVAȚIE

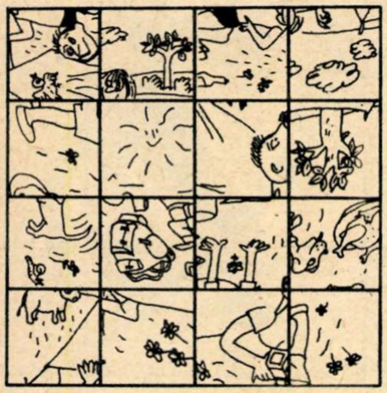

Priviți timp de 30 secunde desenul de mai sus. El a fost împărțit în 16 pătrate care se regăsesc, amestecate, în figura de jos, cu mențiunea că în cinci dintre ele s-au făcut modificări.

Încercați, în cel mult două minute:

1. Să indicați în ce ordine trebuie să fie așezate cele 16 careuri de jos pentru a reconstitui desenul;

2. Să identificați toate modificările.

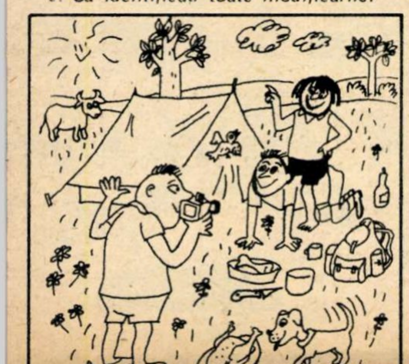

EXTEMPORALUL

SCHIȚĂ DE
Ovidiu Zotta

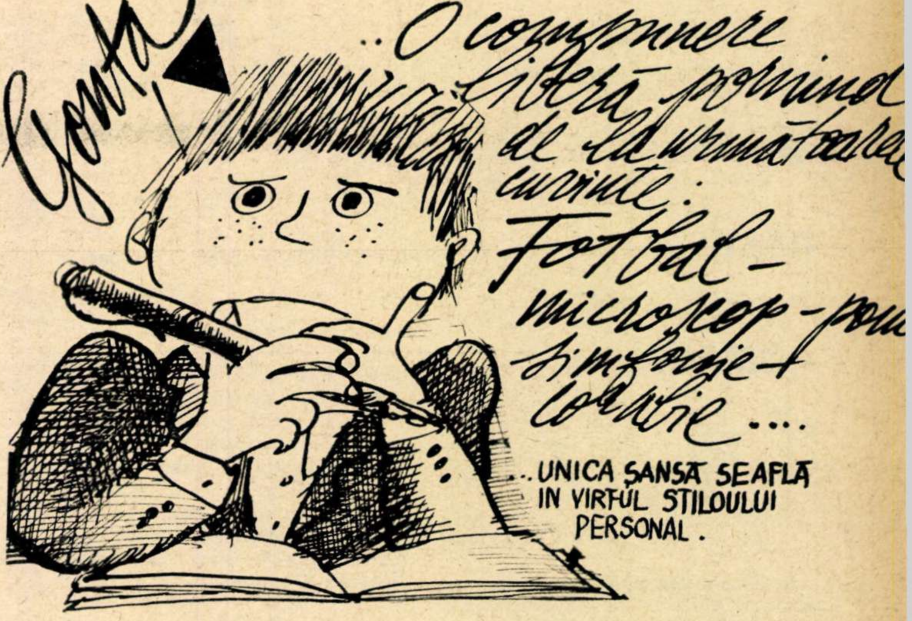
Gonța
..O compunere liberă pornind de la următoarele cuvinte: Fotbal - microscop - po
simfonie - corabie....
..UNICA ȘANSĂ SE AFLĂ ÎN VÎRFUL STILOULUI PERSONAL.

Ca de obicei, profesorul Stamatescu s-a retras cît a putut, dincolo de ultimele bănci, înghesuindu-se în paltoanele din cuier, și dictează subiectul pe care Trăilă Florin îl scrie pe tablă. Stamatescu are alergie la praful de cretă, dacă nu se ferește îl vezi plin de pete roșii, face eforturi de evitare, însă din cînd în cînd tot o pățește.

Trăilă scrie încet, atingînd cu grijă tabla, spre a nu produce decît minimum de praf de cretă. Cînd explică o lecție nouă, Stamatescu numai lui îi cere să noteze pe tablă ideile principale. Trăilă se șterge grijuliu pe mîini cu o batistă umezită în prealabil. Silabisește, cu buzele țuguiate, textul, ca să vadă dacă n-a greșit ceva. — E bine, treci în bancă, spune Stamatescu. Trăilă îl privește senin: — Pot să vă spun ceva? — Te rog. — Eu n-o să pot da extemporalul, vă rog să mă iertați, dar nu cred c-o să pot face față la acest extemporal. Știți că ieri am fost la expoziție. — Și chiar n-ai avut timp să te odihnești deloc? — Am ajuns acasă abia seara, eram frînt de oboseală, sînt și acum. — E-n regulă, atunci șezi și citește ceva, sau dacă preferi, plimbă-te prin curte, puțin aer o să-ți prindă bine. Extemporalul o să-l dai ulterior, pe un alt subiect, bineînțeles.

Gigi Gonța se uită melancolic, invidios și necăjit la fericitul Trăilă. În timp ce toată lumea își stoarce creierii ca să înfiripe ceva, cît de cît onorabil, în legătură cu subiectul de pe tablă (Stamatescu dă întotdeauna subiecte foarte grele, asta-i una din mîndriile lui) prințul Trăilă iese din clasă să se plimbe! — Perfect, bombăne Gonța la urechea lui Butufei Cezar. A fost la expoziție. Ei, și? — Și gata. Și gata. Nu-ți ajunge că toată lumea spune uite ce surpriză, Trăilă a luat marele premiu, e o cinste pentru școală? — O fi spunînd, dar asta nu înseamnă să-l scutești de extemporal. — Nu l-am scutit eu, l-a scutit Stamatescu! se apără Butufei, de parcă totul ar fi depins de el.

Gonța îl privește provocator; are chef să se certe cu cineva, dar cu Butufei e imposibil, el îți dă întotdeauna dreptate, și asta nu fiindcă i-ar lipsi părerile personale, ci pentru că îi e silă de ciondăneli.

Liniște mare. Se aude numai rîcîitul unei lame care șterge grijulie ce-a greșit stiloul. Temă dificilă — pînă și Sergiu Poamă, care de obicei nu se sperie lesne, acum își ronțăie îngrijorat unghia degetului mic, aruncînd priviri bănuitoare în jur, să vadă dacă nu cumva altul scrie mai repede sau pare mai inspirat. Magda Corduneanu a scos cartea și o răsfoiește fără jenă. Vrea să mai verifice o dată metoda lui Stamatescu, să afle dacă omul n-a obosit. De mulți ani, la subiectele pe care le dă el nu poți copia, n-ai de unde, n-ai cum, sînt alese în așa fel încît să se întemeieze pe agerime — Stamatescu spune, cu orgoliu, calitatea gîndirii, imaginația și puterea de analiză și sinteză. Subiectul de astăzi sună așa: «Scrieți o compunere liberă pornind de la următoarele cuvinte: Fotbal — microscop — pom — simfonie — corabie». Într-adevăr, n-ai de unde copia, unica șansă se află în vîrful stiloului personal.

Gigi Gonța n-a scris decît patru rînduri, pe care de altfel le taie cu ics-uri furioase, îi este imposibil să se concentreze, se gîndește tot timpul la Trăilă, care acum ce-o fi făcînd? Poate se zbenguie cu cei care au educație fizică, poate mănîncă tihnit o înghețată de vanilie la chioșcul din colțul străzii, poate pur și simplu cască gura la trecători. «Și de ce atîta fericire pe capul lui? suspină Gonța, obidit. Fiindcă de trei ani colecționează, ce, muzicuțe! O sută douăzeci de modele! Cu schimbător, fără schimbător, cu un registru sau cu trei registre, muzicuța-bas, muzicuța-alto, muzicuțe pictate cu maimuțoi, muzicuțe ieftine de tinichea, muzicuțe gigant sau muzicuțe cît o ascuțitoare. Dă în schimbul lor cărți, patine, lanterne. Numai el știe pe unde dibuiește muzicuțele. Toate sînt vechi, bineînțeles, și le curăță, le repară, le nichelează, le lustruiește — o pasiune aiurită, nimeni nu știe de unde i se trage. Muzicuța e un instrument neînsemnat, depășit, și pe deasupra Trăilă cîntă ca vai de el! Activitatea lui în colecția muzicală se desfășoară în special prin intermediul șurubelniței!» — Dar e cel mai mare colecționar din țară! șoptește Butufei, ghicindu-i gîndurile. Vin la el instrumentiști serioși, cu barbă, să-l roage, împrumută-mi cutare tip de muzicuță, am nevoie de ea pentru concert. — Treaba lor, mîrîie Gonța. Per-fect, dar ce cîștig eu de aici? — Stai nițel! Trăilă vrea să doneze școlii toată colecția, să facem o orchestră de muzicuțe cum nu mai există! — Pe mine să nu contați. Nu accept nici dacă sînt invitat ca dirijor.

Timpul trece și pagina din fața lui Gigi Gonța nu prezintă decît ștersături. «Eu de ce nu colecționez nimic? oftează el. Toți colecționează cîte ceva — fotografii de actori, cărți poștale ilustrate, timbre, numai eu sînt un om fără pasiuni. E cazul să iau măsuri! Ia să văd... Ce-ar fi să colecționez reproduceri de artă? Nu, că asta face Rodica Vărzaru. Poate încerc cu brelocuri — există o mulțime, dar nu e ceva serios. Dacă aș face un muzeu de ceasornicărie?! Costă prea mult și nici nu e ceva original. A! Clanțe de uși! Din antichitate pînă azi! La asta nu s-a gîndit nimeni. Fiecare clanță — cu povestea ei. — Pot să fac și-un reportaj istoric, ar ieși fantastic. Gigi Gonța, ziarist prin secole! Sună bine, sună splendid! — Sună, încuviințează Butufei, visător, mi-ar place și mie, dar e greu, ai nevoie de documentare, ehe, de alergătură, de curaj, de stil. — Curaj? Păi cine a spus că eu n-am curaj? își umflă Gonța obrajii cu măreție.

Mai sînt cinci minute. Gonța scrie repede, fără să mai aibă grija caligrafiei — dealtfel, frumos n-a scris el niciodată, abia îi poți descifra scrisul.

Seara, Stamatescu, după cină, corectează extemporalele. Foarte bune, mediocre, bunișoare, bune, hazlii, banale, pretențioase, cuminți... «Stop. Ce-i asta?» Recitește rîndurile încîlcite ale celei mai scurte lucrări: «Nici cu ajutorul **microscopului** n-aș putea găsi vreo justificare pentru scutirea lui Trăilă, care el în loc să participe cu noi la *simfonia* acestui extemporal se plimbă pe sub *pomii* din grădină sau joacă *fotbal*. Dacă cel care a cîștigat un premiu aș fi fost eu, vă asigur că n-aș fi coborît de pe *corabia* orei de literatură, ci mi-aș fi făcut datoria ca toți ceilalți.» Semnătura, în colțul din stînga sus: Gonța Gheorghe.

Omul citește din nou, cu ochii micșorați de plăcere, pune două virgule și taie din prima frază prenumele «el» cu care, din pricina grabei, Gigi a necăjit sintaxa. Își cheamă soția, îi citește și ei, se amuză amîndoi, ea cere interesată amănunte «care Gonța, acela...?» «Da, exact. Niciodată nu știi cum va reacționa, dar poți fi sigur că întotdeauna va face, pînă la urmă, exact ce trebuie». Și notează pe caiet cu clasicul creion roșu: «10 (zece) cu felicitări, dar mai multă atenție la gramatică.»

E primul 10 al lui Gonța la literatură, și unicul din clasă la acest extemporal. Deocamdată însă, Gonța, acasă la el, nu știe nimic și-și face tot felul de gînduri negre: dacă se supără Stamatescu?

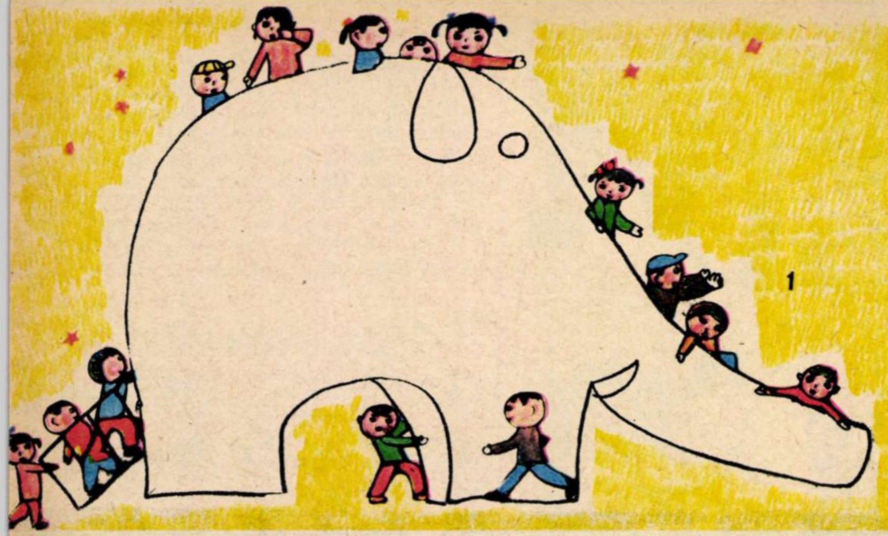

OASPETI AI PIONIERILOR ROMÂNI

中國少年報

ZHONGGUO SHAONIAN BAO

准备着，为共产主义事业而奋斗!

În fiecare săptămînă, de la Beijing, peste 8 milioane de exemplare ale publicației «**Pionierii Chinei**» pornesc spre toate provinciile R.P. Chineze, pentru a duce vești proaspete cititorilor săi: copii între 9 și 12 ani. În paginile ei, gazeta reflectă viața școlară și pionierească, publică reportaje asupra construcției socialismului în China, îi informează pe cititori asupra noutăților din domeniul științei și tehnicii. Totodată gazeta găzduiește în paginile sale creații literar-artistice și un viu dialog cu cititorii. În timpul recentei vizite pe care o delegație de ziariști de la «Pionierii Chinei» a efectuat-o în țara noastră la invitația redacției «Cutezătorii», Jian Jinwen, redactorul general al gazetei ne-a vorbit despre preocupările pionierilor din R.P. Chineză, despre modul în care aceștia învață și se pregătesc pentru a deveni fii de nădejde ai patriei lor. Redactorul general al gazetei a vorbit, de asemenea, despre îndrăgitele personaje prezente săptămînă de săptămînă în paginile publicației.

Prin diversitatea tematică a articolelor pe care le publică în paginile ei, gazeta «Pionierii Chinei» este un prieten apropiat al milioanelor de pionieri din Republica Populară Chineză.

În timpul șederii în România, delegația de ziariști chinezi a avut numeroase prilejuri de a se întîlni și discuta în școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei din București, Brașov, Orașul Victoria, Deva, Hunedoara, Tg. [illegible] cu copiii, cu profesorii lor, asupra modului de organizare și desfășurare ale învățămîntului, ale muncii pionierești.

Redactorul general al revistei «Pionierii Chinei» ne-a mărturisit: **«Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit este faptul că aveți o țară frumoasă și bogată, că ați obținut,** în **anii socialismului, realizări mărețe sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu.**

Din discuțiile purtate în școli cu pionierii, cu profesorii acestora și chiar și cu micii șoimi ai patriei, am înțeles că partidul, societatea dumneavoastră îi crește pe copii în spiritul muncii, al dragostei de patrie, al prieteniei cu toți copiii lumii. Delegația noastră se bucură de succesele obținute de poporul român. Pe întreg cursul vizitei am simțit căldura și ospitalitatea oamenilor, ne-am convins, încă o dată, de sentimentele de profundă prietenie dintre poporul român și poporul chinez».

1 Jao Li (6 ani) — Locul nostru de joacă.

2 Fang Tao (9 ani) — Cocoșul.

3 Xu Hua (9 ani) — Plimbare în parc.

4 Xiao Erjian (7 ani) — Lecție de engleză.

5 Wang Jăli (3 ani) — Maimuța cu piersica.

6 Jang Bin (8 ani) — Stradă principală.

3

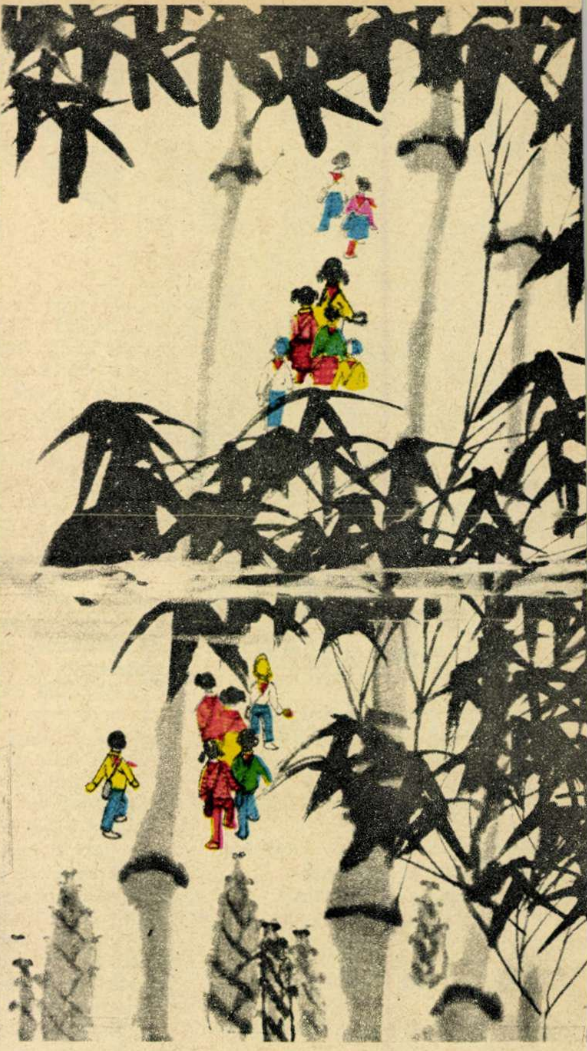

2

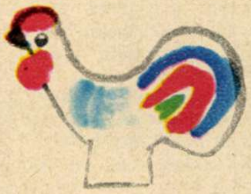

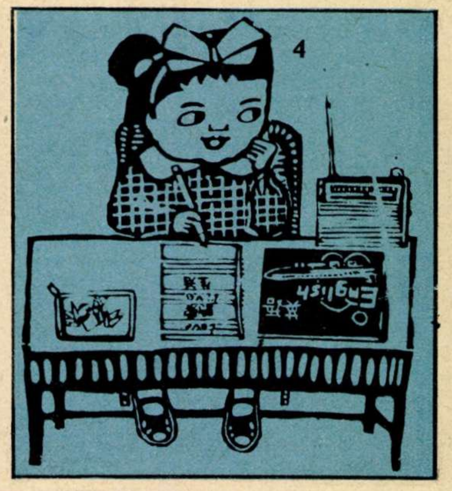

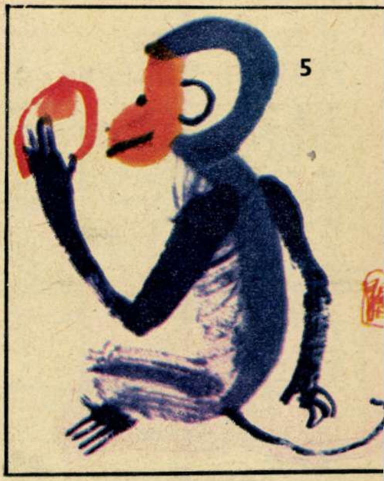

6

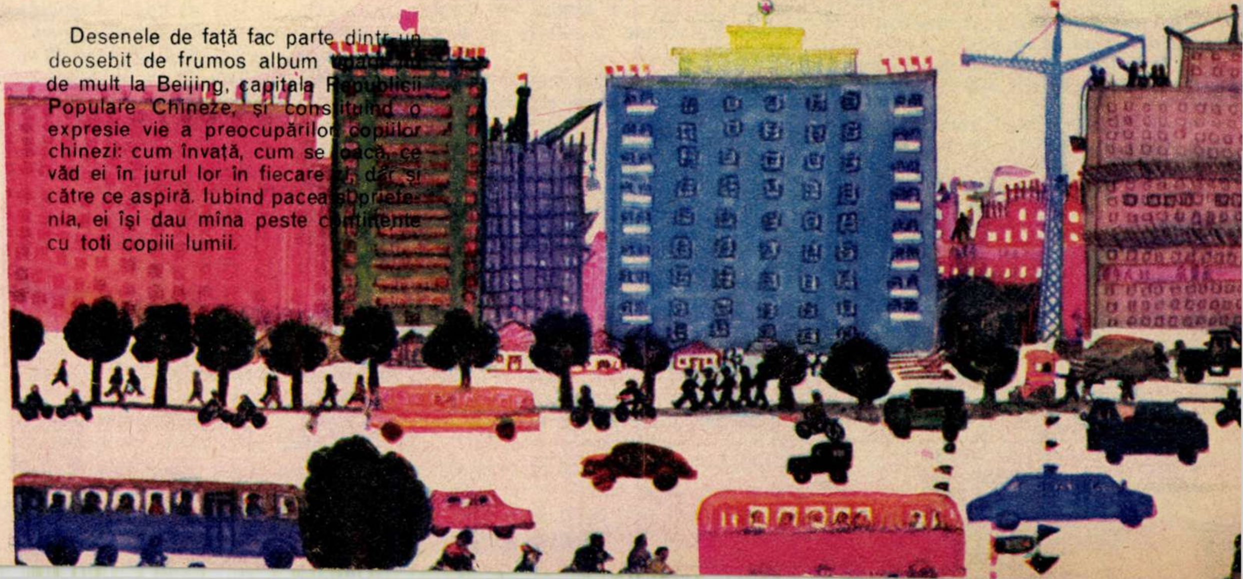

Desenele de față fac parte dintr-un deosebit de frumos album [illegible] de mult la Beijing, capitala Republicii Populare Chineze, și constituind o expresie vie a preocupărilor copiilor chinezi: cum învață, cum se joacă, ce văd ei în jurul lor în fiecare zi, dar și către ce aspiră. Iubind pacea și prietenia, ei își dau mîna peste continente cu toți copiii lumii.

CUTEZĂTORI DE-A LUNGUL VEACURILOR

EMANOIL BACALOGLU

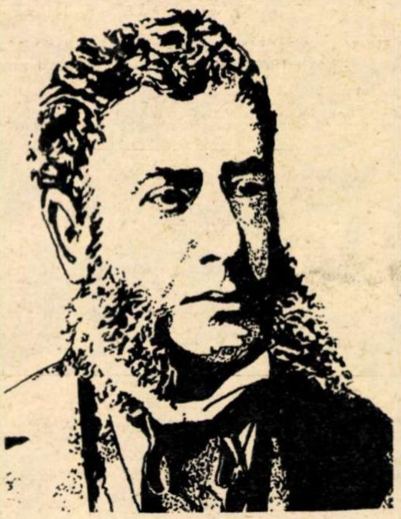

Secole de-a rîndul, grija neistovită a oamenilor acestor pămînturi a fost lupta pentru dobîndirea neatîrnării. Vremurile nu-i lăsaseră să se îngrijească și de «lucrările spiritului». Cultura românească, impulsionată de ideea de progres și sentimentul național cultivate de pașoptiști, se afla în zorii erei moderne. În literatură Eminescu nu apăruse, în teatru se mai jucau vodeviluri franțuzești (nici măcar toate pe românește), Ciprian Porumbescu, unul din ctitorii muzicii românești, nu se născuse, iar limba românească însăși aflată în zodia primelor gramatici (Eliade, Cipariu) își moderniza mijloacele de exprimare. Cercetarea științifică originală, domeniu al culturii în care e nevoie, pe lîngă libertatea spiritului, și de o viață economică avansată, de tradiții, de instituții de învățămînt și laboratoare, se dezvolta și mai greu într-o vreme cînd însăși clasa stăpînitoare de după momentul 1848 și Al. I. Cuza manifesta în acest sens inerție și neîncredere — dacă nu chiar ostilitate.

Prigonit de guvernul lui Barbu Știrbei pentru vina de-a fi participat la revoluție împreună cu fratele său mai mare, Gheorghe, tînărul Emanoil Bacaloglu, de numai 18 ani în 1848, va trăi ca profesor particular de matematici mai bine de opt ani.

Dar exemplul pașoptiștilor, pilda marelui Lazăr, a lui Eufrosin Poteca, ajutorul direct al mentorului său spiritual, Petrache Poenaru, i-au insuflat dorința de a izbuti, de a face ceva pentru țara lui care avea atîta nevoie de oameni luminați. Își amintește ce-i spusese odată Petrache Poenaru, și anume că, numai cu dascăli greci și francezi la Sf. Sava, numai după manuale străine și cuprinzînd știință străină nu se va putea ca poporul să se ridice la binefacerile culturii, iar țara să prospere. În egală măsură era nevoie de industrie, așadar de ingineri, de specialiști. Bacaloglu pleacă la Leipzig, la studii. Învață matematică, fizică, chimie, geologie, lacom să aducă acasă cît mai multă pricepere, dornic să recupereze handicapul de start pe care îl avea în comparație cu alți învățăcei mai tineri. Se stabilește un moment la studiul matematicii. Își aducea aminte că nu cu multă vreme în urmă, în primul manual de acest fel din limba română, autorul acestuia, Gheorghe Lazăr, lupta din greu cu exprimarea în românește a unor noțiuni matematice. Acum, după numai cîteva zeci de ani, în aceeași limbă română încă neobișnuită cu limbajul matematic se năștea una dintre primele contribuții românești la istoria universală a matematicii: curbura lui Bacaloglu, formulă matematică ce măsoară curbura suprafeței într-un punct al ei. Propunerea ca formula respectivă să capete această denumire aparține — elocvent semn de recunoaștere internațională — unui matematician italian: A. Terracini.

La îndemnul lui Petrache Poenaru, mare animator al învățămîntului românesc, Bacaloglu se decide la un nou și mare efort: pleacă în Germania și studiază chimia. Dar nu numai atît: face cercetări științifice. Printre acestea, lucrarea sa referitoare la însușirile combinațiilor organice în raport cu compoziția lor (plecînd de la ipoteza că proprietățile unei combinații depind de starea moleculară a elementelor componente) face parte dintre primele lucrări de chimie teoretică din lume. Ea evidențiază aceleași idei și observații de la care a pornit, cu opt ani mai tîrziu, Mendeleev la stabilirea sistemului natural al elementelor.

Întors în țară, Emanoil Bacaloglu se dedică plin de înflăcărare dezvoltării învățămîntului românesc; predă neobosit matematica, fizica, chimia; alcătuiește el însuși manuale: în 1865 cel mai bun manual românesc de pînă atunci (dăruit Ministerului Instrucției Publice), în 1868 un curs de fizică ce va pune bazele moderne ale învățămîntului fizicii în România. Într-o vreme în care bugetul total al universităților din București și Iași reprezenta doar 5‰ din bugetul Ministerului de Instrucție, Bacaloglu realizează la București, exclusiv prin eforturile sale, unul dintre laboratoarele de fizică bine dotate din Europa. Dornic de a mobiliza forțele științifice ale țării, inițiază și acționează neobosit pentru înființarea unui for științific național: **Societatea română de științe,** *în 1861,* **Atheneul Român,** *în 1865, și* **Societatea de științe physico-naturale,** *în 1868.*

Cînd, în 1877, pe cîmpul de luptă de la Plevna, România își cîștiga independența politică, Bacaloglu avea 47 de ani. Făptuise multe, contribuise împreună cu alți patrioți luminați la cîștigarea bătăliei pentru independența științifică și culturală a țării. Dintre elevii săi, nume ilustre ca Spiru Haret sau Dragomir Hurmuzescu i-au continuat crezul patriotic: știință românească pentru înălțarea României.

Bacaloglu a avut de înfăptuit multe pentru că țara avea nevoie de multe: animator al învățămîntului, al culturii pentru popor; inițiator al cercetării științifice românești în domenii ca fizica, matematica sau chimia etc. Fapta lui pentru posteritate trebuie înțeleasă și prețuită cum se cuvine numai în marea ei amploare și diversitate.

Trăind la începuturi de cultură științifică românească el a avut tocmai ceea ce se cerea: vocația de întemeietor. Iar dacă astăzi putem rosti cu mîndrie în atîtea situații cuvintele «Gîndit și făurit în România», nu vom uita că la temelia acestui urcuș se află, printre alte izvoare de gîndire și simțire românească, fapta de lumină a unui mare cutezător: Emanoil Bacaloglu.

T. Răceanu

START
spre viitor

Absolut necesar la început de an școlar:
un abonament
la revista
START SPRE VIITOR!

DIN SUMARELE NUMERELOR VIITOARE:
«Convorbiri cu mari inventatori, descoperitori și călători ai timpului nostru».
«Pămînt-cosmos, un itinerar curent al mileniului viitor».
«Cele mai atractive idei pentru laboratorul de acasă.»
«Inventica ABC.»
«Noi rubrici la cererea cititorilor»

Redacția revistei «Start spre viitor» așteaptă sugestiile abonaților săi pentru numerele din 1981: ce rubrici, ce construcții, ce articole, ce seriale așteaptă pionierii și școlarii de la revista lor tehnico-științifică? Comunicați redacției «Start spre viitor» opțiunile voastre, participînd în felul acesta la elaborarea revistei.

ADRESA NOASTRĂ: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, REDACȚIA REVISTELOR «CUTEZĂTORII», «JOBARAT», «START SPRE VIITOR».

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică
LUCIAN TEODORESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033

12 PAGINI, 1 LEU

COIF DE AUR TRACO-DACIC
TEZAURUL DE LA POIANA-COȚOFENEȘTI

VITEJII PETRODAVEI

①

DESENE: SORIN ANGHEL
SCENARIU: PETRU DEMETRU POPESCU

9

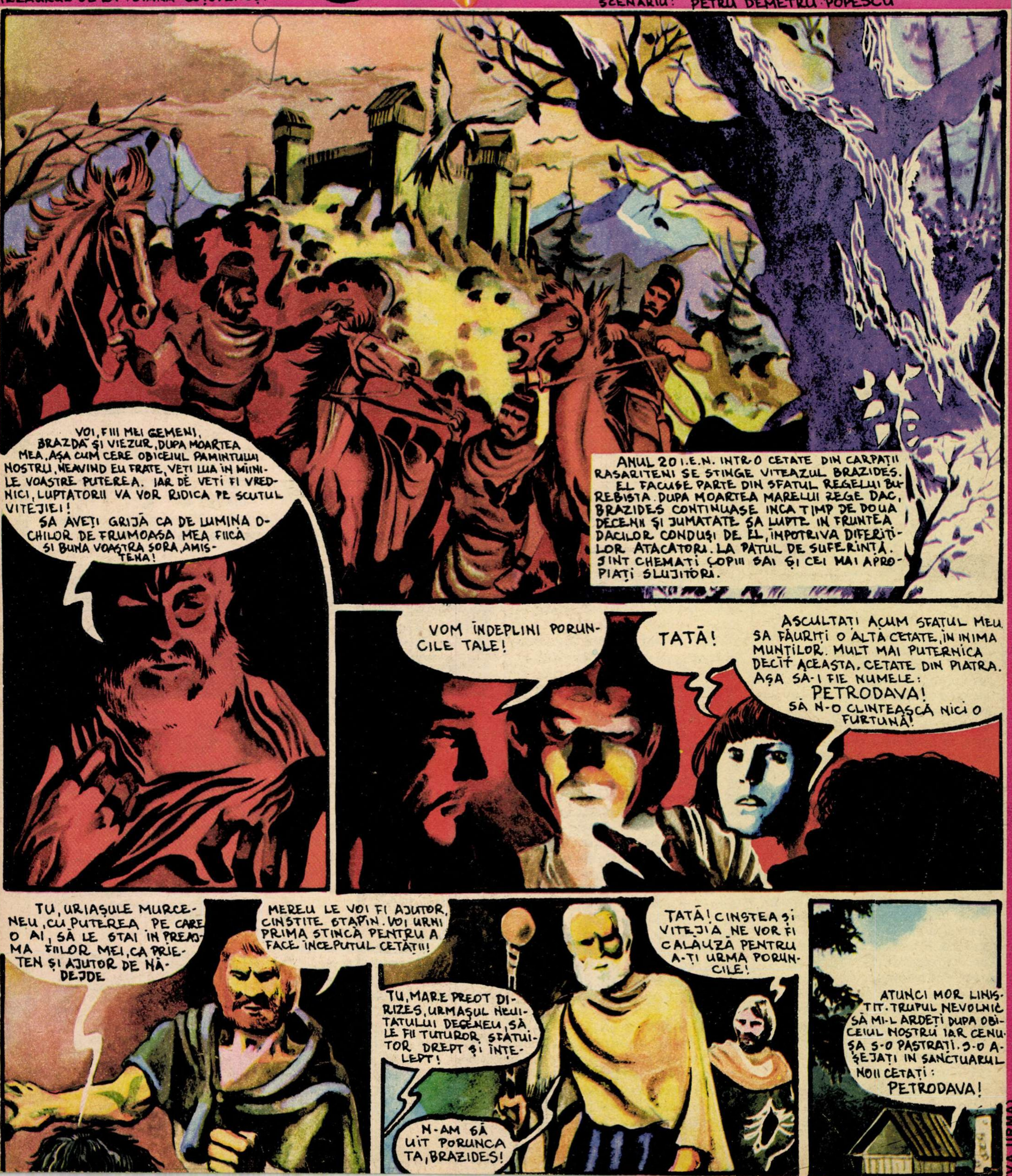
ANUL 20 Î.E.N. INTR-O CETATE DIN CARPAȚII RASARITENI SE STINGE VITEAZUL BRAZIDES. EL FACUSE PARTE DIN SFATUL REGELUI BUREBISTA. DUPA MOARTEA MARELUI REGE DAC, BRAZIDES CONTINUASE INCA TIMP DE DOUA DECENII ȘI JUMATATE SA LUPTE IN FRUNTEA DACILOR CONDUȘI DE EL, ÎMPOTRIVA DIFERIȚILOR ATACATORI. LA PATUL DE SUFERINȚĂ SINT CHEMAȚI COPIII SAI ȘI CEI MAI APROPIAȚI SLUJITORI.
VOI, FIII MEI GEMENI, BRAZDĂ ȘI VIEZUR, DUPA MOARTEA MEA, AȘA CUM CERE OBICEIUL PAMINTULUI NOSTRU, NEAVIND EU FRATE, VEȚI LUA ÎN MÎINILE VOASTRE PUTEREA. IAR DE VEȚI FI VREDNICI, LUPTATORII VA VOR RIDICA PE SCUTUL VITEJIEI! SA AVEȚI GRIJĂ CA DE LUMINA OCHILOR DE FRUMOASA MEA FIICĂ ȘI BUNA VOASTRA SORA, AMISTENA!
VOM ÎNDEPLINI PORUNCILE TALE!
TATĂ!
ASCULTAȚI ACUM SFATUL MEU. SA FAURIȚI O ALTĂ CETATE, ÎN INIMA MUNȚILOR. MULT MAI PUTERNICĂ DECÎT ACEASTA. CETATE DIN PIATRĂ. AȘA SĂ-I FIE NUMELE: PETRODAVA! SĂ N-O CLINTEASCĂ NICI O FURTUNĂ!
TU, URIAȘULE MURCENEU, CU PUTEREA PE CARE O AI, SĂ LE STAI ÎN PREAJMA FIILOR MEI, CA PRIETEN ȘI AJUTOR DE NĂDEJDE
MEREU LE VOI FI AJUTOR, CINSTITE STAPÎN. VOI URNI PRIMA STINCĂ PENTRU A FACE ÎNCEPUTUL CETĂȚII!
TU, MARE PREOT DIRIZES, URMAȘUL NEUITATULUI DECENEU, SĂ LE FII TUTUROR SFATUITOR DREPT ȘI ÎNȚELEPT!
N-AM SĂ UIT PORUNCA TA, BRAZIDES!
TATĂ! CINSTEA ȘI VITEJIA NE VOR FI CALĂUZĂ PENTRU A-ȚI URMA PORUNCILE!
ATUNCI MOR LINIȘTIT. TRUPUL NEVOLNIC SĂ MI-L ARDEȚI DUPĂ OBICEIUL NOSTRU IAR CENUȘA S-O PĂSTRAȚI. Ș-O AȘEZAȚI ÎN SANCTUARUL NOII CETĂȚI: PETRODAVA!

VA URMA)

PAGINI, 1 LEU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATA DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
JOI, 25 SEPTEMBRIE 1980 ANUL XIV (NR.67

39

CADRAN POLITIC

Oamenii muncii din numeroase localități ale țării raportează Comitetului Central al partidului, tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** îndeplinirea planului cincinal, creindu-se în felul acesta condițiile realizării, pînă la sfîrșitul anului 1980, a unei însemnate producții industriale suplimentare. Succesele astfel obținute stau la baza creșterii nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii, care în cincinalul actual au contribuit la ridicarea patriei pe noi trepte de rodnicie și frumusețe, trepte pe care urcă spre viitorul de aur toți copiii țării. Zilnic, veștile sosite din partea făuritorilor bunurilor materiale și spirituale anunță că înfăptuirea acestor realizări sînt adevărate platforme de decolare spre noul plan cincinal prin care România socialistă va înflori și mai mult, așa cum se prevede în documentele celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român. Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, însuflețiți de cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea acestui an școlar, contribuie cu entuziasm, după puterile lor, la creșterea roadelor muncii întregului popor. Harnici în egală măsură la activitățile de recoltare și la învățătură, copiii patriei, români, maghiari, germani și de alte naționalități, raportează și ei Partidului Comunist Român, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, că ritmul inimii întregii munci care bate în pieptul părinților, bate în același fel și în cel al tinereții și copilăriei.

*

Recent, la invitația secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, ne-au vizitat țara tovarășul Canaan Sodindo Banana, președintele Republicii Zimbabwe, și tovarășa Janet Banana. Salutînd încă o dată, cu căldură și deplină satisfacție, proclamarea independenței statului Zimbabwe, tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a asigurat pe tovarășul Canaan Sodindo Banana că în noua etapă a construcției unei vieți libere, guvernul și poporul Zimbabwe se vor bucura și în viitor de solidaritatea și sprijinul Partidului Comunist Român, a României socialiste și a poporului român. Cei doi președinți au reafirmat hotărîrea partidelor și țărilor lor de a conlucra tot mai strîns pe arena mondială, de a contribui activ la instaurarea unui climat de pace, securitate și cooperare în Europa, în Africa și în întreaga lume, vis milenar al tuturor popoarelor planetei noastre.

Pionierpres

Iași. «Trofeele hărniciei», «Culegătorii harnici», «Cutezători în amfiteatrele hărniciei». Sub aceste sugestive generice au acționat, recent, sute și sute de purtători ai cravatei roșii cu tricolor din județul Iași pentru a strînge din cîmpii și livezi aurul bogat al toamnei. Astfel, peste 150 de pionieri și școlari din **Mogoșești** s-au aflat timp de cîteva zile la recoltatul sfeclei de zahăr de pe terenurile cooperativei agricole de producție din localitate. În același timp, colegii lor din **Miroslava** au aiutat la culesul fructelor din livezile I.A.S. Galata, iar pionierii Școlii generale din **Bazga** au sortat fructe la I.L.F. Răducăneni.

PIONIERPRES TRANSMITE

Ziduri — Buzău. La acțiunile desfășurate sub genericul «Faptele noastre de muncă, patriei socialiste» au participat circa 1 000 de pionieri. Din seria recentelor succese înregistrate de ei în vederea realizării integrale a angajamentului de muncă patriotică asumat pe anul 1980, se înscriu: 10 000 kg fier vechi, 300 kg maculatură și materiale recuperabile textile, 130 kg plante medicinale, precum și 2 500 bucăți de ambalaje de sticlă.

PIONIERPRES TRANSMITE

Galați. Rodul bogat al tomatelor a fost strîns și de harnicii pionieri gălățeni. Nu mai puțin de 100 de elevi de la Școlile generale nr. 31 și 32, au fost prezenți pe terenurile Fermei nr. 6 din municipiul Galați, recoltînd sute de kilograme.

Dialogurile copilăriei

SPIRITUL MARILOR CONSTRUCȚII

Scrisoare primită la redacție:

«Mă numesc Dumitru Dupan și sînt pionier în clasa a VII-a a Școlii generale nr. 6 din municipiul Iași. De mai multă vreme vreau să-mi lămuresc o idee: Ce înseamnă, azi, a fi constructor? Poate oricine să devină constructor? Și care sînt căile de-a ajunge cu adevărat un mare constructor?»

Redacția: Dragă prietene **Dumitru Dupan,** mai întîi trebuie să te felicităm pentru această idee care te preocupă cu atîta profunzime. Astăzi, cînd în orice colț din patria noastră se construiește zilnic, cînd dispunem de adevărate fabrici care construiesc blocuri și cartiere întregi, meseria de constructor este într-adevăr de mare cinste. Chiar în orașul tău, Iași, la orice oră din zi și din noapte, poți întîlni mii și mii de constructori escaladînd înălțimile metropolitane ale marelui edificiu urban pe cît de clasic în marile sale tradiții, pe atît de modern în înfățișarea de azi. Pentru realizarea unui răspuns cît mai limpede și grăitor am invitat la discuția noastră un constructor cu mare experiență. Ne-am deplasat pe marele **«Șantier al construcțiilor edilitare și drumuri» din Capitală** și acolo, printre macaralele «zgîrie-nori» și basculante, l-am cunoscut pe maistrul constructor **Vasile Vișan.** «Aspirația mea de a fi constructor — ne-a mărturisit el — a rivalizat cu aceea de-a deveni aviator. Toată copilăria am construit planoare și-mi auzeam inima bătînd la mari înălțimi. Dar, iată, destinul meu a hotărît să devină altul: m-am hotărît să ajung constructor de case, mai întîi. Așa se face că acolo, în satul meu, la Răsmirești, în județul Teleorman, cooperatorul Radu Vișan, care este tatăl meu, s-a trezit că fiul său, Vasile, vrea să devină nu pilot, ci... constructor! Problemele de geometrie în spațiu și logaritmii mi se păreau adevărate cărți de poeme. Am început să imaginez un oraș modern chiar pe locurile satului meu. Din sat și din geometria «spațială» am plonjat direct în școala profesională de construcții, apoi în liceul de specialitate. Acum, după orele de muncă, mă puteți găsi la cursurile facultății serale de subingineri, iar proiectele și uneltele îmi dau ascultare, după cum bine vedeți, ca tuturor muncitorilor și constructorilor, aici, în inima șantierului. N-aș vrea să par exagerat, dar în clipa de față, dacă aș fi aviator, aș tînji după această meserie atît de palpitantă și plină de satisfacții, care este construcția de noi cartiere și drumuri. Nicăieri, mai mult ca aici, nu se întîlnește bărbăția cu imaginația, aspirația către înălțimi cu frumusețea și siguranța, certitudinea cu romantismul, hărnicia cu tinerețea și iubirea de oameni. Zilnic, noi putem fi văzuți în alt loc de pe cerul sau de pe pămîntul patriei: dacă în clipa de față Vasile Vișan poate fi întîlnit realizînd temelia unui bloc, mîine va fi la etajul al III-lea, iar peste cîteva zile îți va face semn din albăstrimea cerului, unde a urcat cu tot blocul deodată. Dar aș vrea să-i spun lui Dumitru Dupan, cititorul dumneavoastră, că în meseria noastră, mai precis în domeniul nostru, al constructorilor, există foarte multe specialități. Ca să ridici un edificiu ai nevoie de proiectanți, de fierari-betoniști, de montori, de sudori, de șoferi, de macaragii, de zugravi, de instalatori, de electricieni, de mecanici și așa mai departe. Dealtfel, «patima» mea pentru construcții a trezit în toată familia, printre frați și surori, o febră nemaiîntîlnită de-a deveni și ei specialiști în diferite meserii. Astfel, Tudor a devenit mecanic-constructor, Ion este încă elev la liceul de mecanică, Petre este lăcătuș mecanic și seralist la liceul industrial, Stănilă a devenit și el lăcătuș mecanic, Ecaterina — soția mea — este electronistă.

E bine așa! Împreună cu toți oamenii muncii, construim România de mîine! Adeseori sîntem asaltați de pionieri, fie din Capitală, fie din satul natal, pentru a purta discuții despre îndrăznețele noastre îndeletniciri. Este și firesc. Cum mai toți am învățat și învățăm încă, urmașii noștri sînt și mai interesați să ne ajungă, dar să ne și întreacă. Le doresc succes.»

Din toate părțile, orizonturile se umpluseră de macarale și mașini, iar dintre ele urcă înaripat spiritul marilor construcții moderne, spirit înalt și cuceritor.

Ion Crînguleanu

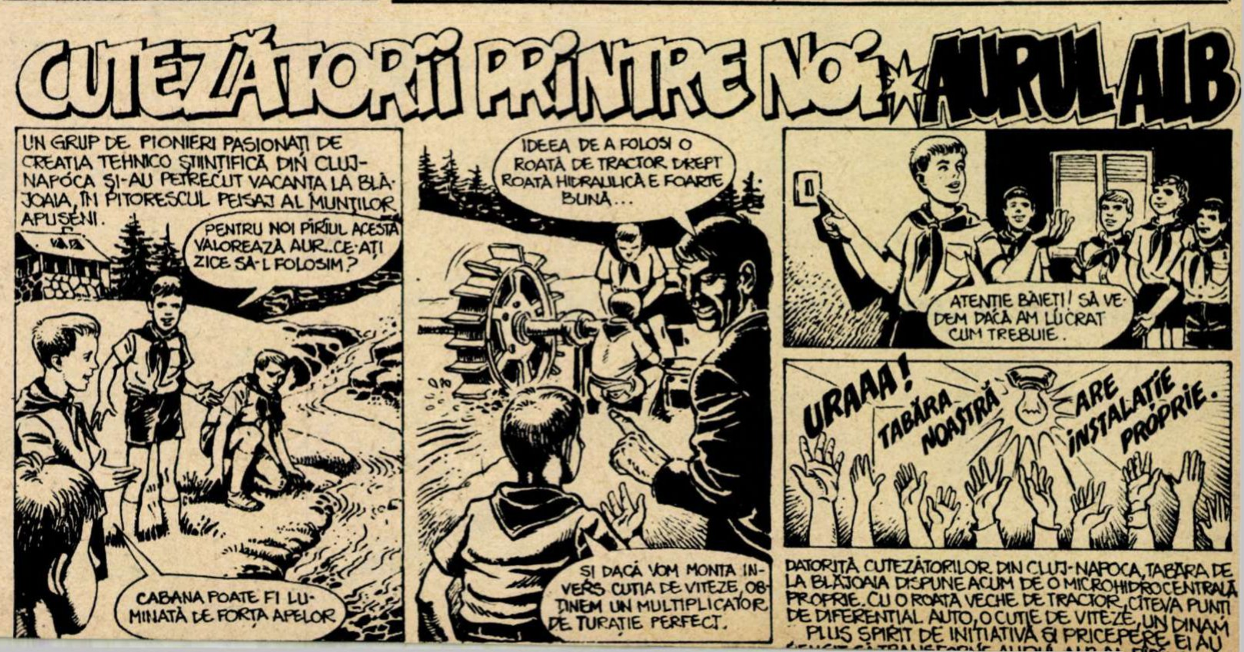
CUTEZĂTORII PRINTRE NOI ★ AURUL ALB
UN GRUP DE PIONIERI PASIONAȚI DE CREAȚIA TEHNICO ȘTIINȚIFICĂ DIN CLUJ-NAPOCA ȘI-AU PETRECUT VACANȚA LA BLĂJOAIA, ÎN PITORESCUL PEISAJ AL MUNȚILOR APUSENI.
PENTRU NOI PÎRÎUL ACESTA VALOREAZĂ AUR...CE-AȚI ZICE SĂ-L FOLOSIM?
CABANA POATE FI LUMINATĂ DE FORȚA APELOR
IDEEA DE A FOLOSI O ROATĂ DE TRACTOR DREPT ROATĂ HIDRAULICĂ E FOARTE BUNĂ...
ȘI DACĂ VOM MONTA INVERS CUTIA DE VITEZE, OBȚINEM UN MULTIPLICATOR DE TURAȚIE PERFECT.
ATENȚIE BĂIEȚI! SĂ VEDEM DACĂ AM LUCRAT CUM TREBUIE.
URAAA! TABĂRA NOASTRĂ ARE INSTALAȚIE PROPRIE.
DATORITĂ CUTEZĂTORILOR DIN CLUJ-NAPOCA, TABĂRA DE LA BLĂJOAIA DISPUNE ACUM DE O MICROHIDROCENTRALĂ PROPRIE. CU O ROATĂ VECHE DE TRACTOR, CÎTEVA PUNȚI DE DIFERENȚIAL AUTO, O CUTIE DE VITEZE, UN DINAM PLUS SPIRIT DE INIȚIATIVĂ ȘI PRICEPERE EI AU

11 ÎNTREBĂRI 11 RĂSPUNSURI

5 septembrie 1980. La redacția «Cutezătorii» au sosit cîștigătorii concursului «11 întrebări — 11 premii». Numărul 29 al revistei «Cutezătorii» publica talonul unui nou concurs adresat tuturor cititorilor revistelor «Cutezătorii», «Jóbarát» și «Start spre viitor». Deși — încă! — în vacanță pe atunci, tinerii noștri prieteni nu au întîrziat să răspundă, sutele de scrisori sosite ulterior dovedind din plin permanentul lor interes pentru publicațiile pionierești.

Chiar dacă premianții au fost numai unsprezece, sugestiile și opiniile participanților, ca de altfel multe din răspunsurile lor la întrebările formulate în talon, au dezvăluit preocupări statornice pentru marile probleme ale lumii contemporane. Necesitatea găsirii unor noi resurse de energie le-a inspirat multora dintre ei dorința de a inventa vehicule care să utilizeze hidrogenul, energia solară sau pe cea a apei. Claudiu Ionică din Lugoj s-a gîndit chiar la un dispozitiv care să utilizeze energia... Lunii! Și nu puțini au fost cei care la întrebarea a 11-a au răspuns că ar dori să inventeze aparate care să anuleze armele nucleare, să șteargă de pe fața Pămîntului foametea, bolile și suferința.

Maria Dumitrescu

(Continuare în pag. 11)

COMORILE PATRIEI

VIITORUL ISTORIEI

De aici, de pe fruntea Turnului din Tîrgoviște, slujitorii domnești vesteau amurgul, odihna și tot de aici, de pe meterezele care mai poartă și azi rănile rotunde ale ghiulelelor vrăjmașe, vesteau primejdia...

Cu sute de ani în urmă, un număr impresionant de voievozi și-au pus sigiliile domnești pe hrisoavele Tîrgoviștei. În anii noștri, fosta capitală a Țării Românești a urcat vertiginos pe verticala dezvoltării, iar zecile de mii de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor din județul Dîmbovița, care vin cu sfiala respectului datorat înaintașilor, aici, la Turnul Chindiei, cu același interes participă și la viața zilnică a orașului. În parcul din imediata vecinătate a Curții Domnești, tot ei, pionierii, și-au asumat emoționanta răspundere de a îngriji zecile de tei plantați în această primăvară și care alcătuiesc deja Aleea scriitorilor. Prin grija lor, teii vor crește la fel de viguroși ca și ei, cei ce astăzi se numesc generația de mîine a Tîrgoviștei.

Interesați de tot ceea ce este nou în viața obștei, îi întîlnim adesea pe pionieri fie la Întreprinderea de surse luminoase «Romlux», fie la cea de strunguri, la combinatul unde se plămădește oțelul de Tîrgoviște, fie la centenara Întreprindere de utilaj petrolier. Fiecare dintre aceste vizite constituie, în același timp, întîlniri de neuitat cu frații și părinții lor care dau fostei cetăți de scaun o nouă strălucire.

Cornel Stan

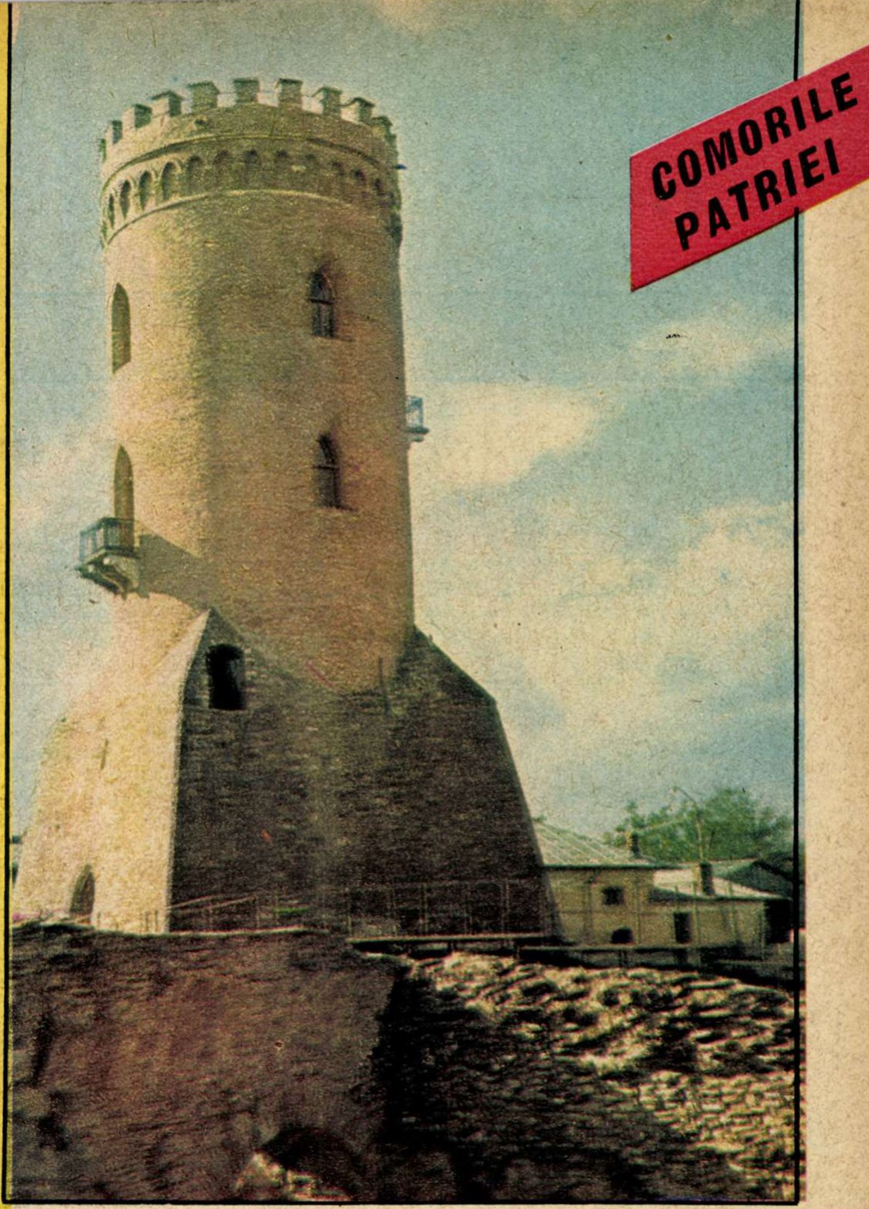

Tîrgoviște, Turnul Chindiei

Legămînt

Ne-au încercat adesea șuvoaie despletite,
Popoare migratoare ca ape fumurii
Și ne-au răpit recoltele-aurite
Dar ne-a rămas pămîntul și-un crez la temelii...

Vom ține sus stindardul, vom înălța făclia
Și frunțile de-odată, spre-a merge înainte!
Noi știm c-avem o țară și-un nume: România
Și ea ne e averea și cel mai drag părinte.

Marilena Țîru, clasa a VII-a Școala generală nr. 3, Iași

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

DESEN DE Irina Nemțoiu
CERCUL DE DESEN „NICOLAE TONITZA"
ȘCOALĂ GENERALĂ NR. 3 Bîrlad

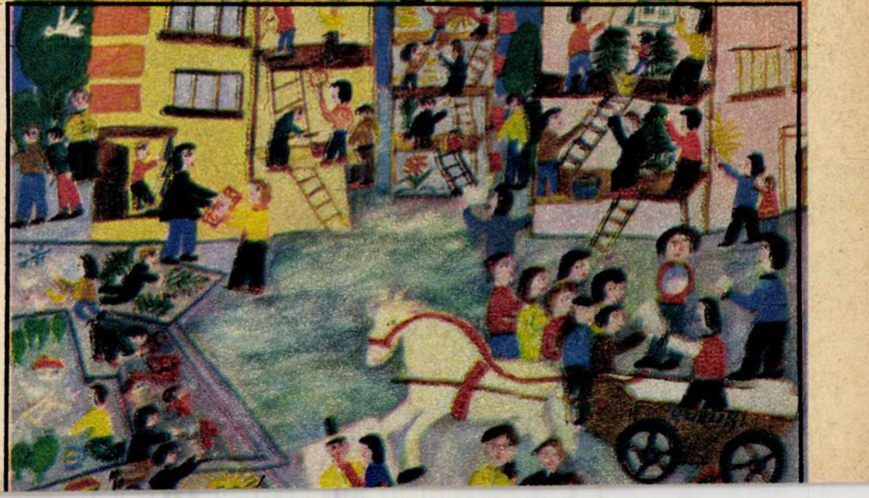

ANCHETĂ CUTEZĂTORII:

SPIRITUL DE ECHIPĂ AL DETAȘAMENTULUI

AGENDA
PIONIERULUI
COMANDANT

Interlocutori: pionieri din mai multe școli ale municipiului Galați (Șc. gen. nr. 2, 7, 8, 10, 11, 13, 18, 33, 40).

Discuția se poartă mai ales în jurul unei întîmplări povestite de Adriana Stan (Șc. gen. nr. 8).

Întîmplarea, pe scurt, este următoarea:

La sfîrșitul vacanței de iarnă, Adriana își rupe piciorul și este imobilizată la pat. În fiecare zi, încă de la primele ore ale dimineții, ea rămîne singură acasă. Înainte de plecarea la servici, mama are grijă să nu-i lipsească nimic. Îi umple patul cu fel de fel de lucruri care, bănuiește dînsa, îi pot face plăcere. Cărți de lectură și de școală, păpușa cea mare, blocul de desen, culorile... În apropiere, mîncarea.

— Îți mai trebuie ceva? o întreabă de fiecare dată din ușă.

— Nu, nu, totul este foarte bine, mă simt minunat, i se răspundea.

Cînd se închidea usa în urma mamei, aerul de mulțumire dispărea de pe chipul Adrianei. Era, mai ales, frămîntată de un gînd «Oare prietenii ei, colegii, o uitaseră? De ce nu-i dădeau nici un semn?»

Pînă nu de mult, mai exact pînă cînd pățise necazul acesta cu piciorul, Adrianei i se păruse că totul este ideal. Motive să creadă așa, avea din belșug. Era prima din clasă la învățătură, apreciată și solicitată la toate acțiunile, lăudată și... iubită de colegi. Da, așa crezuse întotdeauna. Și totuși, acum... de ce nu se mai interesa nimeni de ea? Ultima oară cînd vorbise cu Ionuț și Gabriela, la telefon, fusese cu o săptămînă în urmă. Era, de fapt, imediat după ce i se pusese piciorul în ghips. Atunci își anunțase ea prietenii, pe Ionuț Țilea și pe Gabriela Pop, copii la fel de buni ca și ea la învățătură, de ceea ce pățise. Aceștia o încurajaseră amintindu-i cît este ea de harnică și de pricepută, cum sînt ei de convinși că va fi capabilă să treacă peste greutăți.

— Da, acceptase Adriana complimentele, poate că aveți dreptate, o să mă descurc. Mi-e mai greu la matematică. Sînt lucruri noi, mai dificil de înțeles, le sugerase ea nevoia de ajutor.

De atunci, de la acel telefon, nimic. Nici un semn. Parcă o uitaseră cu desăvîrșire. Iar ea, cu fiecare zi, se încăpățîna să nu mai caute să vadă pe nimeni.

În ziua aceea, stropi mărunți de ploaie cădeau din abundență prin fața ferestrelor. În camera Adrianei se strecurase un aer proaspăt, răcoros. Înviorată, fata se hotărî să coboare din pat să privească afară. Deodată, tresări. Spre casa ei, săltînd și ferindu-se de băltoace se îndreptau cîțiva colegi. Erau Marlene, Daniela, Mihai...

Adriana se grăbi, așa cum putea, spre ieșire. Îi era teamă să nu i se greșească ușa. Cei ce urmau s-o viziteze nu mai fuseseră la ea.

— Îmi pare bine că ați venit, îi întîmpină. Cum ați nimerit?

— Am fost convinși că Ionuț și Gabriela îți dau lecțiile, intră direct în subiect Marlene. Azi, întîmplător am aflat că ei... n-au avut timp. Am venit noi. E ceva mai greu la matematică, dar va merge. Am fost și la consultații, își făcură singuri curaj. Am luat toate notițele.

Adriana pricepu. Veniseră s-o «mediteze» cei cărora, uneori, chiar ea le spunea «mediocri». Simți o undă de vinovăție...

Care este părerea voastră, pornind de la această întîmplare, asupra spiritului de echipă?

Olah Claudiu (comandant de unitate, Șc. gen. nr. 33). Eu aș deduce, după surpriza Adrianei cînd au sosit acei colegi «mediocri», că ea nici nu-i lua în «calcul» pe aceștia ca fiindu-i prieteni. Probabil, socotea că numai premianții pot fi prieteni între ei. Ca dovadă, numai lor le-a solicitat ajutorul.

Adina Ciocoiu (comandant de grupă, Șc. gen. nr. 7). Cred că este și normal. Întotdeauna ai mai multe de discutat cu cineva care îți este egal, sau chiar superior în pregătire. De ce s-o acuzăm pe Adriana că a așteptat ajutor de la premianții clasei? Găsesc că așa era normal.

Iulian Axinte (comandant de grupă, Șc. gen. nr. 2). Nu este vorba numai despre explicarea lecțiilor. În ce mă privește, gîndesc că ea ar fi trebuit să simtă lipsa tuturor colegilor. Dacă, bineînțeles, detașamentul lor ar fi fost un colectiv unit, o echipă!

Liliana Gîrneață (comandant de unitate, Șc. gen. nr. 13). Am observat, in unele detașamente, o situație, cel puțin curioasă. Și anume: cei ce învață foarte bine sînt preocupați să se mențină în această situație și «nu au timp» să mai îngrijească și de această gingașă floare, care se numește prietenia. De ce s-o condamnăm numai pe Adriana? Dar Ionuț, care este și comandantul detașamentului, ca și Gabriela ce ar putea ei răspunde la întrebarea de ce aproape două luni nu și-au făcut timp s-o vadă pe colega și... prietena lor?

Luiza Mocănel (comandant de unitate, Șc. gen. nr. 40). Am impresia că în detașamentul respectiv spiritul de echipă se simte numai ca o adiere din cînd în cînd. Eu am, în privința aceasta, o experiență bogată. La noi unitatea a luat ființă numai de un an. Ca și școala. Am venit copii de prin tot orașul întrucît ne mutam într-un cartier nou. Eram parcă toți în clasa I. Ne uitam cu multă curiozitate unii la alții, încercam să ne ghicim înclinațiile, felul de a fi, puterea de a învăța, priceperea în organizarea diferitelor acțiuni. Părea la început extraordinar de greu de creat acea coeziune. Ce credeți că ne-a unit, totuși? Dorința de a ne cunoaște tot mai bine între noi. Și nu mai prididea cu acțiunile, cu ieșirile la spectacole, cu organizarea muncii patriotice, cu orele de consultații, și pregătirea unor lecții în comun. Ne-am trezit, foarte curînd, o familie. O familie unită care-și cunoaște foarte bine membrii, se ajută reciproc, se stimulează, își apreciază forțele și le folosește așa cum crede mai bine. Acesta cred eu că este spiritul de echipă.

Dar, voi, dragi cititori, ce părere aveți despre subiectul pus în discuție?

Elena Mănescu

Adriana Stan: MI SE PĂREA CĂ TOTUL ESTE IDEAL.
Adina Ciocoiu: NU VĂD NIMIC RĂU CĂ PREMIANȚII SĂ FIE PRIETENI ÎNTRE EI. DE DATA ASTA, ÎNSĂ...
Adriana Nicolae: FIECARE MEMBRU AL DETAȘAMENTULUI ESTE, SAU TREBUIE SĂ FIE, ȘI PRIETENUL NOSTRU.
Julian Axinte: ÎN GRUPA MEA, DATORITĂ „MIRACULOSULUI" SPIRIT DE ECHIPĂ, L-AM SALVAT PE RADU DE LA REPETENȚIE.
Liliana Gîrneață: UN COMANDANT DE DETAȘAMENT TREBUIE SĂ FIE NEAPĂRAT UN BUN COLEG!
Luiza Mocănel
ESTE NEMAIPOMENIT SPIRITUL DE ECHIPĂ! TREBUIE SĂ LUPȚI ÎNSĂ PENTRU EL.
Mariana Bichir: DEPINDE NUMAI DE NOI ATMOSFERA DIN DETAȘAMENT.
Claudiu Olah: SPIRITUL DE ECHIPĂ ARE LA BAZĂ SĂ PRIETENIA.
Genoveva Mihai: O ÎNCERCARE NU TREBUIE SĂ NE ADUCĂ SURPRIZE NEPLĂCUTE. CU CONDIȚIA SĂ EXISTE SPIRITUL DE ECHIPĂ.

Foto: PROF. Ștefan Opincă

COPILĂRIA

UN MARE LABORATOR UMAN (III)

CONF. UNIV. DR. ACULIN CAZACU

Mă refeream, la începutul acestor rînduri, la laboratorul uman al copilăriei, la confruntarea pe care o are omul, copilul îndeosebi, cu viitorul.

Ştiu bine că vă gîndiţi, de pe acum, la profesiunea viitoare, că adesea — poate prea adesea — sînteţi întrebaţi direct şi de către cei din jur: **«Ce vrei să te faci cînd vei fi mare?»** Răspunzi cu anume oscilaţie, dar în clipele de taină ale gîndului intim ai dăltuit deja imaginea unei profesii care să-ţi permită curaj şi cutezanţă de gîndire, realizări deosebite şi impunătoare. În opţiunile tale te ajută şcoala, părinţii, prietenii, cărţile şi revistele, radioul şi televiziunea. Ai, aşadar, în ceea ce se cheamă orientarea şcolară şi profesională, aliaţi de nădejde. În spaţiul pe care îl am astăzi la dispoziţie, aş vrea să mă opresc însă la o altfel de orientare. La aceea pe care o denumesc **«orientare socială».**

Este neîndoielnic că, trăind între oameni de vîrste şi ocupaţii diferite, care gîndesc într-un fel sau altul şi au aptitudini de o mare varietate, eşti pus în situaţia de a le observa faptele şi de a le evalua într-un anume mod. Sînt fapte care uneori te încîntă, alteori nu. Apoi, în mediul de viaţă, se petrec atîtea transformări încît uneori nu mai recunoşti de la un an la altul multe dintre realităţile comunei, oraşului, cartierului, chiar a străzii pe care locuieşti. Toate acestea, oamenii şi realizările lor, se acumulează în imagini care se suprapun şi se combină încît, în ansamblu, ai senzaţia unui mare dinamism al vieţii, a unui ritm trepidant şi solicitant.

Vor trece anii, vei avea un loc de muncă, vei colabora cu cei din jur şi vei fi un părtaş activ la realizări mult mai impunătoare. Dar, de pe acum, cred că este bine să ştii că tot ceea ce te înconjoară este rezultatul muncii, că în noua clădire a şcolii sau în alinierea caselor noi de pe uliţă se ascunde un deosebit efort al celor mai mari, se ascund zile şi nopţi de dăruire pentru înfrumuseţarea vieţii, pentru un trai mai bun, mai civilizat. În această preţuire permanentă a condiţiilor vieţii noastre socialiste stă unul dintre «secretele» orientării tale sociale. De ce este nevoie de o astfel de orientare? Nu-i de ajuns să ştii ce profesiune vei avea şi să optezi pentru şcoala care te va conduce spre ea? Nu, nu-i de ajuns! În nici o profesie nu vei lucra de unul singur, ci în cooperare şi competiţie cu ceilalţi. Apoi, nici o profesie, oricît de nouă ar fi ea, nu poate fi exercitată decît pornind de la ceea ce au realizat generaţiile anterioare. Chiar şi cele mai spectaculoase realizări se bizuie pe înfăptuirile trecutului, pe munca vie, neostenită a oamenilor.

Dacă vorbim despre orientarea socială trebuie să avem în vedere, deopotrivă, discernămîntul tău în aprecierea atitudinilor celor din jur. Nu te întîlneşti doar cu atitudini frumoase şi utile, mai vezi şi fapte mai puţin frumoase la colegi şi chiar la oameni maturi. A şti să le disociezi cum se cuvine, a înţelege că faptele reprobabile nu sînt date odată pentru totdeauna, că stă în puterea noastră, a tuturor să le eliminăm sau, mai bine, să le prevenim, că şi tu poţi contribui, tot mai mult, la aceasta înseamnă aceeaşi orientare socială solidă. Înseamnă a te orienta ca viitor cetăţean activ, capabil să te afirmi nu doar ca specialist într-o meserie sau alta, ci şi ca părtaş la întreaga operă de înfrumuseţare a vieţii, de aşezare a tuturor relaţiilor umane pe reguli şi principii drepte şi ferme. De pe acum se dezvoltă în tine puterea morală a cetăţeanului de mîine. A te strădui s-o cunoşti cît mai bine şi s-o pui în lumină prin propriile tale atitudini în şcoală, în activităţile pionereşti, în toate împrejurările de viaţă, înseamnă a-ţi face un serviciu deosebit, a investi inteligent pentru ziua de mîine cînd, devenit cetăţean al unei societăţi bazată pe echitate şi armonie, vei avea asigurat un cîştig de mare valoare. Cel al forţei morale care, împreună cu cea profesională, te vor propulsa spre acele înfăptuiri măreţe la care ştiu că aspiri, de pe acum, chiar dacă nu o mărturiseşti întotdeauna.

SĂPTĂMÎNA „CRUCII ROŞII"

Deşi «sănătatea» nu este o materie de studiu, care să fie nominalizată în orarul şi catalogul vostru, dragi prieteni, totuşi ea se presupune prezentă la toate materiile de studiu fiindcă fără o bună sănătate nu ne vom asigura un bun randament şcolar, o bună dispoziţie pentru joacă şi activităţile specifice pionereşti. De aceea, pentru voi, cutezători ai prezentului şi viitorului, se cer eforturi pentru obţinerea notelor de 10 şi la disciplina disciplinelor vieţii noastre — sănătatea.

Cercurile «Prietenii Crucii Roşii», pe care le organizaţi voi, pionierii şi şcolarii, acţionează cu pricepere şi răspundere pentru supravegherea modului în care se respectă regulile de igienă colectivă şi individuală în clase, ateliere, la locurile de joacă, în internate şi cantine, pe stradă şi acasă. Dar nu numai atît se cere de la voi. Prevenirea şi combaterea bolilor contagioase şi a accidentelor prin însuşirea cunoştinţelor de acordare a «primului ajutor», alimentaţie corespunzătoare, asigurarea unui program raţional de studiu, de joacă şi de odihnă vor contribui la apărarea şi consolidarea sănătăţii atît de necesară pentru obţinerea de către voi a unor rezultate superioare la învăţătură.

Vă invităm, dragi pionieri şi şcolari, ca în această săptămînă a «Crucii Roşii» să organizaţi cît mai multe acţiuni specifice Crucii Roşii, participînd activ şi voi, alături de cele aproape 7 milioane de membri ai Societăţii de Cruce Roşie din ţara noastră, la îndeplinirea sarcinilor reieşite din documentele de partid şi de stat privind răspîndirea cunoştinţelor igienico-sanitare şi de acordare a primului ajutor, de dezvoltare a spiritului de solidaritate şi întrajutorare umană.

Prof. dr. C. BĂRBOI
Membru al Biroului Executiv
al Consiliului Naţional
al Societăţii de Cruce Roşie

PRONOSTIC, X

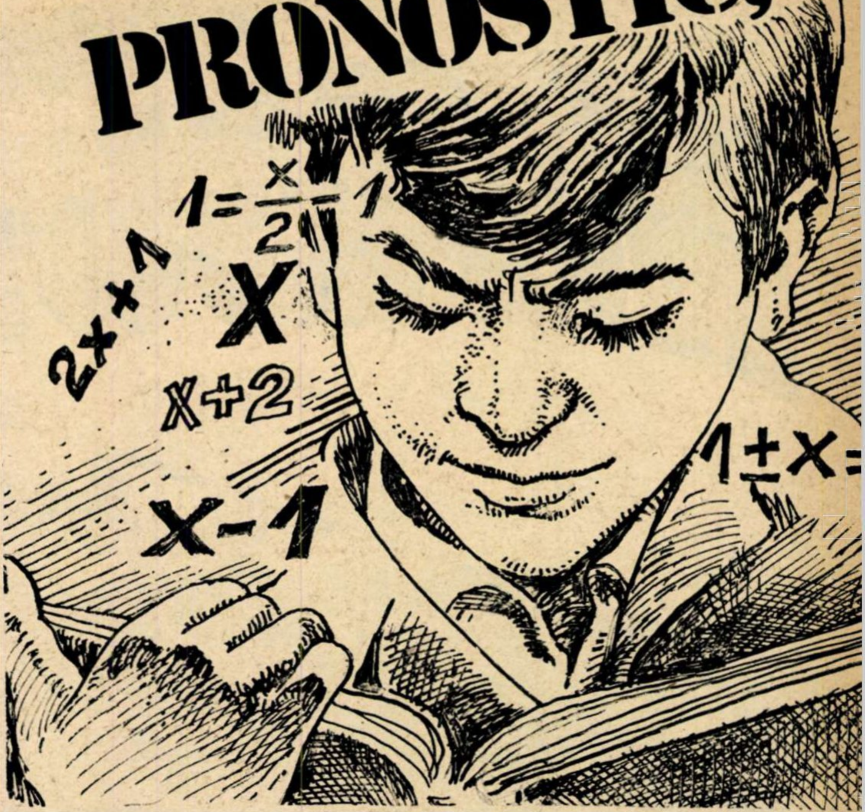

Ah, recapitulările! Minunatele recapitulări! Nu, nu acelea de la sfîrşit de trimestru care te ţin sub ameninţarea tezelor pe care le premerg, ci acestea, de început de an, care nu anunţă nimic rău. Discuţii amicale, lipsite de risc: Cît mai e? Pînă «se intră în materie» ehe, mai e?

Dacă l-aţi fi întrebat pe Costel pînă în seara asta, răspunsul lui ar fi fost foarte optimist. Fiindcă el, în general, e o natură optimistă, de-asta şi este cel mai consecvent pronosportist din şcoală. Mai ales după sfîrşitul orelor, darul profeţiei îi dă pinteni; cum îl vede pe careva îi arde una amicală în ceafă cu ghiozdanul şi anunţă: «Mîine la Craiova avem x!». În seara asta însă, cînd s-a dus la Chiriţă Sandu să-i împrumute acela un «Sportul» (taică-său e vechi abonat la sus-numitul ziar), Chiriţă l-a întrebat dacă el, Costel, adică, şi-a făcut la algebră. «Care algebră?!» — s-a mirat Costel care se ştia picotind pînă la gît în dulcea recapitulare ca într-o cadă bine «potrivită». A, da, obiectul cel nou de anul acesta. Auzi? Cică azi le-a predat, au intrat «în materie». «Lasă tu materia, ci dă încoace pronosticul lui taică-tău». Aşa făcea mereu: îşi confrunta pronosticul cu al altora; cu rezultate din vechile etape; ce mai, treabă de nădejde, ştiinţă curată. «Nu vrei şi exerciţiile?» — a încercat conştiinciosul Chiriţă. «Treaba ta!» s-a dat bătut în cele din urmă fiul pronosportistului şi a început să cotrobăie: pe masă, prin sertare, prin ghiozdan. În fine, iat-o!...

*

A trecut de zece seara, e pe terminate şi filmul la televizor, dar Costel n-are odihnă. Nu numai că pronosticul lui nea Aurică e scris pe foaie de caiet de aritmetică, dar e şi foarte greu de înţeles. Se vedea că omul îl făcuse la mare grabă. «Nu-i bună graba la pronosport» — îşi clătină Costel înţelepţeşte chica rămasă din vacanţă; sigur, e bună inspiraţia de moment, dar pe urmă calculul şanselor este operaţia de bază!

Deci: a) $x+2=4$. Ce-o fi vrînd să spună nea Aurică? Aha! Isteţ om, isteţ: a, înseamnă prima clasată; deci, în caz de meci egal sau înfrîngere, trece pe locul patru! la să vedem clasamentul; exact, a — adică Univ. Craiova — joacă la Hunedoara, aici e greu de cîştigat, deci x sau 2... Ar ajunge pe locul 4... deci, se confirmă. la să vedem în continuare: b) $1+x=2$, deci Mateianu joacă acasă cu Steaua, nea Aurică dă 1 sau x, e prudent adică, şi atunci Baia Mare ar urca de pe 3 pe 2. Se justifică şi aşa: $1 \pm x=2$. Aşa. Acum... c) $1 = \frac{x}{2} - 1$. Cum adică x supra doi? Formidabil, ce cifru! Dar cu mine nu-i merge; asta înseamnă culmea calculului ştiinţific: x e rezultatul la prima repriză, 2, rezultatul final! Eşti tare, nea Aurică, dar soluţiile mele te vor ului!

*

«Mă uluieşti, Amuzescule, cu lipsa ta de seriozitate. Ce-ai scris aici în caietul de algebră? Toate necunoscutele au rămas la locul lor şi, în general, nu se înţelege nimic din harababura asta de cifre şi linii care nu seamănă deloc cu nişte exerciţii! Poftim un patru ca să afli de la început că necunoscutele nu se plimbă de capul lor prin caietul de teme, ci se rezolvă!»

Care necunoscute? Care exerciţii? A, da; tema de-aseară. Se uită ameninţător spre Chiriţă; acesta dădea din umeri nedumerit. Temător, Costel deschise carnetul: un patru foarte citeţ se lăţea pînă dincolo de pătrăţica lui, iar dedesubt, ei, da, dedesubt, cu cifre mai mici era scris 2 X! şi în continuare 1980! Patru e patru — dar asta: doi x, o mie nouă sute optzeci — ce-o mai fi? — se cruci Costel şi dintr-o dată i se păru că e pîndit iremediabil, din toate părţile, de persecuţiile algebrei şi de fentele viclenelor ei necunoscute.

Ilie Traian

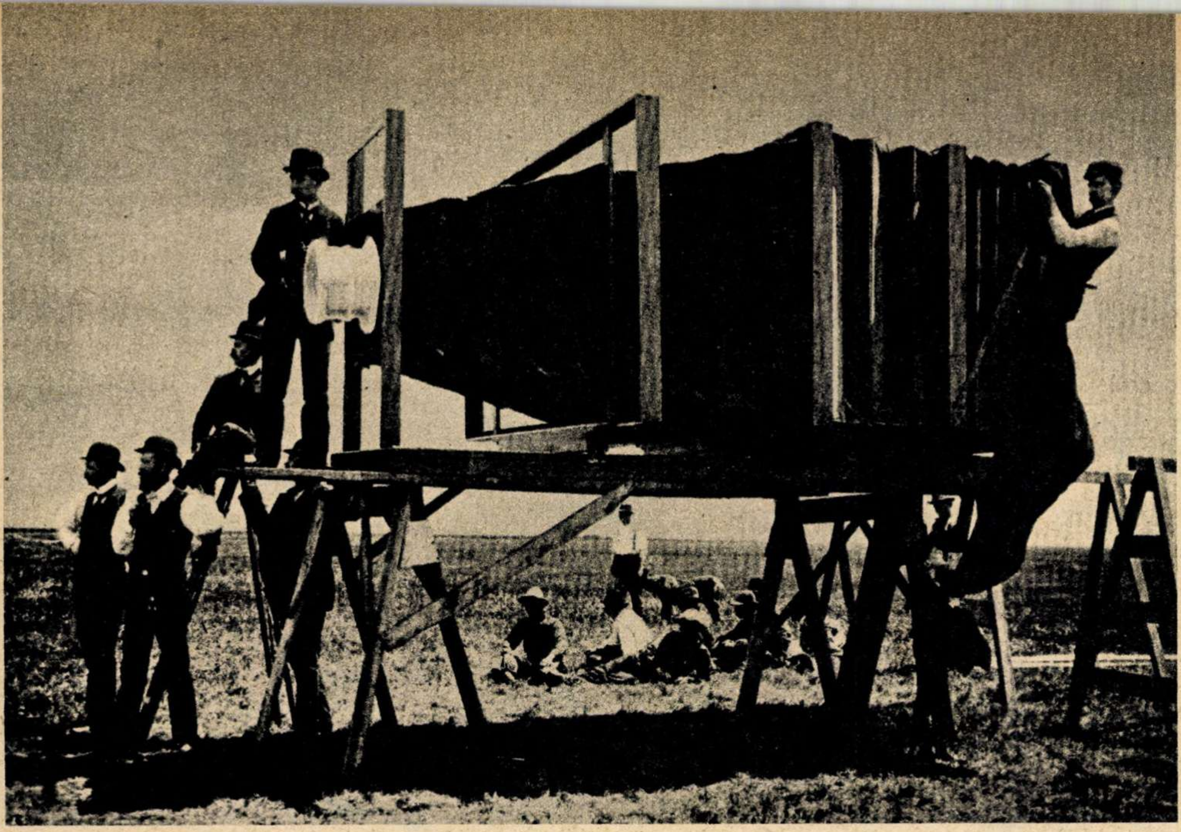

PRIMUL APARAT FOTOGRAFIC GIGANT DIN LUME, ÎN GREUTATE DE 600 KG SE PARE CĂ ESTE CEL CARE A FOST CONSTRUIT LA CHICAGO ÎN 1900, AVÎND O PLACĂ FOTOGRAFICĂ CU DIMENSIUNILE 130 × 240 CM ŞI GREUTATEA DE 24 KG. ŞI TOT O CURIOZITATE... PENTRU MÎNUIRE ERAU NECESARI 15 OAMENI.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

RĂSPUNS LA PROBLEMA DIN NUMĂRUL TRECUT

Dacă ar fi numai un pătrăţel, e clar că ar exista două posibilităţi: pătrăţelul să fie perforat sau nu. Cel neperforat nu ne interesează, căci nu ar conduce la compostarea biletului. Dacă ar fi două pătrăţele, atunci ar exista pentru fiecare pătrăţel două posibilităţi, deci în total patru: $2^2=4$. Dar o posibilitate, cea corespunzătoare la zero perforaţii, nu se ia în considerare. Rămîn deci $2^2-1=3$ posibilităţi. În cazul a nouă pătrăţele vom avea $2^3-1=512-1=511$ posibilităţi.

MATEI MIHAI
MICUL MEŞTER
ATENŢIE 220V

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ÎNCERCAŢI SĂ AFLAŢI CE MARCĂ ESTE AUTOMOBILUL DIN IMAGINE: CHEVROLET, ABARTH, RENAULT, OPEL, FORD, MASERATTI, BMW, FIAT, NSU, TRIUMPH, SKODA, DAIMLER SAU ALFA ROMEO.

RĂSPUNSUL ÎN NUMĂRUL VIITOR.

* * * * * * * * * * *

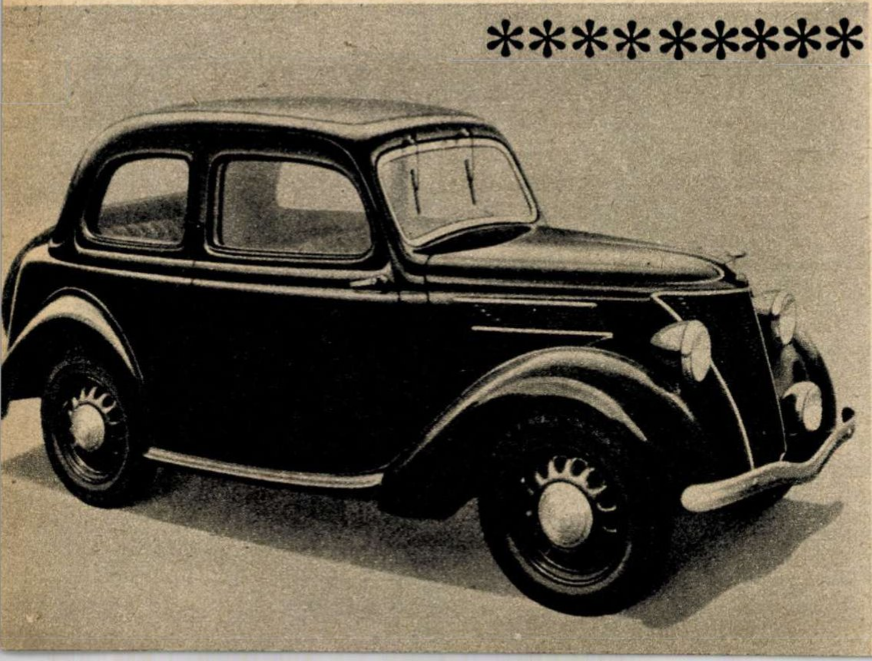

MĂSURI DE TEMPERATURĂ

În ţara noastră măsurarea oficială a temperaturii se face în grade centigrade. În alte ţări mai persistă măsurarea în grade Fahrenheit sau grade Reaumur. Publicăm mai jos un tabel al echivalenţelor între aceste trei sisteme de măsurare a temperaturii.

Grade Fahrenheit	Grade Centigrade	Grade Reaumur
+482	+250	+200
392	200	160
302	150	120
284	140	112
266	130	104
248	120	96
230	110	88
121	100	80
194	90	72
176	80	64
158	70	56
140	60	48
122	50	40
104	40	32
86	30	24
68	20	16
50	10	8
41	+5	+4
32	0	0
23	−5	−4
14	10	8
+5	15	12
0	17,8	14,2
−4	20	16
13	25	20
22	30	24
31	35	28
−40	−40	−32

BULETIN METEOROLOGIC

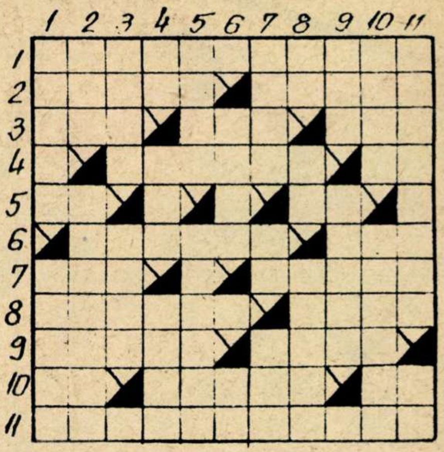

ORIZONTAL: 1) Specialist în studiul fenomenelor atmosferice (pl.). 2) Atributul unei zile cu vînt şi ploaie. Val stîrnit de furtună. 3) Stofă groasă de bumbac. Dromader. Localitate în Japonia. 4) Potop, nu altceva! A căzut trăsnetul. 5) Nea. În atmosferă! 6) Stabilit de Organizaţia meteorologică internaţională, serveşte la întocmirea hărţilor sinoptice, care redau mişcare maselor de aer (pl.). Lac în Scoţia. 7) «Polul» frigului din ţara noastră, unde în ianuarie, 1942, a fost înregistrată cea mai joasă temperatură (−38,5 C). Temperatura a înregistrat cea mai coborîtă valoare (masc.). 8) Apă multă. A transmite buletinul meteorologic. 9) Localitate din Delta Dunării unde în 29 şi 30 august 1924 au căzut 691,6 litri de apă pe metru pătrat, aceasta fiind cea mai mare cantitate de precipitaţii căzută în ţară. A cerceta termometrul sau barometrul. 10) Printre nori. Timp fără ploaie sau ninsoare. Cer! 11) Presărată cu nea. Loc de desfăşurare a unei microfurtuni.

VERTICAL: 1) Vînturi periodice stabile, caracteristice Asiei de Sud şi de sud-est (sing.). Sondă meteorologică. 2) Glaciară. A se aşeza nori între observator şi cer. 3) Starea vremii. Odată în minus. 4) În eter! Fructe (sing.). Oraş în nord-estul Spaniei. 5) Personaj feminin din piesa «Viforul» de B. Şt. Delavrancea. De proporţii neobişnuite (fem.). 6) Toarnă cu găleata (înv.). 7) Rîu în Norvegia. Noroi. «...Furtunilor» denumire dată iniţial, în 1488, de Bartolomeo Diaz, extremităţii sudice a continentului african (neart.). 8) A turna cu găleata... în cap. Dună. A tuna şi fulgera (gig.). 9) Localitate în Panama. Urmează fulgerului. 10) În cuprinsul atmosferei. A se îndepărta norii. 11) Linia care uneşte pe hartă punctele terestre cu aceeaşi temperatură medie într-o anumită perioadă. Repere!

DICŢIONAR: SAM, AZO, URR, REUS, OTRA, OLA.

Nicolae Axioti

— AUZI MĂ GICULE ?!
EU CÎND ERAM
CA TINE... ERAM
TARE NĂZDRĂVAN !!!

COMOARA DIN MĂGURA

Era o dimineață înnorată, cu burniță... Dar nici pe-o asemenea vreme, copiii nu aveau astîmpăr. Păreau foarte prinși într-o cercetare misterioasă, cum i se păruse unei mătuși arțăgoase care, odată îi luase la rost, ce tot caută și tot caută ei pe malul pîrîului Negel? Părinților însă, le plăcea în răgazuri, să afle de la copiii lor noi povești frumoase și mai ales adevărate despre comuna lor. Spiritul iscoditor al copiilor se ivise din dorința vie de a afla istoria satului natal. Acestei dorințe i-au venit în întîmpinare profesorii Dumitru Tătaru, comandant-instructor de unitate, conducătorul cercului de istorie, și Angela Tătaru, conducătoarea cercului de literatură din școală. Sub îndrumarea lor, pionierii au avut și primele surprize fericite, cînd într-un loc, numit Șipote, au descoperit fragmentele unor obiecte casnice folosite cu mii de ani în urmă. Oamenii din comună au remarcat cum copiii deveniseră în multe privințe deosebiți, asemenea unor foarte tineri savanți. Știau să recite poezii întregi din Eminescu. Purtau corespondență cu scriitori, autori de cărți cu subiecte istorice. Îl vizitaseră pe arheologul Viorel Căpitanu, prietenul lor, la șantierul arheologic din Răcătău. Avuseseră întîlniri, inscrise și în bogatele albume ale școlii, cu oameni cunoscători ai istoriei noastre. Astfel, l-au vizitat pe bătrînul Corneliu Meza, care i-a fost coleg lui Peneș Curcanul. Aveau și o fotografie primită în dar, în care eroul lui Alecsandri se află în imagine. Copiii știau să le povestească părinților despre tot ce se construise în comunele băcăoane și în centrul județului, vizitaseră și întreprinderile industriale și cartierele proaspete ale municipiului. Ei văzuseră șantierele noilor hidrocentrale, pe valea mijlocie a Siretului. Acești copii consultau dicționare, își deschiseseră o mică librărie unde își procurau noutăți editoriale ce-i interesau, colectau obiecte rare, inaugurînd o expoziție a școlii, care se anunță poate, în viitor, un adevărat muzeu al comunei.

Pionierii din Măgura au ajuns astfel să învețe istoria prin lecții vii, de neuitat. Cercetările lor s-au precipitat pe malul pîrîului, în așa fel, încît oamenii care lucrau prin grădini, aruncau priviri curioase spre micul grup prins într-o iscodire neobișnuită a pămîntului. Bineînțeles, pînă atunci, izbutiseră să descopere fragmente de vase, fructiere, strecurători, fusaiole de lut, topoare de piatră, ceea ce nu mai punea la îndoială că vatra comunei păstra în adîncime dovezile unei vechi așezări dacice. Vestigiile vorbeau tăcut și impresionant despre strămoșii de demult, ce-au trăit aici cu mii de ani în urmă; vestigiile își rosteau mesajul emoționant despre o durată în istorie, frumoasă ca în basme, despre o tinerețe fără bătrînețe, viața fără de moarte a unui neam viteaz. Și, într-o asemenea zi, de cercetări, s-au auzit pe arătură, lîngă pîrîu, glasurile lui Dumitru Chirița și Constantin Vasîlca, care au strigat cît se poate de tare, entuziasmați: «Comoara!». Lumea a alergat să vadă... Pe brazdă, răsăriseră monede. Evenimentul era extraordinar. Investigațiile ce-au urmat, făcute de specialiștii muzeografi, au confirmat o descoperire foarte importantă: comoara era, într-adevăr,... o comoară! **Un tezaur de denari romani imperiali de argint, din sec. I—II e.n., în greutate de aproximativ 10 kg, cuprinzînd 2 830 de monede cu efigiile mai multor împărați romani. Tezaurul a fost evaluat ca fiind cel mai bogat, descoperit pînă acum, în Moldova.** Firește, pionierii au devenit cunoscuți prin fapta lor, popularizați... Au fost consemnați și peste hotare, într-o publicație de la Milano.

Ei au continuat să descopere, cu ochii ageri, pătrunzători noi vestigii ale trecutului istoric, din comună, din împrejurimi și din diferite zone de pe Valea Siretului. Anul trecut, doi pionieri din Măgura au primit diploma și medalia «Meritul pionieresc» pentru activitatea desfășurată în cercetarea istorică a meleagurilor natale. Anul acesta, faptele lor și-au urmat același curs pasionant. Constantin Solomon, Nicolae Niță, Dumitru și Rodica Chirița, Costel Ciorcilă, Marin și Neculai Rotaru, Sorin și Elena Chelaru, Dumitru Soric, Alexandru Palade, Daniela Tantu, Lenuța și Gabriela Despinescu, Costel Mecheci, Gabriela Cavaleru, Marian și Liviu Comănescu, Constantin Postolache sînt tineri destoinici și ingenioși, dar șirul numelor citate nu se poate opri aici. Astăzi, unii dintre ei sînt uteciști, au ajuns elevi la licee și alți pionieri au preluat ștafeta. Anii zboară, vîrstele fac pași voioși și nerăbdători spre maturitate, pasiunea însa, preocuparea de cercetători ai comorilor patriei se păstrează neștirbită, îmbogățind continuu cronica pionierească. De aceea, pe copiii de la Școala generală nr. 2 din Măgura îi vom cuprinde într-un singur nume, împodobit cu nestemate: pionieri cutezători!

Marga Micu

****

DOCUMENTAR CUTEZĂTORII

Cercetarea trecutului istoric al poporului nostru, în scopul mai bunei cunoașteri și înțelegeri a multiplelor lui aspecte, constituie de fiecare dată unul dintre principalele obiective pe care și le propun și le urmăresc numeroase echipaje pionierești participante la Expedițiile «Cutezătorii». Pornind la această îndrăzneață întreprindere cu pasiunea și cu tenacitatea care-i caracterizează, unii expediționari au reușit să realizeze și-n acest domeniu performanțe deosebite, cercetările lor soldîndu-se cu descoperiri arheologice de importanță națională. Spicuim, din ampla cronică a celor zece ediții ale acestei mari acțiuni, doar cîteva dintre aceste descoperiri.

■ **1969. Prima ediție a Expedițiilor «Cutezătorii».** Unul dintre cele 45 de echipaje participante — «Urmașii dacilor», de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Reșița, județul Caraș-Severin — se impune atenției juriului republican prin două descoperiri arheologice făcute în bazinul izvoarelor Timișului: e vorba despre o așezare dacică, precum și de urmele unei străvechi exploatări metalifere. Sesizați, specialiștii au confirmat importanța deosebită a acestor două vestigii, zona respectivă fiind inclusă în planurile lor de cercetare.

■ **1970. Echipajul «Sargedava», de la Școala generală din Orăștioara de Sus, județul Hunedoara** descoperă pe terasa superioară a movilei Lupoaia numeroase fragmente de ceramică dacică. Continuîndu-și timp de cîteva zile cercetările, ei ajung la concluzia că au dat peste vatra unui atelier de olărit de pe timpul dacilor. Într-o scrisoare adresată membrilor acestui echipaj, profesorul Hadrian Daicoviciu îi felicită și le mulțumește expediționarilor pentru descoperirea lor, promițînd totodată că în această zonă va fi deschis un șantier arheologic.

■ **1976. Cîțiva pionieri din Cugir, județul Albă,** aflați pe dealul Cetatea din imediata vecinătate a orașului, unde se antrenau în vederea unui viitor concurs de orientare turistică, găsesc, întîmplător, cîteva fragmente de ceramică dacică. Acesta a fost primul pas în descoperirea legendarei cetăți dacice Singidava, a cărei existență prin împrejurimi fusese presupusă de marele nostru istoric și arheolog Vasile Pîrvan. Constituiți în echipajul «Burebista», cei mai pasionați pionieri-arheologi din această localitate și-au continuat cu asiduitate cercetările, reușind ca de-a lungul a cîțiva ani să-și îmbogățească palmaresul în acest domeniu cu încă două importante descoperiri: este vorba de identificarea unor vestigii dacice și la Poiana Pochea și a unei așezări din epoca bronzului pe Muchea lui Gheorghe, locuri aflate, de asemenea, în împrejurimile orașului lor. **În plus, în vara anului 1978, încercînd să demonstreze o ipoteză a lor, potrivit căreia oștile romane ale lui Traian au urcat spre Sarmizegetusa și pe un alt drum decît cel cunoscut**, membrii echipajului **Burebista l-au parcurs în sens invers, realizînd una dintre cele mai interesante și educative expediții cu caracter istoric din cadrul celei de-a X-a ediții a acestui concurs, fapt pentru care juriul republican i-a distins cu trofeul Busola de bronz.**

C. Diaconu

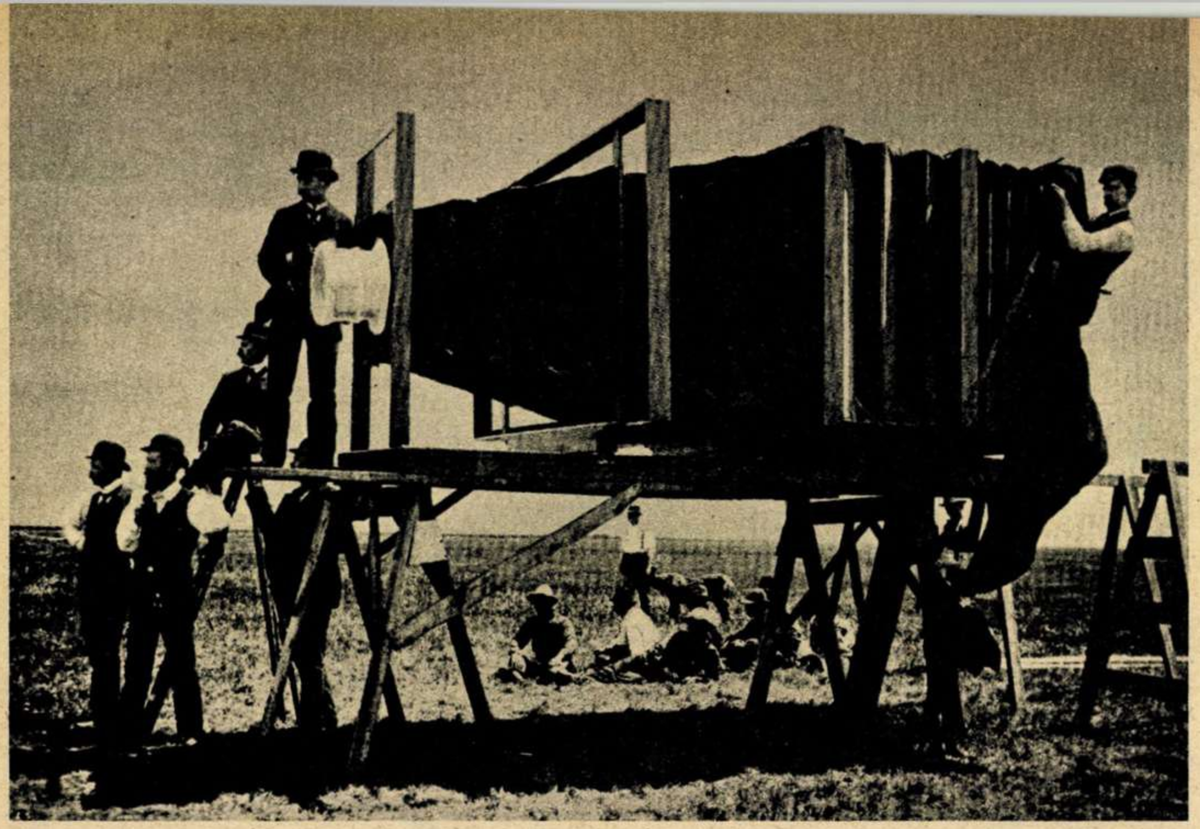

PRIMUL APARAT FOTOGRAFIC GIGANT DIN LUME, ÎN GREUTATE DE 600 KG SE PARE CĂ ESTE CEL CARE A FOST CONSTRUIT LA CHICAGO ÎN 1900, AVÎND O PLACĂ FOTOGRAFICĂ CU DIMENSIUNILE 130 × 240 CM ȘI GREUTATEA DE 24 KG. ȘI TOT O CURIOZITATE... PENTRU MÎNUIRE ERAU NECESARI 15 OAMENI.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

RĂSPUNS LA PROBLEMA DIN NUMĂRUL TRECUT

Dacă ar fi numai un pătrățel, e clar că ar exista două posibilități: pătrățelul să fie perforat sau nu. Cel neperforat nu ne interesează, căci nu ar conduce la compostarea biletului. Dacă ar fi două pătrățele, atunci ar exista pentru fiecare pătrățel două posibilități, deci în total patru: $2^2=4$. Dar o posibilitate, cea corespunzătoare la zero perforații, nu se ia în considerare. Rămîn deci $2^2-1=3$ posibilități. În cazul a nouă pătrățele vom avea $2^3-1=512-1=511$ posibilități.

MATEI MIHAI

MICUL MEȘTER
ATENȚIE 220 V

ÎNCERCAȚI SĂ AFLAȚI CE MARCĂ ESTE AUTOMOBILUL DIN IMAGINE: CHEVROLET, ABARTH, RENAULT, OPEL FORD, MASERATTI, BMW, FIAT, NSU, TRIUMPH, SKODA, DAIMLER SAU ALFA ROMEO.

RĂSPUNSUL ÎN NUMĂRUL VIITOR.

****

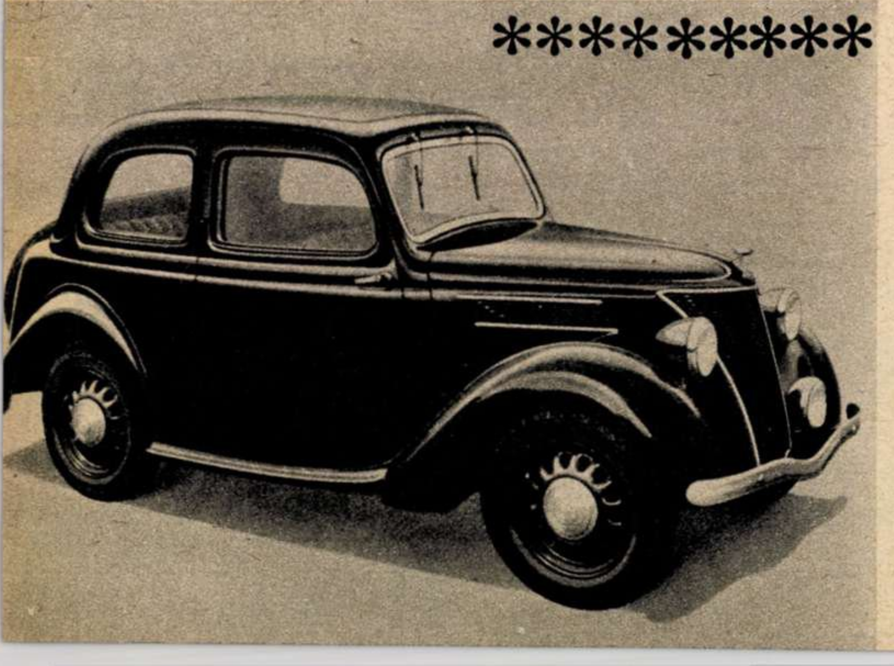

MĂSURI DE TEMPERATURĂ

În țara noastră măsurarea oficială a temperaturii se face în grade centigrade. În alte țări mai persistă măsurarea în grade Fahrenheit sau grade Reaumur. Publicăm mai jos un tabel al echivalențelor între aceste trei sisteme de măsurare a temperaturii.

Grade Fahrenheit	Grade Centigrade	Grade Reaumur
+482	+250	+200
392	200	160
302	150	120
284	140	112
266	130	104
248	120	96
230	110	88
121	100	80
194	90	72
176	80	64
158	70	56
140	60	48
122	50	40
104	40	32
86	30	24
68	20	16
50	10	8
41	+5	+4
32	0	0
23	−5	−4
14	10	8
+5	15	12
0	17,8	14,2
−4	20	16
13	25	20
22	30	24
31	35	28
−40	−40	−32

BULETIN METEOROLOGIC

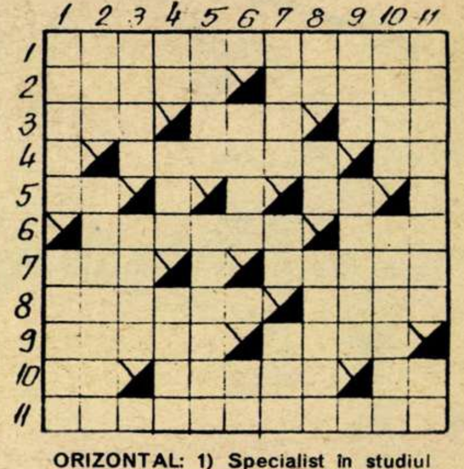

ORIZONTAL: 1) Specialist în studiul fenomenelor atmosferice (pl.). 2) Atributul unei zile cu vînt și ploaie. Val stîrnit de furtună. 3) Stofă groasă de bumbac. Dromader. Localitate în Japonia. 4) Potop, nu altceva! A căzut trăsnetul. 5) Nea. În atmosferă! 6) Stabilit de Organizația meteorologică internațională, servește la întocmirea hărților sinoptice, care redau mișcare maselor de aer (pl.). Lac în Scoția. 7) «Polul» frigului din țara noastră, unde în ianuarie, 1942, a fost înregistrată cea mai joasă temperatură (−38,5 C). Temperatura a înregistrat cea mai coborîtă valoare (masc.). 8) Apă multă. A transmite buletinul meteorologic. 9) Localitate din Delta Dunării unde în 29 și 30 august 1924 au căzut 691,6 litri de apă pe metru pătrat, aceasta fiind cea mai mare cantitate de precipitații căzută în țară. A cerceta termometrul sau barometrul. 10) Printre nori. Timp fără ploaie sau ninsoare. Cer! 11) Presărată cu nea. Loc de desfășurare a unei microfurtuni.
VERTICAL: 1) Vînturi periodice stabile, caracteristice Asiei de Sud și de sud-est (sing.). Sondă meteorologică. 2) Glaciară. A se așeza nori între observator și cer. 3) Starea vremii. Odată în minus. 4) În eter! Fructe (sing.). Oraș în nord-estul Spaniei. 5) Personaj feminin din piesa «Viforul» de B. Șt. Delavrancea. De proporții neobișnuite (fem.). 6) Toarnă cu găleata (înv.). 7) Rîu în Norvegia. Noroi. «...Furtunilor» denumire dată inițial, în 1488, de Bartolomeo Diaz, extremității sudice a continentului african (neart.). 8) A turna cu găleata... în cap. Dună. A tuna și fulgera (gig.). 9) Localitate în Panama. Urmează fulgerului. 10) În cuprinsul atmosferei. A se îndepărta norii. 11) Linia care unește pe hartă punctele terestre cu aceeași temperatură medie într-o anumită perioadă. Repere!
DICȚIONAR: SAM, AZO, URR, REUS, OTRA, OLA.

Nicolae Axioti

— AUZI MĂ GICULE ?! EU CÎND ERAM CA TINE... ERAM TARE NĂZDRĂVAN !?

COPILĂRIA

UN MARE LABORATOR UMAN (III)

CONF. UNIV. DR. ACULIN CAZACU

Mă refeream, la începutul acestor rînduri, la laboratorul uman al copilăriei, la confruntarea pe care o are omul, copilul îndeosebi, cu viitorul.

Știu bine că vă gîndiți, de pe acum, la profesiunea viitoare, că adesea — poate prea adesea — sînteți întrebați direct și de către cei din jur: **«Ce vrei să te faci cînd vei fi mare?»** Răspunzi cu anume oscilație, dar în clipele de taină ale gîndului intim ai dăltuit deja imaginea unei profesii care să-ți permită curaj și cutezanță de gîndire, realizări deosebite și impunătoare. În opțiunile tale te ajută școala, părinții, prietenii, cărțile și revistele, radioul și televiziunea. Ai, așadar, în ceea ce se cheamă orientarea școlară și profesională, aliați de nădejde. În spațiul pe care îl am astăzi la dispoziție, aș vrea să mă opresc însă la o altfel de orientare. La aceea pe care o denumesc **«orientare socială».**

Este neîndoielnic că, trăind între oameni de vîrste și ocupații diferite, care gîndesc într-un fel sau altul și au aptitudini de o mare varietate, ești pus în situația de a le observa faptele și de a le evalua într-un anume mod. Sînt fapte care uneori te încîntă, alteori nu. Apoi, în mediul de viață, se petrec atîtea transformări încît uneori nu mai recunoști de la un an la altul multe dintre realitățile comunei, orașului, cartierului, chiar a străzii pe care locuiești. Toate acestea, oamenii și realizările lor, se acumulează în imagini care se suprapun și se combină încît, în ansamblu, ai senzația unui mare dinamism al vieții, a unui ritm trepidant și solicitant.

Vor trece anii, vei avea un loc de muncă, vei colabora cu cei din jur și vei fi un părtaș activ la realizări mult mai impunătoare. Dar, de pe acum, cred că este bine să știi că tot ceea ce te înconjoară este rezultatul muncii, că în noua clădire a școlii sau în alinierea caselor noi de pe uliță se ascunde un deosebit efort al celor mai mari, se ascund zile și nopți de dăruire pentru înfrumusețarea vieții, pentru un trai mai bun, mai civilizat. În această prețuire permanentă a condițiilor vieții noastre socialiste stă unul dintre «secretele» orientării tale sociale. De ce este nevoie de o astfel de orientare? Nu-i de ajuns să știi ce profesiune vei avea și să optezi pentru școala care te va conduce spre ea? Nu, nu-i de ajuns! În nici o profesie nu vei lucra de unul singur, ci în cooperare și competiție cu ceilalți. Apoi, nici o profesie, oricît de nouă ar fi ea, nu poate fi exercitată decît pornind de la ceea ce au realizat generațiile anterioare. Chiar și cele mai spectaculoase realizări se bizuie pe înfăptuirile trecutului, pe munca vie, neostenită a oamenilor.

Dacă vorbim despre orientarea socială trebuie să avem în vedere, deopotrivă, discernămîntul tău în aprecierea atitudinilor celor din jur. Nu te întîlnești doar cu atitudini frumoase și utile, mai vezi și fapte mai puțin frumoase la colegi și chiar la oameni maturi. A ști să le disociezi cum se cuvine, a înțelege că faptele reprobabile nu sînt date odată pentru totdeauna, că stă în puterea noastră, a tuturor să le eliminăm sau, mai bine, să le prevenim, că și tu poți contribui, tot mai mult, la aceasta înseamnă aceeași orientare socială solidă. Înseamnă a te orienta ca viitor cetățean activ, capabil să te afirmi nu doar ca specialist într-o meserie sau alta, ci și ca părtaș la întreaga operă de înfrumusețare a vieții, de așezare a tuturor relațiilor umane pe reguli și principii drepte și ferme. De pe acum se dezvoltă în tine puterea morală a cetățeanului de mîine. A te strădui s-o cunoști cît mai bine și s-o pui în lumină prin propriile tale atitudini în școală, în activitățile pionierești, în toate împrejurările de viață, înseamnă a-ți face un serviciu deosebit, a investi inteligent pentru ziua de mîine cînd, devenit cetățean al unei societăți bazată pe echitate și armonie, vei avea asigurat un cîștig de mare valoare. Cel al forței morale care, împreună cu cea profesională, te vor propulsa spre acele înfăptuiri mărețe la care știu că aspiri, de pe acum, chiar dacă nu o mărturisești întotdeauna.

SĂPTĂMÎNA „CRUCII ROȘII"

Deși «sănătatea» nu este o materie de studiu, care să fie nominalizată în orarul și catalogul vostru, dragi prieteni, totuși ea se presupune prezentă la toate materiile de studiu fiindcă fără o bună sănătate nu ne vom asigura un bun randament școlar, o bună dispoziție pentru joacă și activitățile specifice pionierești. De aceea, pentru voi, cutezători ai prezentului și viitorului, se cer eforturi pentru obținerea notelor de 10 și la disciplina disciplinelor vieții noastre — sănătatea.

Cercurile «Prietenii Crucii Roșii», pe care le organizați voi, pionierii și școlarii, acționează cu pricepere și răspundere pentru supravegherea modului în care se respectă regulile de igienă colectivă și individuală în clase, ateliere, la locurile de joacă, în internate și cantine, pe stradă și acasă. Dar nu numai atît se cere de la voi. Prevenirea și combaterea bolilor contagioase și a accidentelor prin însușirea cunoștințelor de acordare a «primului ajutor», alimentație corespunzătoare, asigurarea unui program rațional de studiu, de joacă și de odihnă vor contribui la apărarea și consolidarea sănătății atît de necesară pentru obținerea de către voi a unor rezultate superioare la învățătură.

Vă invităm, dragi pionieri și școlari, ca în această săptămînă a «Crucii Roșii» să organizați cît mai multe acțiuni specifice Crucii Roșii, participînd activ și voi, alături de cele aproape 7 milioane de membri ai Societății de Cruce Roșie din țara noastră, la îndeplinirea sarcinilor reieșite din documentele de partid și de stat privind răspîndirea cunoștințelor igienico-sanitare și de acordare a primului ajutor, de dezvoltare a spiritului de solidaritate și întrajutorare umană.

Prof. dr. C. BĂRBOI
Membru al Biroului Executiv
al Consiliului Național
al Societății de Cruce Roșie

PRONOSTIC, X

PRONOSTIC, X
1 = x/2 − 1
2x + 1
X
X+2
1±x=
X−1

Ah, recapitulările! Minunatele recapitulări! Nu, nu acelea de la sfîrșit de trimestru care te țin sub amenințarea tezelor pe care le premerg, ci acestea, de început de an, care nu anunță nimic rău. Discuții amicale, lipsite de risc: Cît mai e? Pînă «se intră în materie» ehe, mai e?

Dacă l-ați fi întrebat pe Costel pînă în seara asta, răspunsul lui ar fi fost foarte optimist. Fiindcă el, în general, e o natură optimistă, de-asta și este cel mai consecvent pronosportist din școală. Mai ales după sfîrșitul orelor, darul profeției îi dă pinteni; cum îl vede pe careva îi arde una amicală în ceafă cu ghiozdanul și anunță: «Mîine la Craiova avem x!». În seara asta însă, cînd s-a dus la Chiriță Sandu să-i împrumute acela un «Sportul» (taică-său e vechi abonat la sus-numitul ziar), Chiriță l-a întrebat dacă el, Costel, adică, și-a făcut la algebră. «Care algebră?!» — s-a mirat Costel care se știa picotind pînă la gît în dulcea recapitulare ca într-o cadă bine «potrivită». A, da, obiectul cel nou de anul acesta. Auzi? Cică azi le-a predat, au intrat «în materie». «Lasă tu materia, ci dă încoace pronosticul lui taică-tău». Așa făcea mereu: își confrunta pronosticul cu al altora; cu rezultate din vechile etape; ce mai, treabă de nădejde, știință curată. «Nu vrei și exercițiile?» — a încercat conștiinciosul Chiriță. «Treaba ta!» s-a dat bătut în cele din urmă fiul pronosportistului și a început să cotrobăie: pe masă, prin sertare, prin ghiozdan. În fine, iat-o!...

*

A trecut de zece seara, e pe terminate și filmul la televizor, dar Costel n-are odihnă. Nu numai că pronosticul lui nea Aurică e scris pe foaie de caiet de aritmetică, dar e și foarte greu de înțeles. Se vedea că omul îl făcuse la mare grabă. «Nu-i bună graba la pronosport» — își clătină Costel înțeleptește chica rămasă din vacanță; sigur, e bună inspirația de moment, dar pe urmă calculul șanselor este operația de bază!

Deci: a) $x+2=4$. Ce-o fi vrînd să spună nea Aurică? Aha! Isteț om, isteț: a, înseamnă prima clasată; deci, în caz de meci egal sau înfrîngere, trece pe locul patru! Ia să vedem clasamentul; exact, a — adică Univ. Craiova — joacă la Hunedoara, aici e greu de cîștigat, deci x sau 2... Ar ajunge pe locul 4... deci, se confirmă. Ia să vedem în continuare: b) $1+x=2$, deci Mateianu joacă acasă cu Steaua, nea Aurică dă 1 sau x, e prudent adică, și atunci Baia Mare ar urca de pe 3 pe 2. Se justifică și așa: $1\pm x=2$. Așa.

Acum... c) $1=\frac{x}{2}-1$. Cum adică x supra doi? Formidabil, ce cifru! Dar cu mine nu-i merge; asta înseamnă culmea calculului științific: x e rezultatul la prima repriză, 2, rezultatul final! Ești tare, nea Aurică, dar soluțiile mele te vor ului!

*

«Mă uluiești, Amuzescule, cu lipsa ta de seriozitate. Ce-ai scris aici în caietul de algebră? Toate necunoscutele au rămas la locul lor și, în general, nu se înțelege nimic din harababura asta de cifre și linii care nu seamănă deloc cu niște exerciții! Poftim un patru ca să afli de la început că necunoscutele nu se plimbă de capul lor prin caietul de teme, ci se rezolvă!»

Care necunoscute? Care exerciții? A, da; tema de-aseară. Se uită amenințător spre Chiriță; acesta dădea din umeri nedumerit. Temător, Costel deschise carnetul: un patru foarte citeț se lățea pînă dincolo de pătrățica lui, iar dedesubt, ei, da, dedesubt, cu cifre mai mici era scris 2 X! și în continuare 1980! Patru e patru — dar asta: doi x, o mie nouă sute optzeci — ce-o mai fi? — se cruci Costel și dintr-o dată i se păru că e pîndit iremediabil, din toate părțile, de persecuțiile algebrei și de fentele viclenelor ei necunoscute.

Ilie Traian

ÎN CURÎND, ALMANAHUL „Cutezătorii" 1981

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

POVESTEA... UMBRELEI

Primele umbrele au apărut prin secolul al III-lea î.e.n. în Orient. Foarte multă vreme umbrelele au fost socotite un privilegiu al oamenilor din elita socială. Ele erau confecționate din mătăsuri fine și împodobite cu pietre prețioase, aur, dantele scumpe.

Nu numai femeile foloseau umbrela. Dogii Veneției erau adesea însoțiți de slujitori care purtau umbrela. La împărații mongoli acest obiect era fixat în spatele tronului.

Abia în secolul al XVII-lea umbrela devine ceea ce, de fapt, este și astăzi: un obiect util de apărare împotriva intemperiilor, pe care cei ce o folosesc și-o poartă singuri. Treptat, dantelele, metalele prețioase și diamantele au dispărut, singura podoabă a umbrelei rămînînd mînerul, care la început a fost confecționat din lemn, apoi din os de balenă, pentru ca în secolul al XIX-lea să fie făcut din metale ușoale

SORIN ȘTEFĂNESCU

ȘTIAȚI CĂ

- Fiecare aspirație menține în plămînii noștri un volum de 4—5 litri de aer?
- Albastrul, culoarea cerului, calmează?
- Primele trenuri rapide mergeau, în 1862, cu o viteză de 50 km pe oră?
- Inima omului bate de 2 1/2 milioane ori pe an?

Muppets!

Kermit Broscoiul zace pe masa din atelierul în care, de sub degete pricepute, iau naștere păpușile-marionete. Sub acțiunea creatorului său, Jim Henson, Kermit prinde viață, exclamînd, în maniera sa, bine cunoscută celor mici: «Hei, priviți! Știu să stau picior peste picior!» Uimitor nu este faptul că broscoiul Kermit știe să stea picior peste picior — o mică inovație în tehnica mînuirii păpușilor —, ci aerul cu care o face și care-i conferă acestei păpuși o personalitate inconfundabilă. Farmecul lui Kermit Broscoiul a contribuit în mare măsură la popularitatea pe care muppets au cîștigat-o în rîndul copiilor din întreaga lume.

Ce înseamnă, de fapt, muppets? Realizatorul lor, americanul Jim Henson, a creat această denumire, pentru a defini combinația originală dintre păpuși și marionete. Muppets sînt păpuși ale căror capete sînt manevrate manual, dar mîinile și celelalte părți ale corpului lor sînt puse în mișcare cu ajutorul sîrmelor, al tijelor etc., ca în cazul marionetelor. Păpușile sau marionetele cărora nu li se conferă personalitate nu reușesc să se impună publicului. Dacă nu cuceresc interesul copiilor, cine își va mai aminti de ele? Henson și colaboratorii săi au reușit să realizeze peste 400 de muppets care au trăsături distincte — de la Kermit Broscoiul la Oscar Morocănosul sau de la Big Bird (Pasărea uriașă) la extrem de curioasa domnișoară Piggy (Purcelușa).

Cum reușesc marionetele să exprime atît de bine caractere atît de diferite? De acest obiectiv se ține cont chiar din momentul proiectării viitoarelor păpuși. În timpul confecționării au loc retușări menite să individualizeze cît mai bine personajele. În momentul în care marioneta a căpătat o expresie personală, păpușarul începe să lucreze cu ea pentru a sesiza care voce și mișcări i s-ar potrivi cel mai bine. Spre deosebire de actor, păpușile-marionete dispun de o gamă destul de limitată de mijloace de exprimare, ele putînd doar imita vorbirea prin mișcarea gurii. Dar unghiul de înclinare a capului, mișcarea acestuia, orientarea privirii contribuie la formarea expresiei. De pildă, o înclinare a capului cu cinci grade creează păpușii o expresie diferită.

Păpușarul stă de obicei sub scenă. În cazul unui muppet cum este Kermit Broscoiul, care nu poate să țină obiecte în mîini, brațele sînt acționate cu ajutorul unor tije subțiri, astfel vopsite încît să se confunde cu decorul scenei. Pentru a da «viață» unei marionete care poate ține obiecte în mîini sînt necesare două persoane. Una dintre ele manevrează gura păpușii și una din mîini, în timp ce a doua pune în mișcare cealaltă mînă a păpușii. Ambii păpușari trebuie să urmărească imaginea de control pe ecranul unui monitor, în cazul unui spectacol de televiziune, astfel încît să observe ce văd telespectatorii. Pentru ca păpușarul să reușească să facă din muppets personaje cu adevărat veridice este nevoie de doi ani de pregătire.

În curînd celebra trupă și păpușile lor vă vor da întîlnire pe ecranele cinematografelor noastre. într-un film spectacol mai mult decît fascinant.

✻ ✻ ✻

CINCI CURIOZITĂȚI DESPRE ORGANISMUL NOSTRU

1 ● La fiecare strănut violent, jetul de aer eliminat are o viteză de aproximativ 160 km/oră.

4 ● Pielea este mai sensibilă la durere decît la orice altă senzație. Pentru sesizarea ei, corpul dispune de 4 000 000 de puncte sensibile.

2 ● Un om în stare de repaus absolut degajă, în 24 de ore, o cantitate de căldură cu care s-ar putea încălzi 3 tone de apă cu 1 grad Celsius.

5 ● Lacrimile au o puternică acțiune bactericidă.

3 ● Un ochi obișnuit nu poate observa o zgîrietură mai mare de 0,01 mm; șlefuitorii de pietre prețioase, în schimb, ating o acuitate a vederii extraordinară, dobîndită prin antrenament. Ei pot distinge o zgîrietură de numai 0,0005 mm.

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU
ȘI VAL TĂNASE

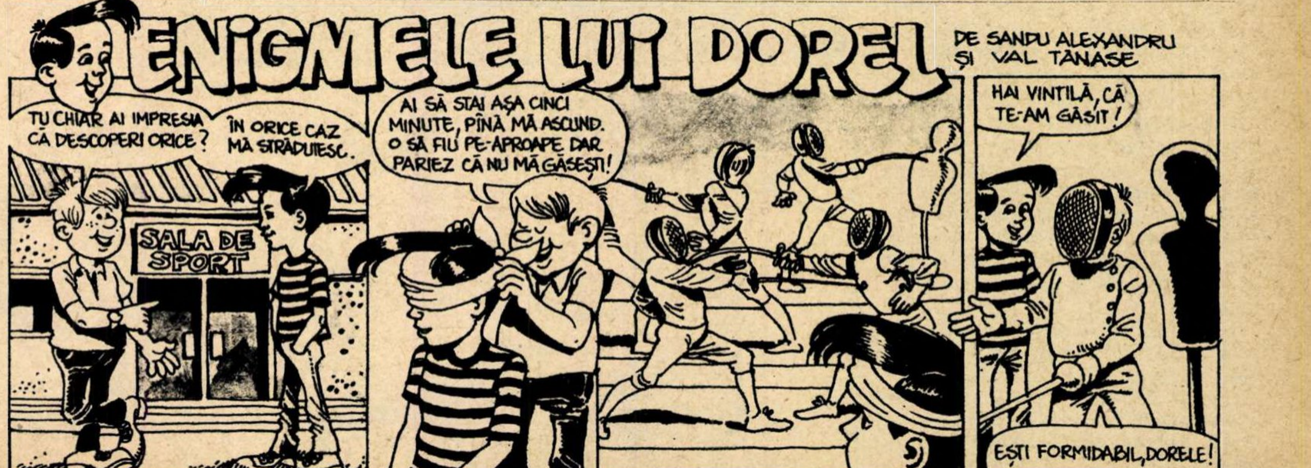
TU CHIAR AI IMPRESIA CĂ DESCOPERI ORICE?
ÎN ORICE CAZ MĂ STRĂDUIESC.
SALA DE SPORT
AI SĂ STAI AȘA CINCI MINUTE, PÎNĂ MĂ ASCUND. O SĂ FIU PE-APROAPE DAR PARIEZ CĂ NU MĂ GĂSEȘTI!
HAI VINTILĂ, CĂ TE-AM GĂSIT!
EȘTI FORMIDABIL, DORELE!

CUM A RAȚIONAT DOREL ? RĂSPUNS:

OASPEȚI LA CUTEZĂTORII

29 TROMMEL

Zeitung für Thälmannpioniere und Schüler

10 Pf
Index 33 528

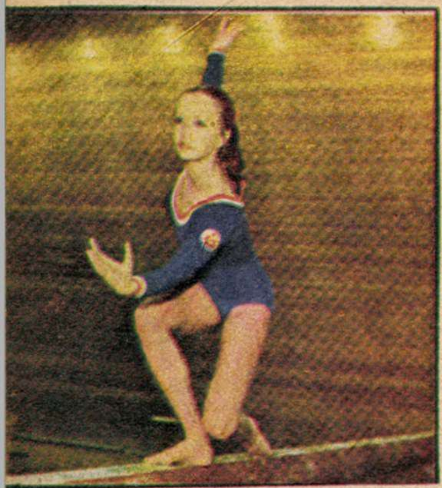

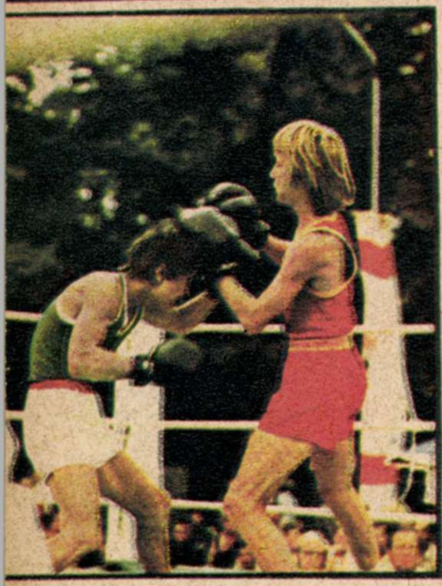

CEL MAI PUTERNIC PIONIER

Este genericul unei acțiuni sportive, inițiată de revista pionierească «Trommel», care și-a cîștigat numeroși prieteni în rîndul copiilor din R.D. Germană. Acțiunea se desfășoară în mai multe etape — de la cea pe școală, pînă la etapa republicană.

Pentru a obține rezultatele dorite, participanților li se cere ca, pe lîngă o bună condiție fizică, să dea dovadă de ambiție și perseverență. Numai astfel frații Matthias și Katrin Behrens, din localitatea Ilsenburg, au reușit să devină «cei mai puternici» pionieri din regiunea lor, regiunea Magdeburg. Lui Matthias îi place foarte mult să schieze pe pantele munților Harz, aflați în preajma localităților sale natale. El și-a cîștigat o bună condiție fizică în decursul a numeroase ore de antrenament. Dar, încă din clasa I, Matthias n-a lăsat să treacă o zi fără să efectueze 70 de flotări, 60 de genoflexiuni și 10 cățărări.

La fel de perseverentă s-a dovedit și sora sa Katrin care. deși este o fetiță gingașă, a efectuat zilnic 52 de flotări și 56 de genoflexiuni. Antrenamentele la schi au făcut ca pioniera Katrin Bahrens să devină mai rezistentă.

Participarea la acțiunea organizată de revista «Trommel» le-a cerut celor doi frați să se pregătească în mod deosebit. Săptămînal, în afara antrenamentelor obișnuite, ei au mai participat la diferite concursuri sportive precum și la pregătirea exercițiilor cerute de revistă. Rezultatele obținute ca și întregul lor comportament au dovedit că sportul practicat cu regularitate duce la o foarte bună călire fizică și, în același timp, la educarea unor calități necesare în viață: vioiciune, ambiție, răbdare.

Michael Jahn

UN MUZEU AL GIMNASTICII

În orașul Freyburg din R.D.G., se află un original muzeu al gimnasticii. Părintele acestui muzeu este Friedrich Ludwig Jahn, care în secolul trecut a pus bazele gimnasticii germane. Printre numeroasele exponate ce împodobesc sălile muzeului se află modelul primului stadion din Germania, amenajat în anul 1811, de către Jahn, pe cîmpia berlineză, reproduceri după diverse instrumente de gimnastică din acea vreme precum și proiectile de tun de 3—12 kg, întrebuințate de către Jahn la aruncarea greutății. Colecția muzeului conține, de asemenea, documente în original, fotografii și obiecte care au aparținut lui Jahn.

Muzeul de la Freyburg este completat cu numeroase alte exponate care oferă o privire de ansamblu asupra dezvoltării sportului în Republica Democrată Germană.

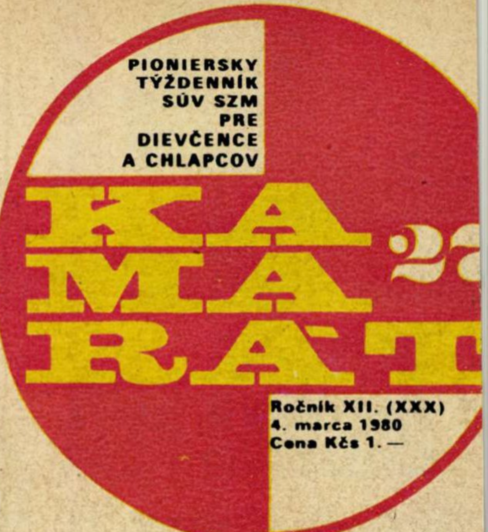
PIONIERSKY
TÝŽDENNÍK
SÚV SZM
PRE
DIEVČENCE
A CHLAPCOV

KA
MA
RÁT
2

Ročník XII. (XXX)
4. marca 1980
Cena Kčs 1. —

PRIETENII „PENIȚEI DE AUR“

În fiecare dimineață, pe birourile redacției «Kamarat» din R.S. Cehoslovacă sosesc zeci și zeci de scrisori de la cititori. Multe dintre acestea poartă pe ele mențiunea «Pentru Penița de aur», Dar ce este «Penița de aur»? Desigur, un concurs. Dar un concurs prin care pionierii corespondenți, și în același

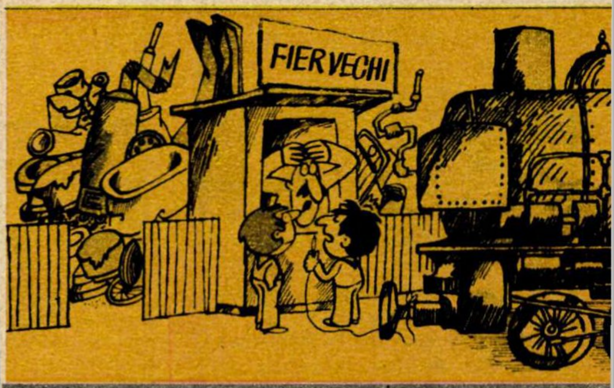

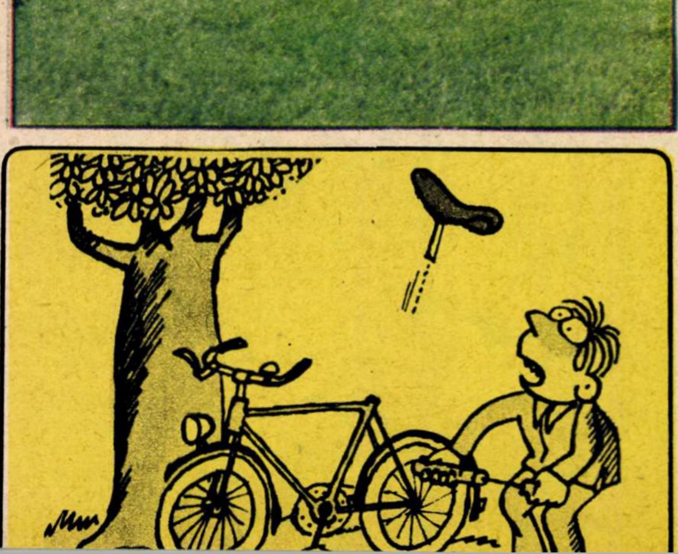

UMOR

DUPĂ CUM VEZI TELEVIZORUL REPARAT DE TINE TOT MAI ESTE DE FOLOS.

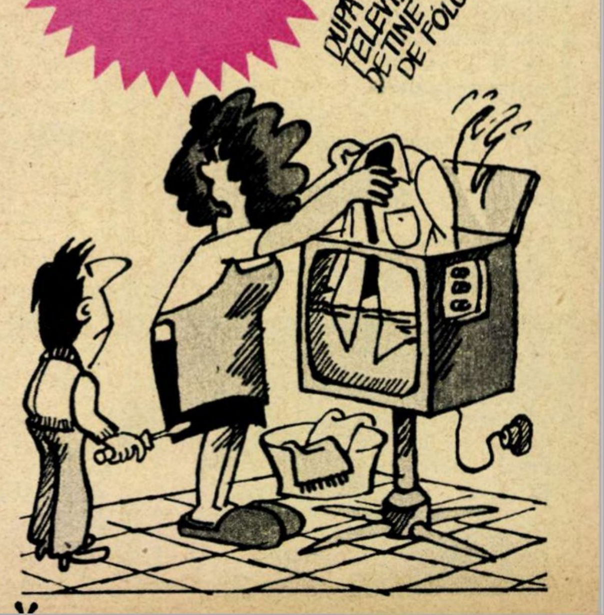

timp iubitori ai sportului din cele mai diferite localități participă la concursul organizat de redacție prin care se cere participanților să relateze asupra modului în care ei și colegii lor se pregătesc pentru Spartachiadă.

În corespondențele lor — care uneori conțin doar cîteva rînduri iar alteori mai multe pagini —, pionierii informează redacția asupra stadiului pregătirilor pentru marea competiție, a dorinței lor de a ajunge în finală — pe stadionul Strahov din Praha —, menționînd, în același timp, numele colegilor care obțin la antrenamente rezultate din cele mai bune.

Parcurgînd scrisorile sosite la «Penița de aur», organizatorii au ajuns la concluzia că cea mai mare pondere în concurs au deținut-o fetele. Ele au trimis redacției cele mai multe și cele mai interesante scrisori.

A. Holan

FOTBAL ÎN... TREI ECHIPE?

«Pionierpres» transmite din județul Botoșani, comuna Dobîrceni (de la tovarășa profesoară Mariana Horopciuc). Terenul de sport. Reprezentativa Școlii generale Dobîrceni întîlnește selecționata Școlii generale Pădureni.

E o zi frumoasă, echipamentul elegant strălucește sub razele soarelui. Jucătorii aleargă neosteniți, cu dîrzenie dar arbitrul nu prea are motive să fluiere: băieții au talent, sînt bine antrenați și joacă «fair-play»: faulturile aproape că lipsesc. Așa și trebuie.

Mingea circulă rapid de la o poartă la alta. Extremele sînt sprintene, mijlocașii neobosiți, atacanții declanșează acțiuni surprinzătoare dar fundașii nu se lasă păcăliți ușor. Oricum, portarii au mult de lucru! Spectatorii sînt și ei «pe fază», încurajîndu-și în fel și chip formația favorită. De altfel, atît cei de pe teren cît și cei din tribune s-au întrecut, împreună, pînă mai adineauri — și asta au făcut-o de multe ori! — la strînsul plantelor medicinale. Au fost la fel de harnici ca și atunci cînd, tot împreună, au pregătit cu destoinicie sălile de clasă, atelierele, laboratoarele în vederea noului an școlar.

Dar mai este o... echipă care acționează pe teren! Fotbal în trei echipe?! Nu! A treia «echipă» are de lucru dincolo de tușă: sînt membrii cercului de fotoreporteri ai școlii, nelipsiți de la toate acțiunile pionierești. Văzîndu-i cum aleargă să se plaseze cît mai bine pentru a surprinde cele mai interesante faze, trebuie să recunoști că au o pregătire fizică la fel de bună ca a fotbaliștilor!

11 ÎNTREBĂRI 11 RĂSPUNSURI

(urmare din pag. 3)

Considerațiile pozitive la adresa revistei «Start spre viitor» au fost foarte numeroase. Cele mai apreciate rubrici s-au dovedit a fi «Gîndit și făurit în România», «Inventica ABC», «Raliul ideilor», «Atelierul de acasă». O ploaie de propuneri urmează să îmbogățească planul de perspectivă al revistei. În curînd multe din ele vor prinde viață în paginile publicației «Start spre viitor».

Acum să facem cunoștință cu cîștigătorii acestui interesant concurs, însoțindu-i în excursia pe care au făcut-o în Capitală, în ziua de 5 septembrie, la invitația redacției noastre.

Pentru început ne-am întîlnit cu ei chiar în «laboratoarele» revistelor pentru pionieri și școlari, prilej cu care au avut ocazia să cunoască mai multe amănunte despre acestea de la înșiși redactorii de aici. Daniel Pavel din Arad, interesat de chimie, a făcut cîteva propuneri interesante privind acest vast domeniu de activitate pentru micii tehnicieni. Liviu Scai din Hunedoara s-a arătat interesat de cîteva amănunte care să-i permită realizarea unui aparat individual de zbor. Alți pionieri au sugerat apariția unor noi rubrici de informație, a unor construcții de care simt nevoia în activitatea lor.

Fructuosul dialog și schimb de experiență a continuat la Expoziția republicană a Concursului de creație tehnico-științifică «Start spre viitor», unde pe cîștigători îi aștepta o plăcută surpriză: întîlnirea cu deținătorul Marelui premiu individual și al Medaliei de aur, Cornel Spînu, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 1 al Capitalei, care le-a prezentat colegilor din țară invenția sa denumită «Dispozitiv de programare pentru sonete». Tot cu acest prilej a avut loc o întîlnire deosebit de instructivă pentru viitorii inventatori; ei au putut să discute cu unul dintre membrii juriului concursului de creație tehnică, tovarășul inginer Valeriu Erhan, șef de sector la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Vizitarea expoziției le-a oferit invitaților noștri o imagine sugestivă a intensei activități de cercetare pe care o desfășoară pionierii din întreaga țară. Sperăm că ea a întărit multora dintre ei dorința de a-și urmări cu mai multă perseverență materializarea propriilor invenții.

Următoarea etapă a excursiei prin București a constituit-o vizitarea metroului — una dintre cele mai importante realizări românești în domeniul tehnicii. Deși toți cunoșteau nenumărate amănunte despre metrou, întrebările s-au succedat fără contenire. Fiecare a avut posibilitatea să admire frumusețea și funcționalitatea acestui obiectiv, rod al muncii pline de abnegație a miilor de lucrători, care au contribuit cu munca, dar și cu fantezia, cu imaginația, la făurirea acestei veritabile bijuterii în arhitectonica țării.

Și pentru a înțelege mai bine unele lucruri, ne-am întors în trecut, cercetînd marile descoperiri științifice prezentate la Muzeul tehnic «Dimitrie Leonida». Interesantă și instructivă,

această călătorie în timp și spațiu a încheiat și excursia la București a cîștigătorilor concursului. Ei ne-au mărturisit că se întorc acasă, în acele îndepărtate colțuri de țară de unde au venit, cu o amintire frumoasă și de neuitat.

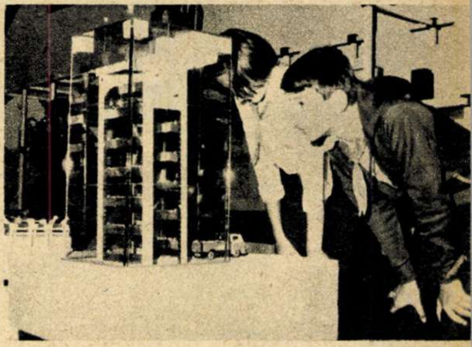

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1 București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia», TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

Vitejii PETRODAVEI

(episodul II)

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:
Înainte de a muri, Brazides poruncește fiilor săi Brazdă și Viezur să ridice o nouă cetate de apărare, asemănătoare celor din munții Orăștiei, pe nume Petrodava.

desene: Sorin Anghel
scenariul: Petru Demetru Popescu

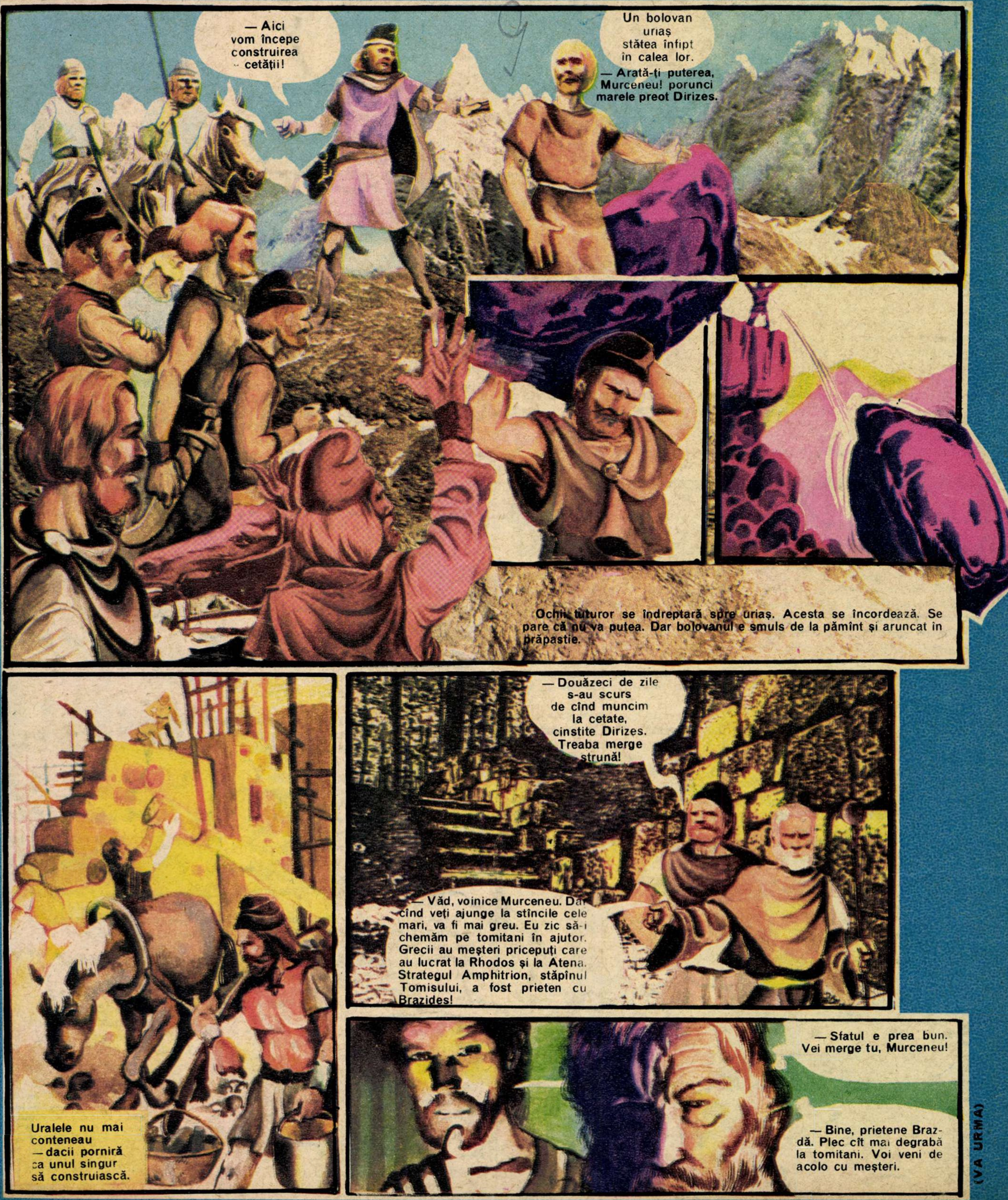
— Aici vom începe construirea cetății!
Un bolovan uriaș stătea înfipt în calea lor. — Arată-ți puterea, Murceneu! porunci marele preot Dirizes.
Ochii tuturor se îndreptară spre uriaș. Acesta se încordează. Se pare că nu va putea. Dar bolovanul e smuls de la pămînt și aruncat în prăpastie.
Uralele nu mai conteneau — dacii porniră ca unul singur să construiască.
— Douăzeci de zile s-au scurs de cînd muncim la cetate, cinstite Dirizes. Treaba merge strună!
— Văd, voinice Murceneu. Dar cînd veți ajunge la stîncile cele mari, va fi mai greu. Eu zic să-i chemăm pe tomitani în ajutor. Grecii au meșteri pricepuți care au lucrat la Rhodos și la Atena. Strategul Amphitrion, stăpînul Tomisului, a fost prieten cu Brazides!
— Sfatul e prea bun. Vei merge tu, Murceneu!
— Bine, prietene Brazdă. Plec cît mai degrabă la tomitani. Voi veni de acolo cu meșteri.

(VA URMA)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

Începînd
din
acest
număr,
rubrica
noastră
„PIONIER-PRES '80"
se extinde!
Așteptăm
corespondențele
voastre!

40

JOI, 2 OCTOMBRIE 1980,
ANUL XIV (NR. 679)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

ÎN ACEST NUMĂR:

- «Club 14»
- «Printre copiii de la porțile Deltei»
- Carusel: jocuri, teste, umor

CADRAN POLITIC

În zilele de 24, 25 și 26 septembrie a.c., tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat o nouă vizită de lucru pe plaiurile Moldovei, la scurt timp după întîlnirea cu locuitorii municipiului și județului Iași. Întîmpinat pretutindeni cu entuziaste manifestări de dragoste și de prețuire, conducătorul partidului și statului nostru a purtat și cu acest prilej un rodnic dialog de lucru cu oamenii muncii din cele două județe, în centrul căruia s-a aflat analiza temeinică a activității desfășurate în actualul cincinal, precum și examinarea modului în care trebuie să se acționeze în viitorii cinci ani pentru înfăptuirea pe un plan superior a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului. Atît în județul Bacău cît și în județul Neamț — unde secretarul general al partidului a participat, totodată, la manifestările prilejuite de împlinirea a 2000 de ani de atestare documentară a așezării geto-dacice Petrodava, astăzi municipiul Piatra Neamț — vizitele de lucru s-au încheiat prin mari adunări populare la care tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a rostit importante cuvîntări.

Evenimente cu profunde rezonanțe în viața locuitorilor de pe aceste meleaguri, vizitele de lucru ale tovarășului **Nicolae Ceaușescu** în județele Bacău și Neamț au dat un nou și entuziast impuls tuturor oamenilor muncii în eroica lor activitate pentru înfăptuirea neabătută a Programului luminos al partidului, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea patriei noastre spre comunism.

•

Alte două mari colective de oameni ai muncii din industrie au raportat în această perioadă, îndeplinirea, înainte de termen, pe 23 septembrie a.c., a planului cincinal la producția industrială: este vorba despre colectivele unităților Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, precum și de oamenii muncii din județul Mureș. Făcîndu-și cunoscute aceste mari succese prin telegrame adresate tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** oamenii muncii din respectivele colective se angajează totodată, în fața secretarului general al partidului, să nu-și precupețească forțele și posibilitățile pentru ca, pînă la sfîrșitul actualului cincinal, să realizeze, peste prevederile planului, depășiri cît mai mari ale acestuia. Astfel, în cele aproape 100 de zile care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului, oamenii muncii din unitățile Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de construcții s-au angajat să realizeze o producție globală industrială de 19 miliarde lei și o producție silvică de 700 milioane lei, iar cei din județul Mureș, o producție industrială în valoare de peste 7,5 miliarde lei. Două succese deosebite, care ne bucură pe toți, succese care dovedesc înalta conștiință patriotică a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, străduința și hotărîrea lor fermă de a contribui, cu toate forțele și posibilitățile, la ridicarea pe noi culmi de progres și civilizație a patriei noastre, la ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului nostru.

Zile de toamnă în cartierul nostru, pe care îl dorim să-l facem prin munca noastră cît mai frumos. În imagine: pionierii de la Școala generală nr. 10, din Brașov.

Faceți totul, dragi tineri, dragi copii, pentru a vă ridica nivelul cunoștințelor, pentru a învăța, învăța și iar învăța, pentru a vă însuși tehnica, știința — biologia, matematica, chimia, fizica — cunoștințele generale despre lume, pentru a înțelege tainele dezvoltării societății omenești, pentru a învăța să fiți revoluționari comuniști!

NICOLAE CEAUȘESCU

ESTE IUBIREA, ADEVĂRUL, CINSTEA

Ales părinte să ne fie
Și ctitor Patriei de vis și dor,
El este cel care mergînd spre mîine
Intinerește-acest pămînt clocotitor.

Știindu-i bine rănile de veacuri
Cu-ntregul lui trecut nebiruit,
El, ca un faur, l-a făcut lumină
Cu dragostea cu care l-a iubit.

Se-nfruntă dîrz luptîndu-se cu timpul,
De fiecare dată nesupus,
Acolo unde e mai greu prezent el este
Și Țara-nalță tot mai sus.

El, chezășia trăiniciei noastre,
Cutezătorul care, ca să fim,
Ia-n piept viforniți, sufere el singur
Și-i lîngă noi în tot ce făurim.

Este iubirea, adevărul, cinstea;
Înțelepciunea din străbuni și-o ia
Și luminează timpul înainte
Ca să-l putem cu inima vedea!

Virgil Carianopol

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI

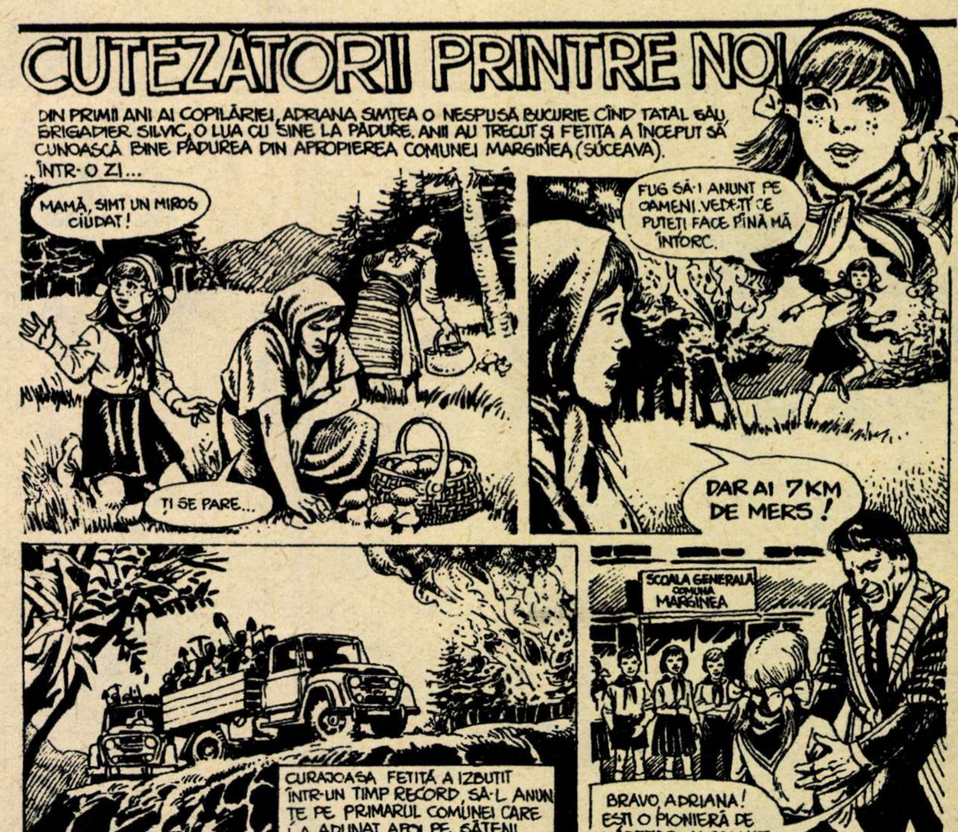
DIN PRIMII ANI AI COPILĂRIEI, ADRIANA SIMȚEA O NESPUSĂ BUCURIE CÎND TATĂL SĂU, BRIGADIER SILVIC, O LUA CU SINE LA PĂDURE. ANII AU TRECUT ȘI FETIȚA A ÎNCEPUT SĂ CUNOASCĂ BINE PĂDUREA DIN APROPIEREA COMUNEI MARGINEA (SUCEAVA).
...ÎNTR-O ZI...
MAMĂ, SIMT UN MIROS CIUDAT!
ȚI SE PARE...
FUG SĂ-I ANUNȚ PE OAMENI. VEDEȚI CE PUTEȚI FACE PÎNĂ MĂ ÎNTORC.
DAR AI 7 KM DE MERS!
CURAJOASA FETIȚĂ A IZBUTIT ÎNTR-UN TIMP RECORD SĂ-L ANUNȚE PE PRIMARUL COMUNEI CARE I-A ADUNAT APOI PE SĂTENI.
ȘCOALA GENERALĂ COMUNA MARGINEA
BRAVO, ADRIANA! EȘTI O PIONIERĂ DE NĂDEJDE. AI SALVAT PĂDUREA.

ILUSTRAȚII: LIANA TĂNASE TEXT: ELENA MĂNESCU

LEGĂMÎNTUL PIONIERULUI – CUVÎNTUL FIECĂRUIA, CUVÎNTUL TUTUROR!

Invățînd de mici să respectăm cuvîntul dat, vom învăța să ridicăm fiecare promisiune, fiecare declarație, la demnitatea unui adevărat **angajament**. Adică a unei atitudini de cea mai înaltă răspundere care se constituie dintr-o deplină unire a **cuvîntului cu fapta.**

În pragul unei noi vîrste școlare, clasa a V-a, **Legămîntul pionierului** vine să consemneze un moment de maturitate al spiritului revoluționar în conștiința pionierească. Cuvîntul dat în aceste momente face din fiecare pionier un membru activ al prezentului dar mai ales al viitorului patriei; un om pe care **se poate conta de pe-acum!**

— **«Voi învăța și voi munci»** — își dă cuvîntul pionierul — și acest legămînt începe cu realizarea temelor la zi, cu izbînda primei ore de laborator, cu rodnicia primei activități de muncă patriotică și își trimite promisiunile spre construcțiile de mîine ale socialismului — printre ai căror autori se va număra și pionierul de azi.

— **«Voi fi credincios poporului și partidului»** — își dă cuvîntul pionierul — și acest legămînt începe cu nota zece la istoria patriei, cu frumoase activități dedicate cunoașterii istoriei partidului, a politicii sale și își trimite semnificațiile spre carnetul roșu de partid de peste ani.

— **«Voi respecta neabătut îndatoririle pionierești»** — își dă cuvîntul pionierul — și asta înseamnă că programul de activitate al detașamentului se va realiza întocmai, că fiecare grupă, detașament, unitate este o școală a seriozității, a disciplinei.

Aceasta înseamnă, mai ales, că îndeplinirea de zi cu zi a îndatoririlor, a sarcinilor care constituie **cuvîntul fiecăruia dat tuturor,** constituie temelia reală a îndeplinirii înaltelor obiective pe care patria, partidul le pune în fața Organizației pionierilor.

Sub luminile solemne ale drapelului tricolor, ale drapelului roșu, legămîntul fiecărui pionier se unește cu legămîntul întregii sale generații iar purtătorul cravatei roșii cu tricolor ridică în aceste momente cuvîntul dat la rangul unei adînci adeziuni la ceea ce viața de fiecare zi, a sa și a celorlalți, l-a învățat că înseamnă Patrie, Partid, Libertate.

* * *

COPILĂRIA

UN MARE LABORATOR UMAN (V)

CONF. UNIV. DR. ACULIN CAZACU

Aș vrea să cred că mă pot adresa acum cititorului acestor rînduri, ajunse la «episodul» cinci, ca unui prieten cîștigat pe calea scrisului și a gîndului curat. Așadar, prietene, îți propun o confesiune despre **curaj.** Sînt sigur că ai încercat, nu o dată, tentația curajului. Sau, altfel privind lucrurile, ai suferit ascuns, cînd unul sau altul, provocîndu-te, ți-a spus că nu ai curajul de a face ceva anume. Poate că una dintre cele mai timpurii valori cu care se deprinde omul este aceea a curajului. Însuși cuvîntul ca atare, care denumește această valoare, exercită o atracție deosebită asupra noastră de la o vîrstă mică. Ne răscolește voința, ambiția, nevoia de afirmare, cutezanța, inițiativa, plăcerea «secretă» a ieșirii din obișnuit.

Trebuie să-ți spun, prietene, că, pe cît de timpurie, pe atît de serioasă și de adîncă este tentația curajului. Lipsa firească a experienței de viață și exagerarea posibilităților de a reproduce tu însuți, oricînd și oriunde, situații de mare curaj întîlnite în literatură te conduc adesea spre înțelegerea deformată a curajului ca ieșire oarecare din comun.

Să pătrundem puțin în anatomia acestei valori umane. Întîi, curajul nu

(continuare în pag. 10)

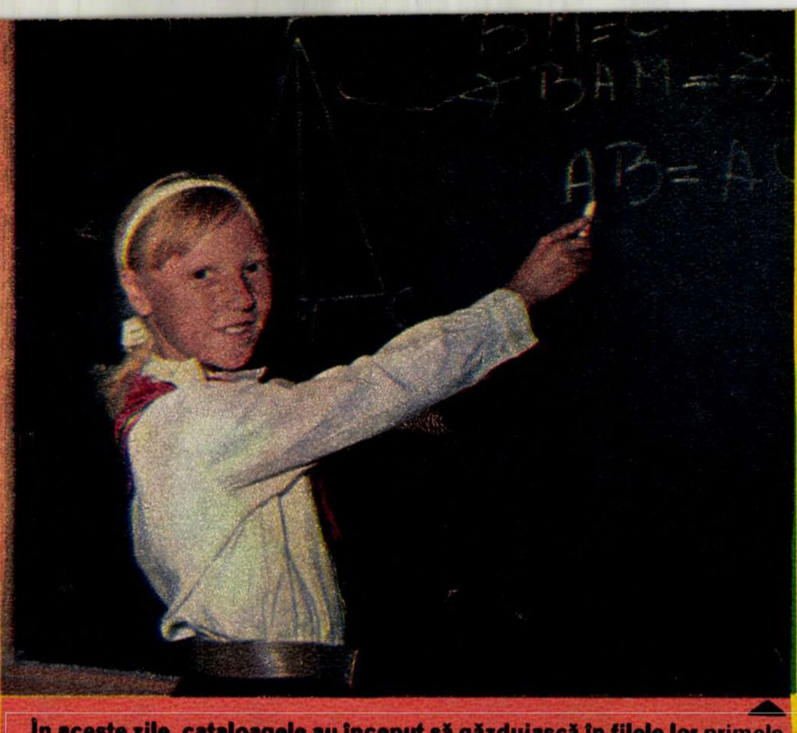

În aceste zile, cataloagele au început să găzduiască în filele lor primele rezultate ale strădaniei la învățătură.

La Școala generală nr. 4 din Tulcea a apărut prima ediție a «Semaforului» din acest an școlar.

Desen de Larisa Rotaru, cls. a III-a, Giurcani, județul Vaslui.

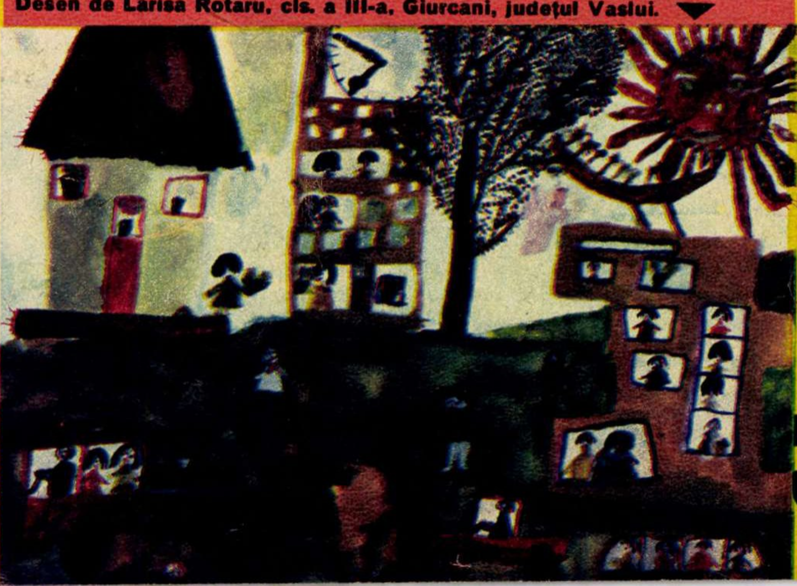

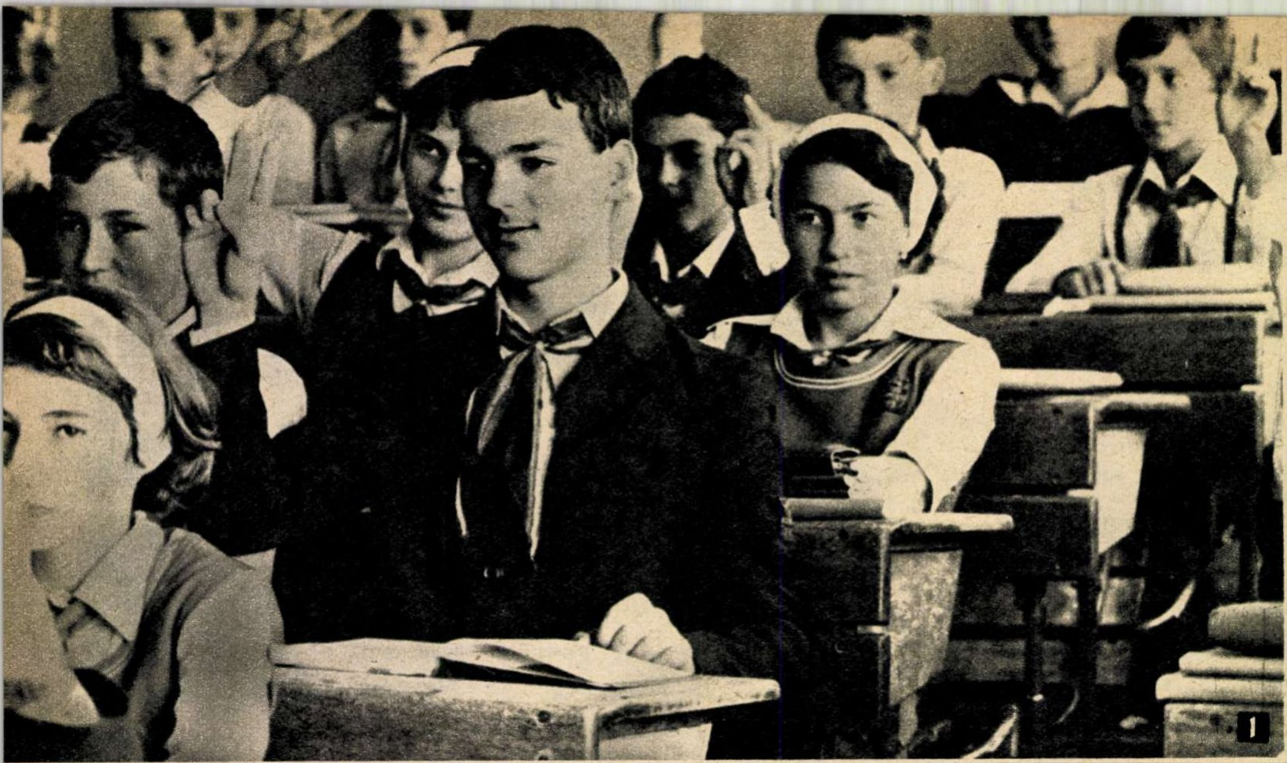

O ZI DIN ACTIVITATEA UNUI COLEG FRUNTAȘ ȘI CÎTEVA DINTRE „SECRETELE" SALE

Date biografice:

● Se numește **Ionuț Sântea**, este elev în clasa a VIII-a A la Școala generală nr. 190 din Capitală.

● Face parte dintre cei mai harnici elevi ai clasei, fiind în fiecare an premiant.

● Este un bun sportiv, deținînd numai în ultimul an **nouă** diplome care-i atestă rezultatele remarcabile în atletism, printre care locul I la Campionatul municipal de tetratlon.

● *Și acum, pe scurt, programul zilnic pe care și l-a alcătuit singur Ionuț, după ce și-a luat în calcul îndatoririle de școlar și pe cele care țin de pasiunile sale.*

Ora 6 — sună ceasul! Dimineața, deci, se trezește devreme. Deîndată, își începe pregătirile. Mai întîi scurta înviorare, apoi ordinea din cameră, micul dejun. Toate într-un ritm alert, cu bună dispoziție și fără nici un ajutor.

Ora 7,30—11,30 sau 13,30 — Ionuț este la școală.

Ora 14,00. După masa de prînz, o oră și jumătate, odihnă.

Ora 16—19 — Pregătirea lecțiilor pentru a doua zi.

In zilele în care are antrenament, Ionuț își prelungește studiul pînă seara în jurul orei 21.

Ora 22, ora obligatorie (autoimpusă) de culcare.

*

Veți zice, sîntem siguri, că programul zilnic al lui Ionuț este unul obișnuit, chiar oarecare, pe care și voi, sau cei mai mulți dintre voi, îl aveți în vedere. Aveți perfectă dreptate! V-am promis, însă, și unele «secrete», dezvăluite chiar de prietenul nostru, Ionuț.

...Și acum, «secretele» mărturisite de el însuși:

● la școală, sînt în permanență atent la ore, activ la răspunsuri, prezent la consultații, dornic să realizez lucruri utile în laboratoarele sau atelierele școlii. Într-un cuvînt, folosesc din plin toate mijloacele pe care școala ni le oferă **cu dărnicie (foto 1).**

● acasă, m-am obișnuit să-mi organizez bine timpul de studiu și de odihnă. Cum? Atunci cînd am stabilit să învăț... învăț! Nu mă las atras de alte preocupări. Îmi concentrez toată atenția și interesul. Învăț intens **și aceasta reduce** mult **timpul de care aș avea** nevoie **dacă mi-aș lua pauze să răsfoiesc o altă carte, să dau un telefon,** să **merg pînă la bucătărie... (foto** 2).

● și în sport mi-am impus anu**mite reguli peste care nu trec.** În **primul rînd,** nu lipsesc de la antrenamente, lucrez cu seriozitate, nu **pierd timpul fără rost (foto 3, 4, 7).**

● ori de cîte ori mă solicită familia să fiu de ajutor, răspund cu plăcere. Mai ales și pentru faptul că mi se acceptă și se respectă programul personal pe care mi l-am alcătuit (foto 5).

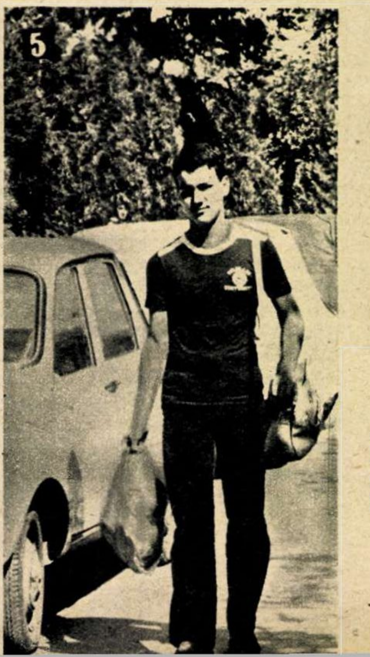

● în familie, atmosfera este cu adevărat... «ca acasă». Noi toți, eu, fratele și părinții încercăm să ne ajutăm, să ne împărtășim din bucuriile sau greutățile **prin care trecem. Ne sfătuim, ne preocupăm ca fiecare membru al familiei să se îndrepte spre împlinirile pe care și le dorește. (foto 6).**

Dragi prieteni, nu-i așa că și voi cunoașteți aceste «secrete» ale lui Ionuț? Gîndiți-vă bine însă. Țineți seama de ele? Dacă da, este foarte bine! Dacă nu...

Elena Mănescu

CLUB 14

TEZAURELE DE FORȚĂ ALE CUVÎNTULUI DAT !

Scena poate fi imaginată în felul următor: EL își așteaptă prietenul (colegul etc.), acela întîrzie, EL devine nerăbdător; timpul trece, EL devine îngrijorat, intră la idei (ce fel de idei, vom vedea!) pînă cînd în sfîrșit întîrziatul apare, numai zîmbet și dezinvoltură; EL încearcă un reproș dar întîrziatul se miră: «Ce-i cu tine, te-ai supărat dintr-un fleac de întîrziere?»

Dacă s-a supărat EL? Desigur, și asta se poate; întîrziatul nostru însă nu înțelege că de fapt el nu este pur și simplu un băiat simpatic și puțin neglijent ci OMUL CARE NU SE ȚINE DE CUVÎNT; nu înțelege că nu supărarea ci alte consecințe ale gestului său sînt mai importante și totodată mai grave: acelea pe care le-am sugerat prin expresia «a intra la idei».

●

Tatăl lui Marian Bibina din Zimnicea (clasa a VIII-a, Școala generală nr. 2, Zimnicea) este tractorist la S.M.A. Fîntînele. Un tractorist fruntaș, «l-a apărut poza și în ziar», precizează băiatul cu mîndrie. Nu de puține ori l-a auzit pe tatăl său explicînd acasă că trebuie să plece pentru că «le-am spus oamenilor că mă duc», adică una dintre brigăzi contează pe prezența tractoristului și a tractorului său fără de care o anumită lucrare nu se poate face; s-ar pierde recoltă iar oamenii ar pierde timp. Motivul, nu-i așa, e mult prea clar în importanța sa ca să mai existe îndoială: muncitorul Alexandru Bibina **își va respecta cuvîntul!** De-aici s-ar putea înțelege oare că mai cu seamă oamenii mari care au lucruri importante de făcut trebuie să se preocupe de respectarea cuvîntului dat?

«I-am spus într-o zi lui Gheorghe Belinaș, un coleg de-al meu, că o să vin după-amiază pe la el ca să ne facem împreună tema la desen. Nu știu cum m-am încurcat eu și nu m-am dus» — își amintește Marian. «A doua zi colegul meu mi-a reproșat și la început nu l-am prea înțeles: ce dacă nu mă dusesem? Nu era așa de important dacă ne făceam tema împreună sau separat. Apoi mi-am dat seama că avea dreptate și l-am împăcat.»

Adică Belinaș avea dreptul nu numai să se supere, dar mai ales să-și schimbe părerea despre acela care credea că-i este un prieten serios. Iar a schimba părerile bune despre cei împreună cu care te joci, înveți și trăiești, în păreri rele, este o operație tristă în urma căreia toată lumea are de pierdut.

●

● Ploua strașnic, părea că se înserase de-atîta înnorare. Pe trotuarul ce înconjoară parcul din centrul orașului;un grup de copii zgribuliți aștepta și tot aștepta. Cu timpul grupul s-a făcut mai mare; venea cîte unul, cîte unul, copii mici, de clasa a IV-a. Nimeni nu făcea mustrări celor care veniseră mai tîrziu. Cînd au sosit toți, cineva i-a numărat: «unu, doi, trei...» Erau toți 9 și același cineva a zis: «Să mergem!» și au pornit. Hotărîseră cu toții în ajun să se întîlnească aici, acum și — splendidă unanimitate — toți se țínuseră de cuvînt! «Asta pentru că era vorba să-i dați o mînă de ajutor unuia din voi aflat la nevoie?» «Noi întotdeauna cînd stabilim ceva așa facem» — declară pionierul Paulică Balcangiu, comandantul grupei.

Desigur, dacă din cei 9 pionieri ai grupei ar fi venit 8, în mod efectiv nu s-ar fi simțit nici o schimbare. Și totuși, ei au venit cu toții, pentru a-i explica noile lecții unui coleg bolnav, pentru a mai sta de vorbă, pentru a-l înveseli.

● Profesorul Calotă Gheorghe de la Școala generală nr. 1 promisese copiilor că vor merge în excursie la București: se fixase data, programul vizitei, totul. Cu puțin timp înainte de ziua plecării însă, o întîmplare face ca autobuzul promis să nu mai poată fi prezent. Cum se putea proceda într-o astfel de situație «obiectivă» — adică o situație în care profesorul care promisese n-avea nici-o vină? O amînare a excursiei, efectuarea excursiei în altă parte sau înlocuirea acestei activități cu o alta. «Tovarășul profesor s-a străduit însă foarte mult și ne-a făcut totuși rost de acel autobuz. Desigur, a vrut să nu ne provoace nouă o dezamăgire, o întristare, dar așa cum îl cunosc, sînt sigură că a vrut în același timp să apară ca de obicei în fața noastră, a copiilor, drept un om cu cuvînt» (Mariana Salcie).

● Și tovarășul profesor de matematică, Manea Radu este pentru noi un exemplu în această privință: dacă ți-a spus că data viitoare îți dă un doi în caz că,din nou,nu-ți vei face temele sigur îți dă! — intervine Constanța Ghicea, clasa a VI-a, Școala generală nr. 2. Este o intransigență folositoare pentru noi din toate punctele de vedere.

● «Știu că mama are întotdeauna multă treabă — așa că în ziua aceea abia dacă am îndrăznit s-o rog să vină seara, după ore, la ședința cu părinții. Mi-a spus că vine și a venit: cînd am văzut-o pe culoarul școlii m-am bucurat foarte tare.» (Marian Bibina).

●

La toate întîmplările de mai sus — întîmplări poate nu tocmai nespectaculoase, dar care alcătuiesc viața noastră de zi cu zi — la întrebarea pe care ele o presupun: «ce s-ar fi pierdut dacă», se poate răspunde așa cum la un moment dat a răspuns Mariana: «încrederea în cuvîntul dat». Dar să mergem mai în adînc:

...Dacă din toată grupa în ziua aceea ar fi lipsit unul, de exemplu, el ar fi trebuit să înfrunte riscul de-a se oglindi de 8 ori într-o oglindă care-l arată sub chipul unui **mincinos;** dacă profesorul Calotă s-ar fi supus împrejurărilor, s-ar fi putut ca cei pe care-i învață să se creadă **mai puțini iubiți**, să-l iubească la rîndu-le mai puțin iar munca lor împreună, școlari și profesor, să scadă în frumusețe și roade; dacă profesorul Manea nu ar da doi atunci cînd promite (și pe drept) ar însemna că am avea de învățat **disciplina** numai din situațiile plăcute nu și din cele neplăcute, ceea ce ar fi neadevărat și mai ales păgubitor.

Dacă mama lui Marian n-ar fi venit (cu toate că el ar fi găsit justificarea acestui gest), Marian ar fi pierdut bucuria de-a constata că **grija și dragostea** mamei sale pentru el este mai mare decît orice altă grijă gospodărească.

Toate aceste valori umane — **dragoste, solidaritate, omenie, respect pentru celălalt** — iată-le acționînd temeinic sub chipul modestului gest de a-ți respecta cuvîntul dat. Iată ce se poate pierde — dar mai ales, iată **ce se poate cîștiga!** Azi, între prieteni, la joacă, între colegi la școală, în general în viața de școlar, cuvîntul tău nu pare a servi cauze la fel de importante ca acela al adulților: sănătatea oamenilor, bunăstarea lor continuă. Dar curînd, el va suporta pe umerii săi toate acestea: pentru familia în care vei trăi, pentru oamenii în mijlocul cărora vei munci, pentru țara care îți va încredința apărarea liniștei sale.

La 14 ani ai tăi, prietene, și de fapt la orice vîrstă respectarea cuvîntului dat este un mod de-a crește mai repede, mai sigur, mai frumos, de a deveni demn de încrederea societății.

Ilie Traian

APLAUZE PENTRU... PRIMUL 10!

Prima notă de zece, în catalog, la începutul noului an școlar! Clipă de izbîndă pe care a împărtășit-o, în aceste zile, și pionierul Radu Gabriel Corb, de la Școala generală nr. 10, din Brașov. Aparatul nostru de fotografiat a surprins momentul cel mai sensibil: îmbrățișarea caldă a mamei. Felicitîndu-l pe Gabriel, îi aplaudăm pe toți pionierii care au dat astfel un semnal promițător al succeselor, la învățătură.

În ceasurile lui libere, pionierul Nicolae [illegible]afimov din Gorgova își ajută tatăl la pregătitul năvoadelor. Dorința lui este să devină strungar, dar asta nu-l împiedică să cunoască și tainele muncii de pescar.

Tărîm de frumusețe

Ni-i țara ca o carte de citire
Cu paginile scrise în părintescul grai,
Cuvintele curg limpezi din strămoșești potire,
Lumina lor inundă al Mioriței plai.

Am învățat cu grijă cuvintele din glie,
Cadențele de tulnic sau doinitor izvor
Și-am ctitorit în vatră o nouă Românie
Ce strălucește-n lume sub steag nemuritor.

Ni-i țara un tărîm de-naltă frumusețe,
De pace, omenie, de muncă și dreptate,
Cu oameni ce deplina tinerețe
Și-o scriu în vers de pietre nestemate.

Ni-i viața nesfîrșită primăvară
Iar anii noștri arbori înfloriți,
Prin muncă dăm ideii o aură solară
Spre comunism urcînd nebiruiți!

Corneliu Stoica

Reportajul săptămînii

PRINTRE COPIII DE LA PORȚILE DELTEI

● Munca făcută cu dăruire rodește întotdeauna bogat ● Unui oraș în plină înflorire pionierii îi adaugă noi frumuseți ● Se modelează cele mai frumoase calități ale omului!

Cu panere încărcate de mere rumene și struguri parfumați, cu pepeni dulci ca mierea și năvoade pline de crapi argintii, toamna s-a instalat și pe meleagurile de la porțile Deltei, aducînd copiilor odată cu ea și bucuria zilelor de școală. După un trimestru fără manuale, care a fost vacanța, de-a lungul căruia și-au îmbogățit spiritul și și-au fortificat brațele, ajutînd după puterile lor acolo unde a fost nevoie, ei și-au reluat uneltele scrisului, trimițîndu-ne vești despre modul în care au participat la clocotitoarea activitate creatoare a satelor, comunelor, orașelor în care trăiesc, despre «trofeele» cu care au revenit la școală, despre faptele lor frumoase.

O astfel de știre ne-a sosit de curînd la redacție. În puține cuvinte ni se relata că patrimoniul artistic al municipiului Tulcea s-a îmbogățit cu o frumoasă lucrare de artă plastică ai cărei autori sînt copiii. Timp de mai multe luni, în ceasurile lor libere, ei au urcat pe schele și, dînd aripi talentului și fanteziei lor, au creat o lucrare durabilă ce împodobește interiorul unui lăcaș de sănătate — Policlinica stomatologică nr. 2 din municipiu.

Iată-ne, așadar, în orașul de la porțile Deltei pentru a-i cunoaște pe harnicii cutezători — elevi la Școala generală nr. 4. În holul de la parterul școlii colectivul de redacție al «Semaforului» lucrează la afișarea primei ediții a gazetei.

— Am dori să-i cunoaștem pe pictorii din școala voastră.

— Unul dintre ei se află chiar de față, este redactorul gazetei noastre, Lăcrămioara Iancu. Dar îi chemăm imediat și pe ceilalți care au lucrat în echipă. Ne pare rău că tovarășul profesor Adrian Pai, conducătorul cercului nostru de pictură, care s-a aflat permanent printre noi, nu este acum în oraș.

Lăcrămioara Iancu dispare și, după cîteva minute, în jurul nostru se și află o parte dintre pionierii pe care doream să-i cunoaștem: Pele Bari, cei doi prieteni nedespărțiți Adrian Epure și Dănuț Voicu, Mihaela Ivanov, Daniel Vlad, Grigorina Roman...

— Cum ați luat hotărîrea de a realiza o lucrare atît de mare?

— În orașul nostru s-a construit foarte mult în ultimul timp, ne spune Dănuț Voicu. Aș putea spune că blocurile noi, pe care le vedeți la tot pasul, au crescut odată cu noi. Și cartierul de locuințe «23 August», unde se află Policlinica nr. 2, este tot nou. Întregul oraș este în permanentă reînnoire. Peste tot vedem în jurul nostru oameni care muncesc la înălțarea lui. Ne-am gîndit că și noi, pionierii, am putea realiza ceva care să rămînă în urma noastră.

— Ideea de a decora interioarele policlinicii din cartierul cel nou ne-a venit după ce am fost la Iași, unde am lucrat împreună cu alți pionieri din țară la o lucrare asemănătoare. Noi mai pictaserăm la grădiniță, dar acolo suprafața lucrării era mult mai mică. Doar de cîțiva metri patrați, intervine Lăcrămioara.

— Știam că acum nu va fi prea ușor, dar nimic nu se poate obține fără efort. Să decorezi o suprafață de 200 de metri pătrați nu-i chiar atît de simplu, își spune părerea Grigorina. Mai ales că ne propuseserăm ca, în ansamblu, fresca noastră să aibă o singură temă: copilăria — a noastră, de azi, și a celor ce vor fi copii în anul 2000. Trebuia, deci, ca undeva fantezia, gîndurile noastre să se întîlnească pe aceleași coordonate.

— Ne-a folosit mult tot ce am învățat și am lucrat la școală. Reluînd unele tematici asupra cărora ne-am mai oprit în clasă, s-a născut ideea ca jocurile de copii să fie incluse într-un fel de joc al anotimpurilor, în care personajele închipuite de noi să stîrnească curiozitatea de a fi privite. Astfel, pînă la intrarea în cabinetul medical, pacientul să uite durerea — se află doar la o policlinică stomatologică, nu? Și consider că fetele au reușit acest lucru foarte bine. Noi, băieții, am imaginat și am pictat mai mult scene de călătorii în cosmos. Și bineînțeles... scene cu tematică sportivă (Epure Adrian, clasa a VIII-a).

— Perioada în care am lucrat la decorațiuni a fost pentru noi un fel de «probă de foc» a spiritului de întrajutorare între coechipieri și al perseverenței. Dar nu numai atît. Prietenia noastră a devenit mai puternică. Acolo, în timp ce ne aflam urcați pe schele, colectivul nostru a devenit mai unit, cunoscîndu-ne unii pe alții, ajutîndu-ne la nevoie. (Mihaela Ivanov).

— La un moment dat Lăcrămioara rămăsese mai în urmă cu lucrarea ei, care ocupa o suprafață mare. Pentru că Grigorina își terminase «Iarna», a ajutat-o pe colega ei, iar după aceea amîndouă au trecut pe «șantierul»

Pentru pionieri nu poate exista dorință mai nobilă decît aceea ca fiecare, pe măsura forțelor sale, ...să-și aducă contribuția, oricît de mică, la sporirea frumuseții și bogăției țării...

(din Codul etic al pionierului)

MONUMENTELE PATRIEI

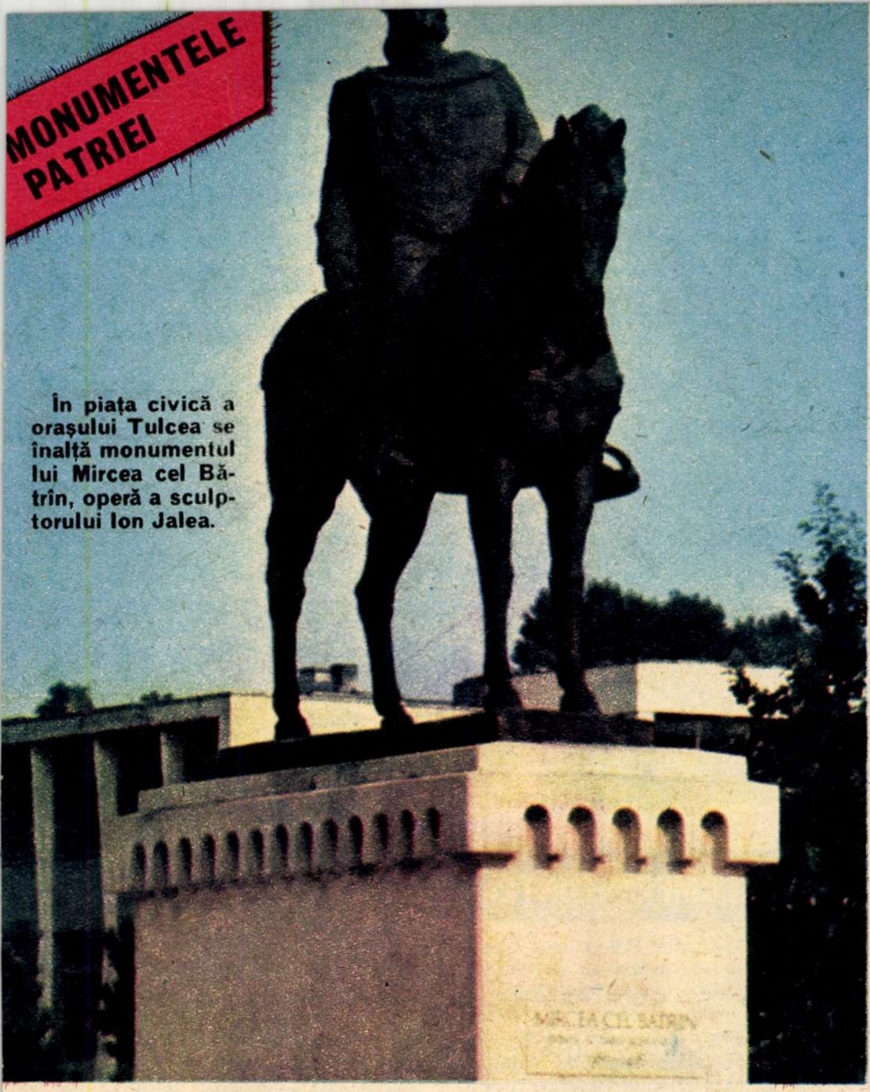

În piața civică a orașului Tulcea se înalță monumentul lui Mircea cel Bătrîn, operă a sculptorului Ion Jalea.

Danielei Iordache. La fel ni s-a întîmplat și nouă, băieților. În scena «călătoriei prin cosmos», realizată de Vlad Damian și Sorin Pop, existau multe detalii a căror colorare era deosebit de migăloasă și cerea timp mult. Pele Bari li s-a alăturat și au terminat-o la timp. Am fost foarte fericiți cînd după atîtea luni de muncă am trăit bucuria de a ne vedea munca împlinită. Bucurie trăită și de părinți, profesori și toți cei care prin munca lor constituie pentru noi un exemplu. Și nu cred că există bucurie mai mare ca atunci cînd simți că ai realizat ceva folositor pentru cei din jurul tău, pentru orașul în care trăiești (Dănuț Voicu, clasa a VIII-a).

TROFEELE COPIILOR DIN MALIUC

Pe drumurile de ape ce duc spre inima Deltei, în apropiere de Mila 24 se află localitatea Maliuc. Chiar de la debarcader te întîmpină o adevărată grădină de flori. O alee străjuită de arbuști ornamentali care te conduce spre Școala generală, a cărei fațadă de un alb imaculat țîșnește din bogăția de verdeață. Clasele luminoase, cu ferestre mari, găzduiesc copii cu obraji rumeniți de soare. La realizarea tuturor frumuseților de aici și-au spus cuvîntul de-a lungul timpului și pionierii. Majoritatea sînt fii ai celor care din zori pînă în seară cutreieră păienjenișul de canale pentru a scoate cu năvoadele, din adîncuri, argintul apelor. Sînt copiii din Maliuc, din Gorgova, Partizani și Mila 23. Drumul de ape ce-i desparte pe copii de școală se măsoară în kilometri, dar asta nu i-a împiedicat niciodată să fie prezenți, zi de zi, la ore. Și nu numai la ore. La toate activitățile ce privesc viața școlii! Așa se explică și succesele frumoase pe care le obțin: cabinetul de științe sociale, dotat cu toate noutățile în materie, amenajat și întreținut de ei, uriașa hartă cu bogățiile florei și faunei Deltei — lucrare pirogravată și colorată cu lac, căreia i-au dăruit multe ore de migală, sera, crescătoria de iepuri și... o grădină de legume ca în basme. Pionierii Școlii generale din Maliuc culeg în fiecare zi pentru interesul scolii rosii mari ce ating 500 de grame, ardei dolofani și vinete demne de a fi puse într-o expoziție, morcovi, cepe mari aurii, pepeni și tot ce este nevoie pentru ca bucătăreasa cantinei să le pregătească o masă cît mai gustoasă.

— Vara, cînd ploaia se lasă așteptată, venim cu bărcile și udăm grădina noastră, ne spune pionierul Butiri Valentin din clasa a VIII-a. Dispunem de tot ce e nevoie: hidranți, aspersoare, iar apă există în Dunăre cîtă dorim.

Muncind cu dăruire, pionierii din Maliuc au făcut ca pămîntul să rodească bogat. În numai cîteva zile ei au recoltat din grădina școlii 300 kg de ceapă, 300 kg roșii, 200 kg castraveți și 200 kg de varză. Și toamna abia a început. Hărnicia și dragostea pentru învățătură și muncă a acestor fii ai Deltei se oglindeste luminos în cataloage, care în fiecare an adună între filele lor note frumoase, un adevărat tezaur al devenirii lor viitoare

Ecaterina Roșca

Un detaliu al frumoasei lucrări ce împodobește interioarele policlinicii tulcene și cîțiva dintre realizatorii ei.

Clipe de destindere după pregătitul temelor pentru a doua zi.

Se pregătește un nou repertoriu (Școala generală nr. 4, Tulcea).

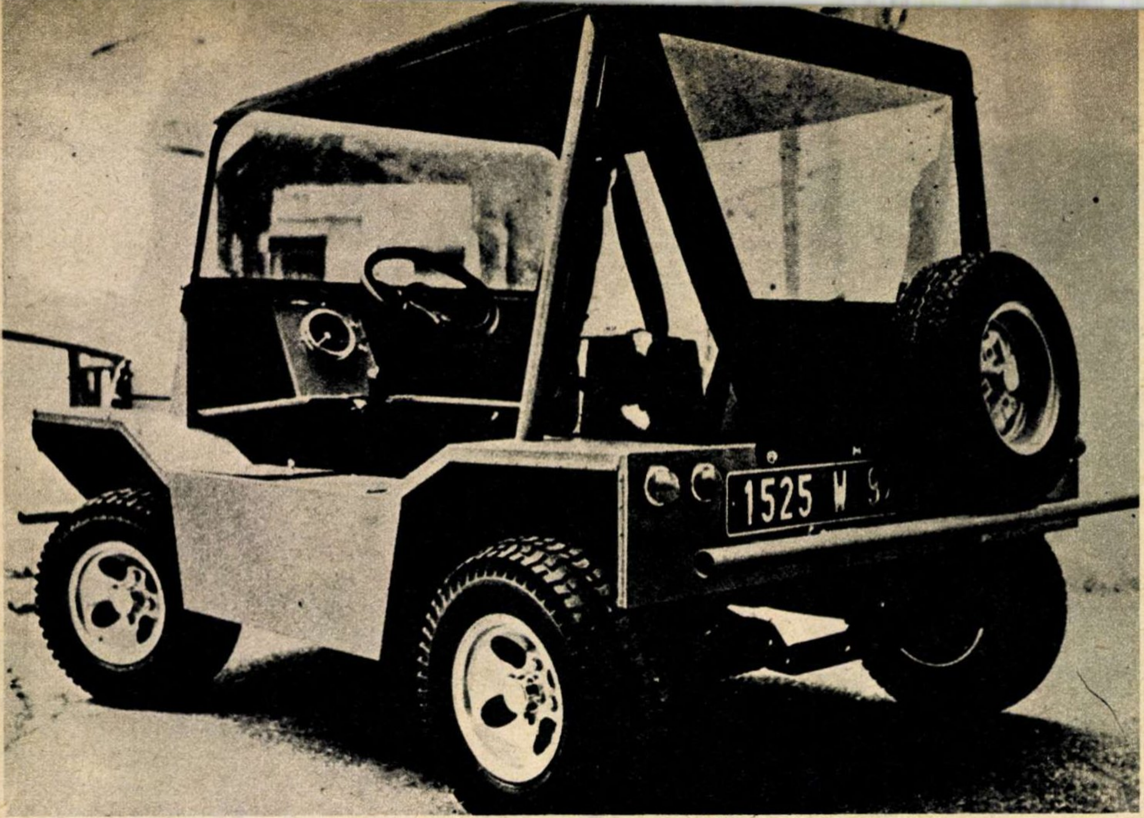

UN AUTOMOBIL AL VIITORULUI? DE CE NU? ▲
UN RĂSPUNS MAI DETALIAT
ÎN ALMANAHUL «CUTEZĂTORII» 1981

CLUBUL LOGICIENILOR

*

Prezintă
Edmond
Nicolau

*

— Văd că ai desenat un cerc, apoi ai trasat un diametru, ce taie cercul în A și B.

— E numai începutul, pentru că apoi pe acest diametru am dus două semicercuri egale, tangente interioare cercului mare în A și B.

— Cele două semicercuri sînt în forma unui S.

— Acest S împarte suprafața cercului în două părți egale.

— Dar care e problema?

— Cum ducem un alt diametru astfel încît acesta împreună cu linia în formă de S să împartă cercul în patru părți cu arii egale?

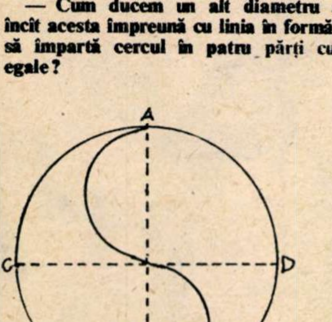

JOCUL HEXAGOANELOR

Înscrieți în fiecare hexagon un număr diferit (fiecare număr poate fi înscris o singură dată). Aranjați-le în așa fel încît cele trei numere situate pe fiecare diametru să fie egale cu 30.

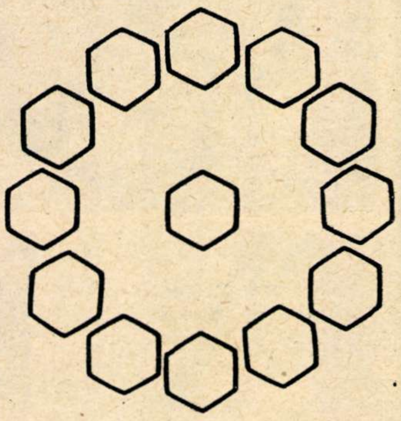

ADUNARE

ÎNLOCUIND LITERELE CU CIFRELE CORESPUNZĂTOARE, VEȚI OBȚINE O ADUNARE CORECTĂ.

CAIS +
MAR =
POMI

DIN LUMEA ȘTIINȚEI

Cercetători din R.F.G. au experimentat un nou procedeu de epurare a apei potabile. Astfel, constatînd că clorul are proprietatea de a se combina cu substanțele toxice din apă, formînd compuși organici greu de eliminat, specialiștii au propus folosirea ozonului. Ozonul are proprietatea de a oxida substanțele toxice, care sînt apoi eliminate cu ușurință din apa potabilă

*

Un grup de oameni de știință de la Institutul de fizică al Academiei de Științe a R.S.S. Bieloruse au realizat aparatul «Coral-1», care, într-o fracțiune de secundă, analizează orice substanță solidă ce absoarbe razele laser. Lovind suprafața obiectului care trebuie analizat, fasciculul concentrat de lumină formează, în punctul lovirii, o schijă minusculă din substanța respectivă, care se transformă imediat în plasmă. Este suficient pentru a obține spectrul substanței, pe baza căruia se face analiza chimică. Noul aparat permite analizarea diferitelor materiale complexe care nu ar putea fi analizate altfel.

DINTR-O LINIE...

TRASAȚI PE DESENUL DE MAI JOS O SINGURĂ LINIE DREAPTĂ, ASTFEL ÎNCÎT SĂ-L TĂIAȚI ÎN DOUĂ PĂRȚI EGALE.

SOLUȚIA
ÎN NUMĂRUL
VIITOR.

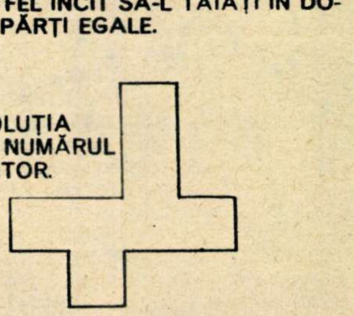

Agenda cenaclului „Cutezătorii“

Joi, 25 septembrie a.c., la sediul redacției noastre a avut loc o nouă ședință a cenaclului literar al revistei.

Cuprinzînd atît scriitori consacrați cît și cadre didactice din școli și licee, comandanți-instructori, bibliotecari, pionieri, elevi și studenți, care scriu și aspiră la fructificarea și confirmarea talentului lor literar — acest cenaclu își propune stimularea celor mai înzestrați debutanți în literatura pentru pionieri și școlari precum și lansarea unor noi lucrări valoroase aparținînd scriitorilor consacrati.

Tocmai un astfel de moment l-au constituit, în ședința de lucru a cenaclului nostru, lecturile de poezie și proză prezentate de Irina Airinei, premiantă a mai multor concursuri literare pionierești, Elena Cochia, Mihaela Șchiopu, Ileana Florescu; creațiile lor s-au bucurat de o caldă primire din partea celor prezenți, de o dezbatere competentă.

Pe marginea lucrărilor și-au spus cuvîntul scriitorii Al. Mitru, Costache Anton, Ion Crînguleanu, Călin Gruia, Vasile Mănuceanu, Tudor Opriș, Al. Raicu, Ilie Tănăsache, Șt. Zaides, Gh. Zarafu, Ovidiu Zotta.

Lucrările ședinței au fost conduse de redactorul-șef al revistei, Mihai Negulescu.

Viitoarea reuniune a cenaclului va avea loc joi, 30 octombrie a.c., ora 10, la sediul redacției. Cei care doresc să prezinte lucrări în cenaclu sînt rugați să trimită manuscrisele pe adresa: **«Cutezătorii», Piața Scînteii 1, București — pentru cenaclul literar.** Cele mai reușite lucrări vor fi publicate în revistă.

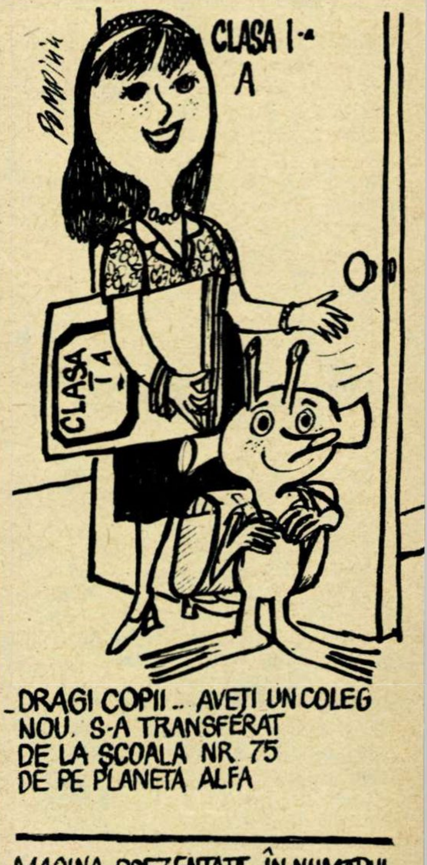

_DRAGI COPII... AVEȚI UN COLEG NOU. S-A TRANSFERAT DE LA ȘCOALA NR. 75 DE PE PLANETA ALFA

MAȘINA PREZENTATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT AL REVISTEI, ESTE „UN FORD VERITABIL".

Foto ghicitoare

Această imagine reprezintă terasa unui castel din epoca feudală. Care?

1 — CASTELUL BRAN;

2 — CASTELUL LUI IOAN DE HUNEDOARA;

3 — CASTELUL DE LA MOGOȘOAIA.

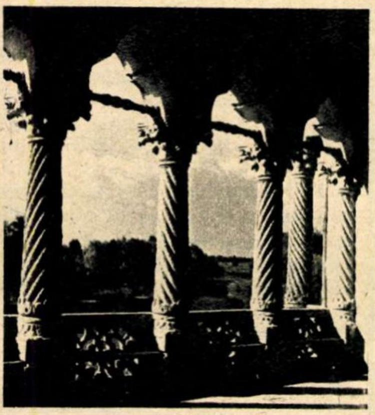

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU ȘI VAL. TĂNASE

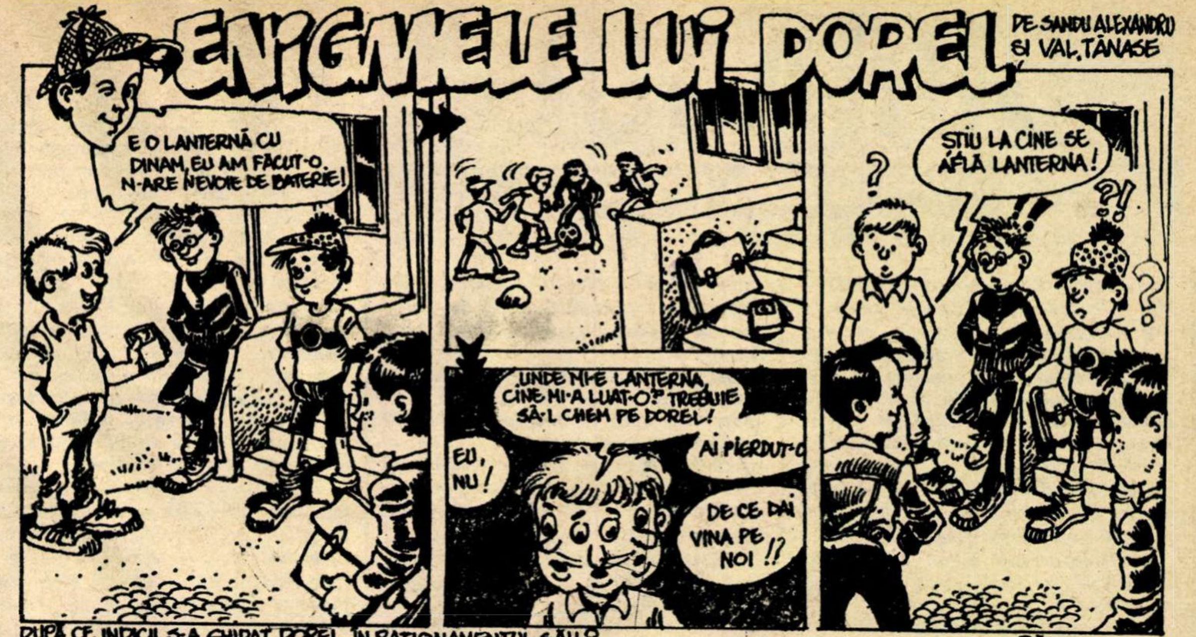
E O LANTERNĂ CU DINAM, EU AM FĂCUT-O. N-ARE NEVOIE DE BATERIE!
UNDE MI-E LANTERNA, CINE MI-A LUAT-O? TREBUIE SĂ-L CHEM PE DOREL!
EU, NU!
AI PIERDUT-O
DE CE DAI VINA PE NOI !?
ȘTIU LA CINE SE AFLĂ LANTERNA!
?
?!
!
?

DUPĂ CE INDICII S-A GHIDAT DOREL ÎN RAȚIONAMENTUL SĂU?

RĂSPUNS:

NU-I GREU: LANTERNA SE AFLĂ ASCUNSĂ SUB ȘAPCA ÎN CAROURI, CARE ȘI-A MĂRIT BRUSC VOLUMUL.

* * *

AVEȚI SPIRIT DE OBSERVAȚIE?

ÎN CE MĂSURĂ OBSERVAȚI ȘI REȚINEȚI ÎN MEMORIE UNELE PARTICULARITĂȚI ALE FIINȚELOR ȘI OBIECTELOR CARE VĂ ÎNCONJOARĂ? PENTRU A AFLA, SUBLINIAȚI UNUL DIN CELE TREI RĂSPUNSURI NOTATE ÎN DREPTUL FIECĂREI ÎNTREBĂRI DE MAI JOS.

1. O cutie de chibrituri are lungimea de...
   - **— 5 cm**
   - **— 4 cm**
   - **— 6 cm**
2. Insectele au
   - **— două perechi de picioare**
   - **— trei perechi de picioare**
   - **— patru perechi de picioare**
3. Planta medicinală numită sunătoare mai este cunoscută și sub numele de...
   - **— arnică**
   - **— romaniță**
   - **— pojarniță**
4. Funcționarea oricărei hidrocentrale se bazează pe folosirea forței...
   - **— centrifuge**
   - **— gravitaționale**
   - **— electromagnetice**
5. Bateria unei lanterne de buzunar furnizează curent...
   - **— continuu**
   - **— alternativ**
   - **— polarizat**
6. Suma punctelor unui zar de la jocul de table de pe oricare pereche de fețe opuse este...
   - **— 5**
   - **— 6**
   - **— 7**
7. Un ou proaspăt, introdus într-un pahar cu apă...
   - **— plutește**
   - **— se fixează orizontal pe fund**
   - **— rămîne la jumătatea paharului**
8. Arborele motor (vilbrochenul) unui automobil servește la...
   - **— transformarea mișcării rectilinii a pistoanelor în mișcare circulară**
   - **— stabilitatea mașinii**
   - **— efectuarea virajelor**

Răspunsurile corecte: 1) 5 cm; 2) trei perechi de picioare; 3) pojarniță; 4) forța gravitațională; 5) continuu; 6) șapte; 7) se fixează orizontal pe fund; 8) transformarea mișcării rectilinii a pistoanelor în mișcare circulară.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	S	U	P	R	A	R	E	N	A	L	E
2	A	N	I	G	D	A	L	E	■	E	N
3	N	O	A	■	O	S	E	I	N	A	■
4	A	R	I	A	■	A	Y	A	■	C	A
5	T	I	R	O	I	D	A	■	S	U	S
6	A	■	A	■	L	I	■	N	A	R	I
7	T	A	■	L	A	■	L	A	■	I	N
8	E	X	P	I	R	A	■	S	U	■	I
9	■	O	R	G	A	N	E	■	R	A	L
10	A	N	■		■	T	R	O	M	P	A
11	L	I	P	I	D	E	■	L	E	A	T

ANATOMICĂ

ORIZONTAL: 1) Glande situate deasupra rinichilor. 2) Glande situate de o parte și de alta a omușorului (lueta). În ventricul! 3) Localitate în Republica Uganda. Substanță organică ce dă osului elasticitate. 4) Reflectarea în sculptură sau pictură a studiilor anatomice. Dans popular. La cap! 5) Glanda creșterii, situată în fața traheei, sub laringe. Cu capul în nori! 6) Ultimii lobuli. Partea superioară a căilor aeriene prin care aerul pătrunde în organism (pl.). 7) Exclamație care imită vorbăria multă. În orbită! La intrarea în laringe. Noroi. 8) A elimina aerul din plămîni. În sus! 9) Formate din țesuturi, îndeplinesc funcții vitale alcătuind aparate și sisteme. Zgomot caracteristic al respirației. 10) Unitate de măsură a vîrstei. Canal al lui Eustachio prin care urechea medie se află în comunicație cu faringele. 11) Substanțe alimentare energetice. An (înv.).

VERTICAL: 1) Igiena, alimentația rațională, exercițiile fizice și sportul contribuie la menținerea și întărirea ei. Simbolul aluminiului. 2) Lichide cuprinse între cornee și cristalin și între cristalin și retină. Prelungirile celulelor nervoase protejate de o substanță albă-sidefie numită mielină. 3) Litiază biliară sau renală. Printre primii! 4) Din argint. Alexandrescu Ovidiu. Vas folosit la prăjit (pl.). 5) Oraș în sud-vestul Nigeriei. Stîrnește rîsul (fem.). 6) A transplanta. Prefix pentru înainte. 7) Școlăriță. Din cerebel. 8) Rîu și oraș în U.R.S.S. Servește la respirație și ca organ al mirosului. Vas de pămînt. 9) Os pe care se găsește hipofiza. Semn (pl.). 10) Remediu contra unei boli (pl.). Element indispensabil vieții, component al citoplasmei celulare, constituind elementul circulant în organism. 11) La ieșirea din duoden! Trecut prin procesul metabolic și reținut de organism.

Dicționar: NOA, ADO, NEIA.

Nicolae Axioti

* * *

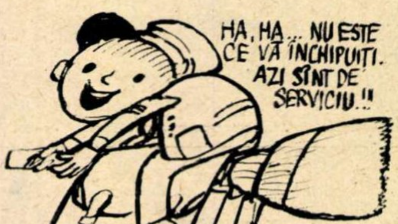
HA, HA... NU ESTE CE VĂ ÎNCHIPUIȚI. AZI SÎNT DE SERVICIU!!
POMPILIU

* * *

SORIN ȘTEFĂNESCU

Poemi Andra
PRINȚESA DE MĂTASE

«PRINȚESA DE MĂTASE»

Editura «Litera» propune cititorilor tineri și foarte tineri o carte însumînd doar 73 de pagini–purtătoarele unor basme și întîmplări din tărîmurile visului și ale sufletului căutător de lume și adevăr. Autoarea în vîrstă de numai 13 ani și-a intitulat cartea «Prințesa de mătase» și a semnat-o Poemi Andra. Ceea ce atrage atenția încă din primele rînduri, este lumina pură și neatinsă a cuvintelor care mai mult susură și respiră decît se exprimă. Un fel de cuvinte cu aripi și raze ce se vor îmbrățișate și nu rostite, spuse mai mult cu fruntea decît cu gura. Povestirile ni s-au părut niște adevărate ființe nevinovate și venind către noi nemustrate de nimeni încă. Primul basm, Prințesa de mătase, Pescuitorul de perle, Țesătorul Orix și altele cîteva încă, ne propun o planetă locuită de-o lume care pe cît de simplu și firesc vorbește sau aleargă, pe-atît de elementar și uimitor zboară. În fața unei asemenea cărți te bucuri de mirarea care ți-o aprinde și-i dai privighetorii ce e al ei: dreptul la cîntec printre inimile noastre. Prințesa de mătase e printre noi; cine o vede întîiul? Bine-ai venit Poemi Andra și fie-ți condeiul de lumină.

Ion Crînguleanu

CURAJUL

Schiţă de MIHAI STOIAN

În clasă e zăpuşeală, deşi ferestrele sînt date complet de-o parte, Vasile îşi mai descheie un nasture la cămaşă, degeaba, căldura vine şi dinăuntrul său: în ora următoare are matematica şi el nu şi-a pregătit temele. Îl pîndeşte o primejdie pe care, o clipă, în mintea lui de obicei înfierbîntată, plină de plăsmuiri atrăgătoare sau, dimpotrivă, urîcioase, pericolul acesta de neocolit apare ca un tigru bengalez, plin de dungi negre şi colţi fioroşi. Îl va înhăţa? Sau...

— Unde-ai mai ajuns cu visurile, Costescu? se aude vocea profesoarei de geografie.

Vasile sare în picioare, de parcă l-ar fi azvîrlit un resort; n-are nevoie şi de alte buclucuri, aşa că lasă privirea în podea şi murmura docil:

— Am ascultat ce spuneaţi... cu Dunărea... Porţile de Fier... Orşova...

Profesoara zîmbeşte într-un fel anume, protector, căci ştie că Vasile e un elev bun, în stare să prindă şi din zbor cîte ceva, dar cu o minte prea imaginativă, care, cînd şi cînd, îi joacă festa şi-l bagă în încurcătură.

— Stai jos şi fii atent.

Chiar aşa: cu o zi înainte, duminica, după plimbare şi ciocănitoarea buclucaşă la televizor, s-a apucat de lecţii cu cele mai bune intenţii. Dar a dat — în camera lui — peste o carte plină-plină de aventurile unor scafandri: iubeşte apa, marea, ştie să înoate — participă chiar şi la concursuri sportive — într-un cuvînt n-a rezistat ispitei de-a reciti o pagină, două, din două s-au făcut nouă, şi aşa mai departe, pînă la ora culcării. De dincolo, din încăperea învecinată, mama l-a tot întrebat: «Lucrezi, lucrezi? Merge?», iar el de dincoace i-a tot strigat, ţinînd cartea de aventuri, deschisă, sub cartea de matematică plină de cifre, formule şi altele aşişderea: «Cum să nu meargă?»...

Dar acum tigrul bengalez îl va înghesui într-un colţ şi-l va devora, adică îl şi vede, din nou, în închipuire, tolănit deocamdată, însă ciudat, trupul său e parcă frînt la mijloc, fiecare bucată nu-i decît un semicerc, amîndouă semicercuri alcătuiesc o cifră. vai! un 3... Noroc că sună de recreaţie. Vasile închide maculatorul, îşi adună cărţile, caietele, totul, închide servieta si, cînd clasa se goleşte, grijuliu, o apucă şi el spre uşă. Ghinion. În prag e Ioana, colega lui de bancă:

— Unde-o ştergi?

— Am treburi — zice nepăsător, legănînd servieta, ca şi cînd n-ar fi fost ea obiectul compromiţător în clipa de faţă. Tot e recreaţia mare: mă duc să repar o încuietoare la servietă şi... şi să cumpăr îngheţată. Uf! ce zăduf.

— Adu-mi şi mie un parfé... — fata îl crede, pentru că, de cînd îl cunoaşte, Vasile nu s-a dovedit a fi chiulangiu, toată clasa ştie asta, şi profesorii; doar că imaginaţia lui se înscrie prea rapid, indiferent de situaţie, pe o orbită circumterestră, apoi o zbugheşte spre Lună, spre Marte, spre cea mai mică planetă a sistemului nostru solar şi mai departe...

Vasile nu mai apucă să surprindă surîsul Ioanei, cînd aceasta îşi dă seama c-a pornit şi ea, cu gîndul, pe urmele colegului de bancă. «E molipsitor» — recunoaşte fata în sinea ei şi iese iarăşi în curtea şcolii. Dar Vasile nu mai e de văzut: prin spărtura gardului care se învecinează cu o pantă destul de lină, plonjînd chiar pe malul lacului, a păşit într-o lume din care, pe loc, tigrul bengalez nu mai există...

ILUSTRAŢIE DE ELENA MIHĂESCU

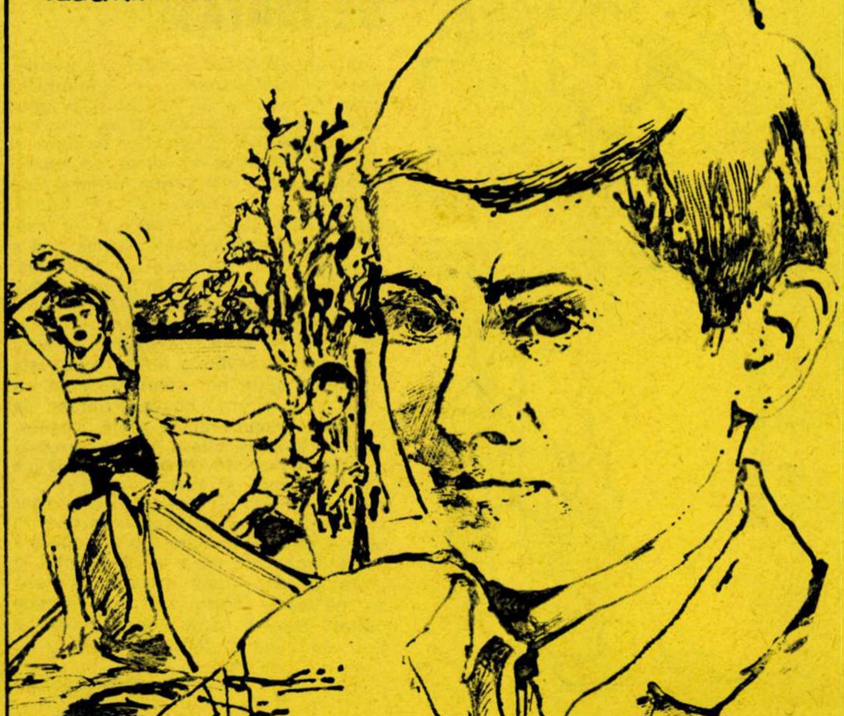

Aici, pe malul apei, e mai răcoare. Sub salcie îşi lasă servieta, îşi scoate cămaşa, pantalonii — cum de s-a potrivit să aibă pe el slipul? — împătureşte lucrurile cu încetineala şi-l pufneşte rîsul, cînd prin gînd îi trece ideea că n-are chiar timp cu nemiluita, fiindcă la şcoală o oră ţine... cincizeci de minute. Culmea! Sare în apă, cîteva clipe nu mişcă, intr-adins ca să se ducă la fund, să-l cuprindă răcoarea, apoi ţîşneşte la suprafaţă ca un dop dintr-o sticlă cu bulion fermentat, pluteşte îndelung pe spate, face pluta şi se pomeneşte cu o vîslă care-l loveşte, destul de uşor, în creştet.

— Ce faci, domle — pufneşte şmecherasul din barcă, unul brunet, scund, însă vînjos. Ne pui piedică?

Celălalt băiat din barcă tace, nici nu face haz. Stă călare pe marginea bărcii şi îşi leagănă picioarele subţiri ca nişte fuse, bălăcindu-le fără chef. Vasile se îndepărtează din două-trei braţe trase puternic şi face din nou pluta, ca măcar astfel să-l privească, dispreţuitor, pe glumeţul din barcă. Dar tocmai atunci vede, printre gene, fiindcă ţine pleoapele uşor lăsate — soarele-i bate direct în ochi, apa reflectă razele, intensificîndu-le — vede cum băiatul de la vîsle, desigur în glumă, tiptil, pe la spate, se apropie de prietenul său şi-i dă brînci în apă. Luat prin surprindere, celălalt cade la fund ca un pietroi, revine, dă din mîini dezordonat,iarăşi dispare, iarăşi revine... Pentru un înotător exersat, cu minte ascuţită şi iute, nu-i greu de priceput că băiatul acela habar n-are să înoate. Porneşte crawl spre el, ştie că — în asemenea cazuri — primejduitul trebuie abordat în aşa fel încît să nu aibă cum se agăţa de tine, căci sigur te trage la fund; e acum chiar în spatele celui care se zbate, lovind apa cu palmele, îl apucă de păr şi, înotînd cu un singur braţ şi cu picioarele, iar cu braţul stîng ţinînd strîns părul băiatului (mai tîrziu avea să-şi spună, cugetînd la absurdităţile vieţii: «Şi dac-ar fi fost tuns în cap?»), îl cară pînă la barcă. Şmecheraşul, galben de spaimă, spăşit, îşi ridică prietenul, aşezîndu-l pe fundul bărcii, întinde mîna şi spre Vasile, dar înotătorul, mulţumit de sine şi de ispravă, zice doar:

— E-n regulă! şi se reîntoarce spre mal.

Ca un ecou întîrziat, din urmă, vinovatul îi strigă:

— Eu nu ştiu să înot...

«În schimb ştii să faci glume proaste» — gîndeşte Vasile şi iese pe mal. E atît de cald, încît, în zece minute nici nu se mai ghiceşte c-a fost în apă. Doar părul mai e umed, dar o să spună că s-a răcorit sub robinet... Şi dintr-o dată, la anii lui puţini, însă destui pentru a judeca limpede, Vasile înţelege ceva în plus: pe lumea asta există şi primejdii mai mari decît tigrii bengalezi care te înhaţă, dacă nu înveţi şi nu-ţi faci temele, dacă tragi chiulul la ore. Cine are curajul să înfrunte pericolele adevărate, cum să se mai teamă de nişte bieţi tigri bengalezi? La urma urmei, poţi să-i ştergi dintr-un condei, din închipuire, dacă te iei în serios şi îţi vezi de carte cum se cuvine, nu?

Semnul de întrebare avea să-l hotărască pe Vasile: «Nu voi mai repeta, vreodată, fuga de la oră, indiferent de risc. Singurul risc e să te deprinzi cu jumătăţile de măsură, cu dezertarea din faţă greutăţilor. E păcat de curaj!»

Nota autorului: *Aceste cuvinte mi le-a încredinţat Vasile, dîndu-mi voie să-i citesc jurnalul zilnic, pe care-l ţine, şi în care, desigur, există şi întîmplarea de pe lac.*

COPILĂRIA— UN MARE LABORATOR UMAN(V)

(urmare din pag. 3)

se manifestă doar în împrejurări cu totul deosebite. A-ţi mărturisi o greşeală sau a recunoaşte că ai minţit în legătură cu un anume fapt presupune curaj — cel al răspunderii — ca şi atunci cînd nu pregeţi, tu şi alţii, să pătrunzi într-o casă cuprinsă de flăcări pentru a salva pe cineva aflat în primejdie. Marea paletă a situaţiilor în care curajul este pus la încercare îi dă, desigur, o anumită gradualitate; dar la **baza oricărui act de curaj stă tăria morală internă, solidă şi indivizibilă, care se cîştigă nu prin expunere oarecare la risc, ci prin stăruitoare şi îndelungă pregătire a voinţei şi caracterului, prin acumulare de echilibru şi discernămînt.** Izvoarele tăriei de a avea curaj se adună adesea aproape invizibil, într-un fel de anonimat care nu trebuie să ne înşele sau să ne demobilizeze.

Aici, în acest punct, ţi-aş atrage atenţia şi asupra nevoii deosebite de a şti să gîndeşti rapid şi eficient. Curajul nu este o atitudine oarbă, absolut spontană şi instinctivă. **Orice act de curaj presupune un efort de gîndire,** un calcul rapid al şanselor şi al posibilităţilor celor mai potrivite pentru soluţionarea unei situaţii. Ori, această modelare a gîndirii, încît să fie aptă de răspuns optim la situaţii cu multe alternative, este puternic legată de învăţătură, de cultivarea asiduă a capacităţilor mentale, a puterii de judecată, a deprinderii de a găsi drumul cel mai scurt şi mai eficient spre soluţii.

În sfîrşit, vreau să-ţi spun că nici un act de curaj nu izvorăşte din capacităţi exclusiv individuale, ci din spiritul şi comportamentul colectiv, de echipă. Chiar atunci cînd, singur fiind în faţa unei situaţii-limită, curajul şi tăria ce ţi se cer vor fi cu atît mai mari şi mai eficiente cu cît, pînă atunci, ai fost mai activ şi mai participativ în colectivul şcolar şi pionieresc, în întregul cîmp de relaţii cu cei din jur. Colectivul îţi va dăltui capacităţi de orientare socială, îţi va canaliza comportamentul spre obiective esenţiale, te va obişnui cu aprecierea forţei sale nu ca simplă sumă, ci ca rezultantă a combinării forţelor individuale.

Închei aceste rînduri spunîndu-ţi — deşi poate nu mai era necesar, aflîndu-te la o vîrstă care îşi asociază tot mai mult discernămîntul — că nu este deloc vorba despre curaj în faptele mărunte, lipsite de importanţă sau chiar rău-voitoare. Vei zîmbi, desigur, cu un justificat sentiment de superioritate şi vei întoarce spatele celui care ţi-ar zice vreodată: «Hei, tu, grozavule, ai curajul să arunci piatra asta în geamul casei de peste drum?»

MERIDIANELE COPILĂRIEI

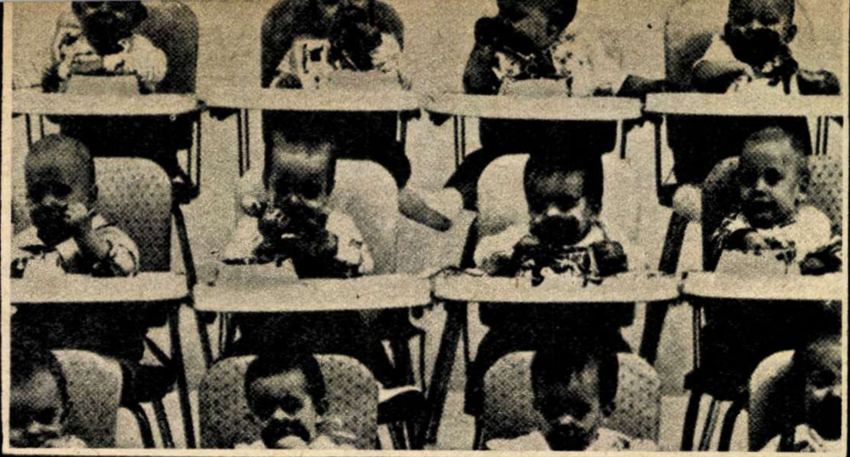

Starea de subdezvoltare în care se află o mare parte a omenirii este consecinţa politicii imperialiste şi colonialiste promovată secole de-a rîndul de către un număr mic de ţări asupra unui mare număr de ţări din Africa, Asia, America Latină.

Procesul înavuţirii unor ţări pe seama altora continuă şi în zilele noastre sub forme noi, deghizate, ale neocolonialismului, afectînd viaţa a sute de milioane de oameni.

În ţările subdezvoltate, 800 de milioane de oameni se zbat într-o sărăcie absolută. În aceste ţări cad anual, seceraţi de foame, circa 50 de milioane de oameni, în timp ce 30 de milioane pier din cauza lipsei de apă potabilă. Întregul cortegiu al mizeriei generate de sărăcie loveşte dramatic vieţile a milioane şi milioane de copii. Iată cîteva imagini, care vorbesc despre inechitate, despre greutăţile cu care se confruntă zilnic, de la vîrste fragede, copiii acestor ţări.

Două imagini edificatoare care vorbesc despre inechitate, despre sărăcie şi abundenţă. În timp ce ţărilor industrializate, care numără un sfert din populaţia globului le revine 70 la sută din producţia mondială de cereale, un miliard de fiinţe umane suferă de foame. Din cei 50 de milioane, care cad seceraţi de foame, 17 milioane sînt copii. O sută de milioane de copii pînă la 4 ani sînt subalimentaţi.

Jesus Antonio Pinella din Bogota (Columbia) nu are decît 10 ani. Sărăcia l-a determinat ca la această vîrstă să-şi cîştige existenţa singur. Mama lui este foarte săracă, iar acasă sînt mulţi copii. «Păzesc maşini — spune el, pentru a-mi cîştiga hrana. Uneori rămîn afară întreaga noapte pentru a păzi maşinile din faţa unei discoteci... Am dormit uneori pe stradă, cu prietenii mei. Adesea mi-a fost frig şi uneori m-am îmbolnăvit. Cînd voi fi mare aş vrea să devin şofer pentru a-mi ajuta mama.»

Acest băiat se numeşte Luis Tacheo. La cei 14 ani ai săi aleargă întreaga zi, de dimineaţă pînă seara, pe străzile Bogotei pentru a cîştiga cîţiva pesos. «Toţi banii pe care-i cîştig îi duc mamei pentru a cumpăra hrană şi îmbrăcăminte» explică el. Sărăcia l-a împiedicat să înveţe. «Dar, dacă aş fi rămas la şcoală aş fi dorit să pot deveni avocat».

Wambgu Gachira, în vîrstă de 12 ani, lucrează într-un garaj din Nairobi (Kenia). Pentru cîţiva şilingi pe zi, verifică întreaga zi maşini. Nu a putut urma cursurile unei şcoli din lipsă de mijloace.

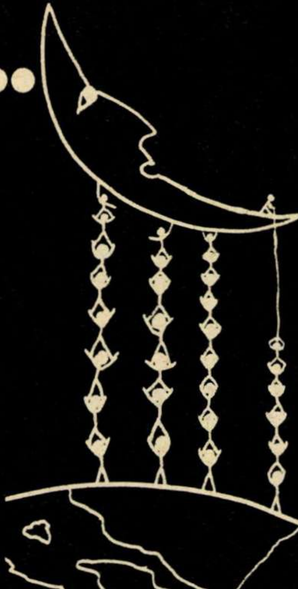

Dacă toţi copiii lumii aflaţi pînă la vîrsta de 14 ani s-ar urca unii pe umerii altora, ar forma o imensă coloană, a cărei lungime ar străbate de 3 ori şi jumătate distanţa de la Pămînt la Lună.

Desen de SOFIA şi DAVID BRABYN (7 ani).

*****

Trăind în sărăcie, un mare număr de copii, sub 14 ani, ce populează cartierele mărginaşe ale oraşelor din ţările subdezvoltate, dar şi din ţările capitaliste dezvoltate sînt nevoiţi să muncească pentru a adăuga cîţiva bănuţi bugetului familiei. Ei efectuează cele mai diferite munci în condiţii care adeseori încalcă cele mai elementare norme de protecţie a muncii. Pot fi întîlniţi în fabrici de chibrituri, ţesătorii, fabrici de pielărie şi încălţăminte, pe şantiere... Alţii aleargă din zori pînă în seară pe străzi ca hamali, lustragii, supraveghetori sau spălători de maşini, vînzători de ziare, flori etc. Numărul micilor proletari ai lumii se ridică la 52 de milioane. Pentru patroni munca copiilor este aducătoare de profituri. Deşi muncesc cot la cot cu adulţii, copiii primesc un salariu mult mai mic. În plus, patronul nu le acordă niciodată concediu. Dintre aceşti copii 42 de milioane nu primesc în schimbul muncii lor decît hrana.

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacţie:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică
LUCIAN TEODORESCU

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, Bucureşti.

Index 41033

12 PAGINI, 1 LEU

Scenariul: Petru Demetru Popescu
Desene: Sorin Anghel

Vitejii PETRODAVEI

Episodul 3

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT.

DUPĂ MOARTEA LUI BRAZIDES, BRAZDĂ ȘI VIEZUR SE GRĂBESC SĂ-I ÎNDEPLINEASCĂ PORUNCA: RIDICAREA CETĂȚII PETRODAVA. ÎNTRUCÎT LA ÎNDEPĂRTAREA UNOR STÎNCI URIAȘE APAR GREUTĂȚI MARI, ESTE TRIMIS LA TOMIS URIAȘUL MURCENEU, PENTRU A ADUCE MEȘTERI GRECI.

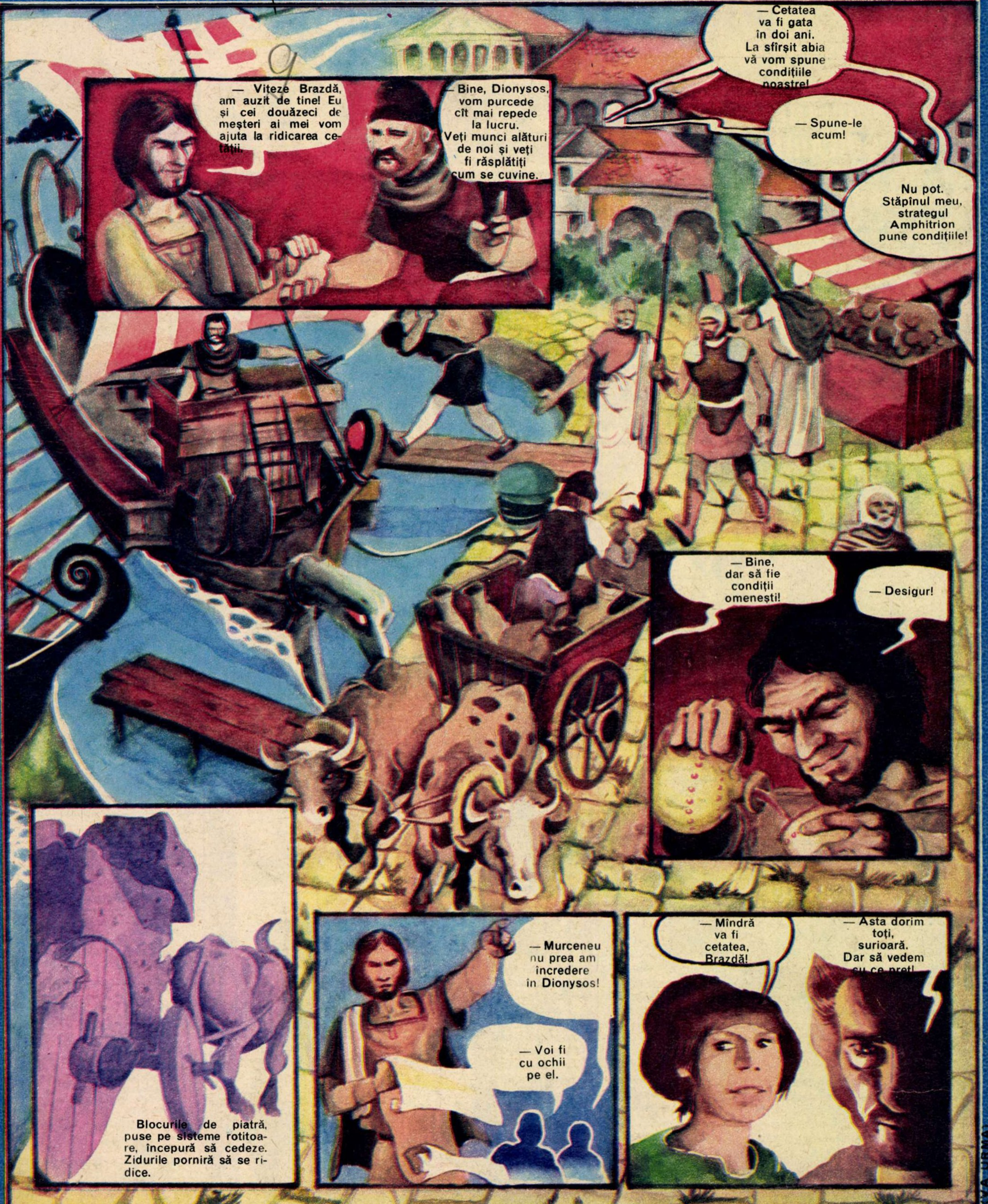
— Viteze Brazdă, am auzit de tine! Eu și cei douăzeci de meșteri ai mei vom ajuta la ridicarea cetății.
— Bine, Dionysos, vom purcede cît mai repede la lucru. Veți munci alături de noi și veți fi răsplătiți cum se cuvine.
— Cetatea va fi gata în doi ani. La sfîrșit abia vă vom spune condițiile noastre!
— Spune-le acum!
Nu pot. Stăpînul meu, strategul Amphitrion pune condițiile!
— Bine, dar să fie condiții omenești!
— Desigur!
Blocurile de piatră, puse pe sisteme rotitoare, începură să cedeze. Zidurile porniră să se ridice.
— Murceneu nu prea am încredere în Dionysos!
— Voi fi cu ochii pe el.
— Mîndră va fi cetatea, Brazdă!
— Asta dorim toți, surioară. Dar să vedem cu ce preț!

(VA URMA)

41

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATA DE
CONSILIUL NATIONAL
AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR
JOI, 9 OCTOMBRIE 1980,
ANUL XIV — (NR. 680)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

12 PAGINI, 1 LEU